μηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό για τον Έλληνα blogger

BLoGR

Τεύχος 14ο [Ιούνιος 2006]

< Μικρά Blogoνέα >

// Τα ελληνικά blogs συνεχίζουν να εκδίδονται
// Το Pathfinder καθυστερεί (πάλι!)
// Το νέο blogs.gr
// Τα blogs μεταμορφώνονται σε ΜΜΕ
// Ελευθερία στον Hao!

How to
CSS: τα βασικά!

Ο blogger του μήνα:
elefantas@arxediamedia.blogspot.com

Πηγές του BloGR

Α/Α	Ψευδώνυμο	Α/Α	Ψευδώνυμο
1	Liberterian	58	Ελεύθερος Σκοπευτής
2	Wordpress	59	Case
3	Feelgood	60	Roidis
4	YiannisD	61	Aleck
5	Bluebloy	62	Pascal
6	Lazycat	63	Lambros
7	Amira_cas	64	Padrazo
8	Talos	65	Druqbar
9	Skullone	66	Graham
10	Neon.a	67	Enteka
11	Mauros skilos	68	Kalokairinos
12	Minimalist	69	Arkoudos
13	Lkrory21	70	Untouched
14	Giorgos Stratis	71	Nikosv(1),(2)
15	E- rooster **team**	72	0 Comments
16	Don_kichotes	73	Metafragmenoi
17	George Ntasios	74	Panic Room
18	Yannis43	75	Dilated
19	Netpant	76	Godot
20	Funel	77	Tsevdos
21	Arxediamedia **team**	78	Serenity
22	Getman	79	Mikrokeimena
23	Avanti	80	Adespoti
24	Τσουκαλάς Δημήτρης	81	Minas
25	J95	82	Seesea
26	Filosofos	83	Strange Boat
27	Sofia	84	Triantara
28	Alkibiades	85	Ellinida
29	Τάσος	86	Ilias
30	Alas	87	Debby
31	Humanwritings **team**		
32	Nightide		
33	Χλέτσος Βασίλης		
34	Valentin		
35	Spasiklas		
36	LiAnne		
37	NeTpen		
38	Angelito		
39	Egypt		
40	CyrusGeo		
41	Christia (1),(2)		
42	Λαμπρούκος		
43	Kogi		
44	Rodia		
45	Chimeres		
46	Zouri		
47	XRC		
48	Wiggler		
49	MissLittleDevil		
50	Χαρτοπόντικας		
51	Kyralinna		
52	Lucyluce		
53	Psychognosia		
54	Non private		
55	Πέδρος		
56	Moga		
57	Μαύρος Γάτος		

Αν κάποιος από εσάς επιθυμεί να επιλέγονται κείμενα και από το δικό του blog μπορεί να συμπληρώσει τη σχετική φόρμα που υπάρχει στη σελίδα του περιοδικού (http://www.blogr.gr/)

Περιεχόμενα

BLOGR #14

Editorial

Αγαπητοί αναγνώστες,

Το καλοκαιράκι έφτασε και πάλι, σηματοδοτώντας για άλλον έναν χρόνο την εποχή της ξενοιασιάς και της ξεκούρασης, τουλάχιστον για τον φοιτητόκοσμο... Το περιοδικό και πάλι συνεπές στο ραντεβού του μαζί σας κατέφτασε για να σας κάνει παρέα, έστω και μπροστά στην οθόνη του υπολογιστσή σας, για όσους δηλώνουν alter ego το pc τους.

Σε αυτό το τεύχος, το οποίο βγήκε πολύ δύσκολα, καθώς ήταν σκληρός εξεταστικός μήνας αυτός που μας πέρασε και ταυτόχρονα εργαζόμασταν και στο στήσιμο του νέου σπιτιού του BloGR, σας ετοιμάσαμε μερικά πολύ ενδιαφέροντα άρθρα, με την συνδρομή απλών αναγνωστών όπως εσείς. Ελπίζω να αυξηθεί σταδιακά το ενδιαφέρον, όπως γίνεται έως σήμερα, και να συμμετέχουν όλο και περισσότερα άτομα. Μπορείτε και εσείς να βοηθήσετε, αρκεί να το θέλετε. Στείλτε άρθρα σας στο περιοδικό και εμείς δεσμευόμαστε να τα δημοσιεύσουμε.

Δυστυχώς ο διαγωνισμός σχεδιασμού logo έληξε άδοξα, καθώς η συμμετοχή ήταν πάρα πολύ μικρή. Δεν πειράζει όμως. Κάτι θα σκεφτούμε στην πορεία. Ίσως όταν αναζωπυρωθεί το ενδιαφέρον από το αναγνωστικό κοινό.

Ο μήνας που μας πέρασε είχε αρκετά γεγονότα, όπως το γεγονός σύγκρουσης δύο αεροσκαφών (ελληνικό και τούρκικο), τη Eurovision, τον κώδικα Da Vinci κ.α.. Γεγονότα που απασχόλησαν την μπλογκόσφαιρα όπως ήταν αναμενόμενο. Έτσι θα έχετε την ευκαιρία να απολαύσετε μερικά όμορφα κείμενα που πέρασαν από τη μπλογκόσφαιρα και πιθανόν τα χάσατε. Υπενθυμίζω ότι η επιλογή των κειμένων γίνεται όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά, αλλά και αυτό είναι σχετικό. Για αντικειμενικότητα απαιτείται και η δική σας συμμετοχή με προτάσεις, σχόλια ή με συνεργασία με το περιοδικό.

Όσον αφορά την μεταφορά του περιοδικού καθυστέρησε αρκετά, αλλά είναι σχεδόν έτοιμο το νέο σπιτικό και σε λίγες μέρες (ή ώρες) από τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές θα ανοίξουμε και επίσημα τις πόρτες μας. Πρόκειται να τοποθετηθούν σε Online μορφή τα περισσότερα άρθρα από τις σταθερές στήλες των παλαιότερων τευχών, όπως τα How to, επισκεφτείτε, ο blogger του μήνα κ.α. Επίσης στο νέο σπιτικό μας θα δημοσιεύονται συχνά – πυκνά ειδήσεις γύρω από το blogging με σκοπό τη δική σας ενημέρωση (αλλά και τη δική μας!). Και εκεί περιμένουμε με ανυπομονησία τα σχόλιά σας και τις ευχές σας φυσικά! Οπρώτος που θα μας αφήσει comment κερδίζει... την αγάπη μας!

Σας αφήνω κάπου εδώ για να απολαύσετε το περιοδικό και για να μην σας κουράζω περισσότερο. Έως την επόμενη φορά, η ομάδα (πλέον) σύνταξης του BloGR σας εύχεται να περάσετε όσο τον δυνατόν καλύτερα! Θα τα ξαναπούμε σε έναν μήνα παίδες!

Καλό μας καλοκαίρι!

Jim_Hellas

HOW TO . . . ? ? ? ?

More info : http://www.tsevdos.com/category/programming/css

Από: Γιάννης Τσεβδός

Τα βασικά της CSS

Εισαγωγή

Στο παρακάτω tutorial θα προσπαθήσω να παρουσιάσω όλα τα βασικά στοιχεία και λειτουργίες της CSS. **CSS** σημαίνει **Cascading Style Sheets** και είναι μία γλώσσα ειδικά φτιαγμένη έτσι ώστε να δίνει στυλ (style) και ζωντάνια στις διάφορες **mark-up** γλώσσες, όπως η **(X)HTML**. Η CSS δημιουργήθηκε για να βοηθήσει τους web developers να ξεχωρίσουν το περιεχόμενο (content) μια σελίδας από την παρουσίαση της, δηλαδή το πως φαίνεται. Πριν ξεκινήσουμε καν με την CSS καλό θα είναι να γνωρίζουμε κάποιους πολύ βασικούς κανόνες πάνω στους οποίους θα στηριχθεί η CSS μας. Ας αρχίσουμε λοιπόν με τα βασικά :

Semantic Markup

Είμαι σίγουρος πως πολλοί έχετε ακούσει αυτόν τον όρο, αλλά λίγοι έχετε δόση την πρέπουσα σημασία. **Semantic Markup** σημαίνει πολύ απλά και κατανοητά να χρησιμοποιείς τα **tags** της εκάστοτε markup γλώσσας (πχ. (X)HTML) για να περιγράψεις το περιεχόμενο του εκάστοτε εγγράφου, και όχι την παρουσίαση του. Σε όσους φαίνεται περίεργο το παραπάνω, απλά θα αναφέρω πως ένας τίτλος (heading) μέσα στο έγγραφο μας πρέπει να χρησιμοποιεί κάποιο από τα διαθέσιμα tag τίτλων (από h1 έως h6) και όχι να χρησιμοποιούμε άλλα τεχνάσματα όπως **font tags** για να παρουσιάσουμε ένα κείμενο μεγαλύτερο από τα υπόλοιπα έτσι ώστε να μοιάζει με τίτλο. Το να χρησιμοποιούμε semantic markup έχει ως αποτέλεσμα ο κώδικας μας να είναι καθαρότερος, ευανάγνωστος και πιο οργανωμένος. Θα δούμε επίσης και στην συνεχεία και άλλα πλεονεκτήματα που μας προσφέρει. Το βασικό είναι να καταλάβουμε πως το κάθε tag έχει δημιουργηθεί για να περιγράψει κάποιο είδος περιεχομένου, οπότε χρησιμοποιήστε τους τίτλους (h1 – h6) για τους τίτλους σας, τις λίστες (ul, ol και dl) για τις λίστες σας κτλ.!

Div και spans, ids και classes

Χρησιμοποιήστε τα παραπάνω tag (div και span) έτσι ώστε να οργανώσετε ακόμα πιο σωστά το περιεχόμενο του εγγράφου σας. Έτσι χρησιμοποιώντας το **div tag** (από το division) μπορείτε να περιγράψετε ακόμα καλύτερα μεγαλύτερα κομμάτια του κώδικα σας όπως το header του site σας, πχ.

```
<div id="header">
<h1>To site μου!</h1>
	<ul>
		<li>Home</li>
		<li>About</li>
		<li>Contact</li>
	</ul>
</div>
```

Το span μπορεί να κάνει την ίδια ακριβώς δουλειά μόνο που περιγράφει **inline elements** όπως πχ. απλό κείμενο. Έτσι χρησιμοποιώντας το span tag μπορείτε να περιγράψετε ακόμα καλύτερα κάποιο κομμάτι κειμένου, όπως τον συγγραφέα κάποιας παραγράφου, πχ.

```
<p>Η παράγραφος γράφτηκε από τον
<span class="author">Τσεβδό Γιάννη</span>
</p>
```

Οι πιο παρατηρητικοί από εσάς θα παρατήρησαν πως στην πρώτη περίπτωση χρησιμοποιώ ένα **id** για να δώσω περισσότερο έμφαση στο συγκεκριμένο κομμάτι (div) του κώδικα μου. Το id όνομα κάθε στοιχείου πρέπει να είναι **μοναδικό** μιας και το εν λόγω κομμάτι κώδικα θα εμφανίζεται μόνο μια φορά μέσα στο έγγραφο (το έγγραφο θα έχει πάντα έναν μόνο header!). Αντιθέτως στο δεύτερο κομμάτι κώδικα, χρησιμοποιώ **class** μιας και ένα έγγραφο μπορεί να περιέχει πολλές παραγράφους γραμμένες από τον ίδιο συγγραφέα. Να σημειώσω εδώ πως καλό είναι να χρησιμοποιούμε τα **div** και **span** tags μόνο όπου πραγματικά χρειάζονται, ενώ τα ονόματα των **id** και των **classes** θα πρέπει να είναι και αυτά περιγραφικά. Μπορεί όλα τα παραπάνω να σας φαίνονται δύσκολα και δυσνόητα, ιδιαίτερα εάν έχετε συνηθίσει να σχεδιάσετε τα site σας με old-school web design τεχνικές, ωστόσο σας υπόσχομαι πως μέσα σε λίγα tutorial θα σας πίσω να χρησιμοποιήσετε τις νέες CSS τεχνικές.

Η πρώτη μας XHTML σελίδα με CSS

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να δημιουργήσουμε πριν οτιδήποτε άλλο είναι η markup μας! Χωρίς αυτήν απλά δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε κάποιο **stylesheet**. Η markup του παραδείγματος είναι απλή και κατανοητή **XHTML,** ενώ δεν θα δυσκολέψει ιδιαίτερα όσους έχουν κάποιες βασικές γνώσεις HTML. Αντιγράψτε λοιπόν την παρακάτω markup, ανοίξτε την στο αγαπημένο σας text-editor και ας αρχίσουμε το styling!

```
<!DOCTYPE html PUBLIC "-//W3C//DTD XHTML 1.0
Strict//EN"
   "http://www.w3.org/TR/xhtml1/DTD/xhtml1-
strict.dtd">
<html>
	<head>
		<title>Τα βασικά της CSS</title>
		<style type="text/css">

		</style>
</head>
<body>
		<h1>Τα βασικά της CSS</h1>
		<h2>Τίτλος 1</h2>
		<p>
			Παράγραφος 1
		</p>
		<h2> Τίτλος 2</h2>
		<p>
			Παράγραφος 2
```

```
        </p>
        <h2> Τιτλος 3</h2>
        <p>
                Παράγραφος 3
        </p>
        <p id="footer">
                Copyright &copy; - Γιάννης
Τσεβδός
        </p>
</body>
</html>
```

Σε αυτό το πρώτο tutorial δεν θα σας ταλαιπωρήσω με εξωτερικά (external) CSS, οπότε όλος ο παρακάτω κώδικας θα μπει μέσα στο **<style>** tag που βρίσκεται στο **<head>** του εγγράφου μας. Οι **κανόνες** στην CSS αποτελούνται πάντα από δύο κομμάτια, τον **selector** και τις **declarations** (δηλώσεις) του. Σαν πρώτο κανόνα καλό είναι να ξεφορτωθούμε τα default paddings και margins των browser. Για να επιλέξουμε ένα element αρκεί να το γράψουμε όπως εμφανίζεται στην markup μας (χωρίς τα < >) και στην συνέχεια να ανοίξουμε αγκύλες ({}) όπου θα γράψουμε τα declaration μας. Παρακάτω απλά δηλώνω το **body** να έχει ένα γαλάζιο background χρώμα, foreground χρώμα (το χρώμα του κειμένου) μαύρο και η γενικότερη γραμματοσειρά που θα χρησιμοποιηθεί να είναι η Verdana, αλλιώς η Arial ή τέλος εάν δεν υπάρχει καμία από της δύο να χρησιμοποιηθεί η default sans-serif γραμματοσειρά τους συστήματος! Τέλος διαγράφω τα default margin και padding που προσθέτει ο κάθε browser. Καθόλου άσχημα για 5 γραμμές κώδικα.

```
body {
        color: #000;
        background: #e5ecee;
        font-family: Verdana, Arial, sans-serif;
        margin: 0;
        padding: 0;
}
```

Στον επόμενο σετ κανόνων, απλά επιλέγω το header 1 (h1) και δηλώνω κάποιους βασικούς κανόνες, όπως να μην έχει καθόλου margin, να έχει padding 2em (για περισσότερες πληροφορίες για τα μεγέθη μέτρησης στην CSS, απλά ενημερωθείτε από το official W3C site), το χρώμα του foreground να είναι άσπρο ενώ του background μπλε, ενώ τέλος έχω προσθέσει αρκετές declarations για fonts όπως το να είναι bold (έντονο) το κείμενο, το μέγεθος του να είναι 2.2em, να είναι Arial (και όχι Verdana όπως πριν) και τέλος να είναι υπογραμμισμένο (underline).

```
h1 {
        margin: 0;
        padding: 2em;
        color: #fff;
        background: #0065a0;
        font-weight: bold;
        font-size: 2.2em;
        font-family: Arial, Verdana, sans-serif;
        text-decoration: underline;
}
```

Στο επόμενο σετ κανόνων απλά επιλέγουμε τους υπόλοιπους headers (h2) και τους μορφοποιούμε όλους μαζί για ευκολία. Απλά λοιπόν δηλώνουμε να έχουν width 90%, margin πάνω και κάτω 1em (για περισσότερες πληροφορίες για τα μεγέθη μέτρησης στην CSS, απλά ενημερωθείτε από το official W3C site) ενώ δεξιά και αριστερά απλά τα αφήνουμε auto έτσι ώστε να χρησιμοποιούν τον υπόλοιπο χώρο που περισσεύει (5%). Τους δίνουμε λίγο padding 0.5em για έχουν λίγο ελεύθερο χώρο, ενώ τέλος δηλώνουμε ένα σκούρο μπλε για χρώμα κειμένου καθώς επίσης και 2 borders (με μήκος 2pixel) για να διακοσμήσουν λίγο ακόμα τους h2 headers μας.

```
h2 {
        width: 90%;
        margin: 1em auto;
        padding: 0.5em;
        color: #03446b;
        border-left: 2px solid #03446b;
        border-bottom: 2px solid #03446b;
}
```

Τέλος επιλέγουμε όλες τις παραγράφους (p) και απλά προσθέτουμε και σε αυτές κάποιους βασικούς κανόνες, όπως να έχουν width και αυτές 90%, να μην έχουν πάνω και κάτω margin (0) ενώ δεξιά και αριστερά να είναι auto (έτσι ώστε να στοιχιθούν και αυτές στο κέντρο), να έχουν λίγο padding (0,5em) ενώ τέλος δηλώνουμε και ένα πιο ανοιχτό μπλε για χρώμα (color).

```
p {
        width: 90%;
        margin: 0 auto;
        padding: 0.5em;
        color: #0065a0;
}
```

Οι πιο παρατηρητικοί θα πρόσεξαν πως στην τελευταία παράγραφο έχω προσθέσει ένα **id** με το όνομα **"footer"**. Αυτή η παράγραφος χρησιμοποιείται για να παρουσιάσει κάποια έξτρα περιεχόμενα, όπως copyrights κτλ. Η συγκεκριμένη παράγραφος, επειδή είναι ήδη άλλο ένα p element, είναι ήδη μορφοποιημένη όπως όλες οι άλλες παράγραφοι. Αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό, μιας και θα προσθέσουμε στην συγκεκριμένη παράγραφο μόνο τους επιπλέον κανόνες που χρειαζόμαστε ή που θέλουμε να αλλάξουμε. Έτσι θα κάνουμε το width της συγκεκριμένης παραγράφου μικρότερο (80%), θα προσθέσουμε πάνω και κάτω margin (1em), θα δημιουργήσουμε έναν border 2 pixel, ενώ τέλος θα στοιχίσουμε το κείμενο στο κέντρο και θα το κάνουμε italic.

```
#footer {
        width: 80%;
        margin: 1em auto;
        border: 2px solid #03446b;
        text-align: center;
        font-style: italic;
}
```

Μόλις προσθέσετε και αυτές τις τελευταίες γραμμές κώδικα απλά ανοίξτε το XHTML αρχείο σας με οποιονδήποτε browser και απολαύστε το αποτέλεσμα.

Επίλογος

Μέσα σε λίγα μόλις λεπτά δημιουργήσαμε μία XHTML σελίδα με πολύ βασικά styles. Όπως είδατε χωρίς καν να χρησιμοποιήσουμε γραφικά, μορφοποιήσαμε την σελίδα μας έτσι ώστε να δείχνει πολύ πιο όμορφη σε όλους τους browsers που υποστηρίζουν CSS. Μέχρι το επόμενο tutorial καλό είναι να ρίξετε μια ματιά στους βασικούς κανόνες της CSS και κυρίως να καταλάβετε την θεωρία πίσω από τον κώδικα. Ελπίζω να έπεισα κάποιους από εσάς να πάρετε πιο πολύ στα σοβαρά την CSS αλλά και γενικότερα τις καινούργιες (που μόνο καινούργιες δεν είναι) τεχνικές σχεδίασης ιστοσελίδων. Μείνετε συντονισμένοι...

Ο blogger του μήνα

«Μπορεί ο επόμενος να είσαι εσύ...»

Η συνέντευξη του μήνα έρχεται να ταράξει τα νερά. Μετά από απαίτηση μίας αναγνώστριας η συνέντευξη του μήνα έρχεται από το arxediamedia. Ο Elefantas, με την απόλυτη τρέλα και το χιούμορ που χαρακτηρίζει το arxediamedia blog μας αποκαλύπτεται. Τα όσα μας είπε, απλά απολαυστικά!

Elefantas

http://arxediamedia.blogspot.com

[BloGR] Ξεκινώντας την συνέντευξη θα ήθελα να μας δώσεις μερικά στοιχεία για εσένα, όσα φυσικά θέλεις να αποκαλύψεις, δεδομένης της ανωνυμίας του χώρου.
[Elefantas] κοίτα , ουσιαστικά είμαι φανταστικό πρόσωπο , δεν υπάρχω. Προσπαθώ να ανακαλύψω ποιός με δημιούργησε και εν πάσει περιπτώσει αφού μπήκε στον κόπο αυτό γιατι δε με έκανε ψηλό ξανθό ,με γαλανά μάτια και μεγάλη περιουσία. Όταν πάρω αυτές τις απαντήσεις θα εξαφανιστώ.

[BloGR] Πόσα χρόνια ασχολείσαι με το blogging;
[Elefantas] δεν έχω κλείσει ούτε καν χρόνο αλλα έχω μεγάλη εμπειρία με τα ζητήματα επικοινωνίας (σχεδόν όλοι στην οικογένειά μου είναι κουφοί και επικοινωνούμε με νοήματα ή συννενοούμαστε τηλεπαθητικά κατόπιν ενδοσκοπήσεως)

[BloGR] Το blog στο οποίο γράφεις, το arxediamedia, πρέπει να παραδεχτείς ότι είναι λίγο παράξενο. Εμένα τουλάχιστον με παραξενεύει ο τρόπος γραφής αλλά και η θεματολογία. Θέλεις να μας πεις δυο λόγια για το τι θέλετε να περάσετε μέσα από το ομαδικό αυτό blog;
[Elefantas] Δεν υπάρχει κάτι που θέλουμε να περάσουμε , τουλάχιστον όχι κάτι ομαδικά. ο καθένας είναι ελεύθερος να γράφει ότι πιστεύει (μεχρι που να σπάσει τα νεύρα των άλλων και να πάρει πόδι-όχι αστειεύομαι φυσικά). Πολύ συχνά διαφωνούμε και έντονα μεταξύ μας και πέφτουν και μερικές σφαλιάρες. Αλλα είναι ωραια. Και εμείς οι ίδιοι παρατηρούμε το πως εξελίσσεται το blog , είναι και για εμάς ενα πείραμα. Λειτουργούμε γενικά απλά , με φυσικότητα. Δεν υπάρχει μεταξύ μας ομαδικότητα σε ιδεολογικό επίπεδο , απλά γουστάρουμε που μπορούμε να βγάζουμε κάπου τις σκέψεις μας και υπάρχει συλλογικότητα απο την άποψη οτι μοιραζόμαστε μεταξύ μας τις σκέψεις μας. Σχεδόν ποτε κανείς μας δε γράφει στο παραδοσιακό στυλ "τι εκανα σήμερα", όχι απο άποψη , απλά εμένα ας πούμε δεν μου φαίνεται πολύ δημιουργικό για την ιδιοσυγκρασία μου. Σε άλλους bloggers που διαβάζω βέβαια ταιριάζει και είναι και πολύ ενδιαφέρον.

Πολύ συχνά διαφωνούμε και έντονα μεταξύ μας και πέφτουν και μερικές σφαλιάρες.

Σίγουρα κοινός παρονομαστής για όλους τους contributors είναι η επικοινωνία και το χιούμορ φαντάζομαι. Γενικά δεν παίρνουμε και πολύ στα σοβαρά τους εαυτούς μας. Αντίθετα παίρνουμε στα σοβαρά τους άλλους , εκτιμούμε την επικοινωνιακή διασταση του blogging αλλα προσωπικά νομίζω οτι αυτου του είδους η επικοινωνία δεν αποδίδει συνήθως τα μέγιστα και τελικά είναι χρήσιμη μόνο όταν είναι περιεκτική . Διαφορετικά δεν έχει την δύναμη του προφορικού λόγου , οι αναγνώσεις μπορεί να είναι βιαστικές και να γίνονται παρεξηγήσεις , μεχρι να σου απαντήσει ο άλλος με comment παίζει να έχεις ξεχάσει τι σου έλεγε κτλ. Δηλαδή νομίζω πρέπει να έχουμε υπόψη μας γενικά οτι η επικοινωνία που έχουν οι bloggers μεταξύ τους σε πολλες περιπτώσεις είναι γεμάτη τρύπες και αυτό αν μη τι άλλο μας θυμίζει οτι δεν πρέπει να παρεξηγούμε εύκολα τους άλλους.

[BloGR] Πως καταφέρατε να συγκεντρωθείτε τόσα άτομα για να γράφετε ομαδικά σε αυτό; Γνωριζόσασταν και από πριν;
[Elefantas] Όχι , ξυπνήσαμε μια μέρα όλοι μαζί σε ένα διαστημόπλοιο και ανακαλύψαμε οτι μας είχε απαγάγει ο Προφήτης του κινήματός μας ο chaka-khan και μας ανακοίνωσε οτι πρέπει να γίνουμε φίλοι και να ασχοληθούμε με το blogging. Βασικά , δεν είναι αστείο κάπως έτσι έγινε , πριν μας μιλήσει ο chaka για αυτό δεν είχαμε ιδέα. Δηλαδή εγω πριν απο ενα χρόνο δεν είχα ιδέα τι είναι τα blogs. το blog το ξεκίνησε ο chaka (λόγω αντικειμένου σπουδών) και σιγά σιγά μπηκαμε και οι υπόλοιποι. Γνωριζόμασταν όλοι μεταξύ μας εκτός απο τον New In Town που τον κάναμε contributor χωρις να τον ξέρουμε. Τον γνωρίσαμε στο c-box του blog και τον μυήσαμε με τη βία στην αίρεσή μας. Πάντως φάνηκε να του αρέσει.

Βασικά ο ιδανικός αναγνώστης του blog είναι νομίζω φτιαγμένος απο πλαστελίνη.

[BloGR] Σε τι κοινό πιστεύεις ότι απευθύνεται το blog σας;
[Elefantas] δεν ξέρω να σου πώ πραγματικά , σίγουρα σε ετερόκλητο κοινό. Φαντάζομαι κυρίως σε bloggers. και σε ανθρώπους που τους αρέσει να παίζουν με τον εαυτό τους και τους άλλους. Βασικά ο ιδανικός αναγνώστης του blog είναι νομίζω φτιαγμένος απο πλαστελίνη.

[BloGR] Υπάρχουν κάποιες ιδέες για αλλαγή του blog (εννοώ στο περιεχόμενό του) στο μέλλον ;
[Elefantas] Ναι , σκεφτόμαστε να διώξουμε τον psarra και την Ariel-i-gorgona γιατι ο πρώτος προσπαθεί διαρκώς να την ψαρέψει και ο δεύτερος βρωμάει ψαρίλα. οχι πλάκα κάνω , η αλήθεια είναι οτι δεν είμαστε τόσο συνειδητοποιημένοι ωστε να σκεφτόμαστε και να σχεδιάζουμε τι κάνουμε .Ή μηπως είμαστε τόσο συνειδητοποιημένοι ωστε να μη σχεδιάζουμε τι κάνουμε? δεν ξέρω με μπέρδεψες.

[BloGR] Ας φύγουμε από το blog σας και ας πάμε γενικά στην μπλογκόσφαιρα. Μου αρέσει να βλέπω πως ο καθένας αισθάνεται αυτήν την online κοινότητα. Τι είναι για εσένα το blogging; Ποιον ορισμό θα του έδινες;
[Elefantas] είναι μια δυνητική , φαντασιακή και υπαρκτή κοινότητα.Συμβατικά είναι μια μικρογραφία της πραγματικής μας κοινότητας. Ο blogger μπορεί βέβαια να παρουσιαστεί όπως θέλει , να πεί οτι θέλει και το βασικότερο είναι οτι αυτό μπορεί να το κάνει ο καθένας. Εχει φοβερή δύναμη αυτό, αρκεί να ξεπεράσουμε την ιδέα οτι πρέπει να λειτουργούμε σαν να κρινόμαστε μεσα απο αυτό που κάνουμε και να αξιοποιήσουμε αυτή την ελευθερία με ωριμότητα . Καλύτερα να ρωτήσεις τον chaka για τις δυνητικές κοινότητες , είναι ειδικός επι του θέματος.Πάντως η φαντασία (καλό είναι να) έχει τον πρώτο ρόλο σε αυτό που κανουν οι bloggers.

[BloGR] Τι ήταν αυτό που σε τράβηξε και θεωρείς ότι δίνει αυτό το «κάτι» στον χώρο ώστε να επιλέξει κάποιος το blogging ως χόμπι;
[Elefantas] η πρόσβαση στη σκέψη σου και απο άλλους ανθρωπους. Θεωρητικά μπορεί να σε διαβάσει οποιοσδήποτε σε οποιοδήποτε σημείο της γης.(βλακείες σου λεώ , με τράβηξε η δίψα για εξουσία και η μεγαλομανία μου , θέλω να κατακτήσω τον κόσμο)

[BloGR] Τι προβλέπεις για το μέλλον του χώρου;
[Elefantas] προς το παρον η κοινότητα βρίσκεται σε μια φάση μάχης με τον εαυτό της.Είναι μια ωραία περίοδος , πχ συγκρούονται πολλοί μεταξύ τους σε μια ασυνείδητη προσπάθεια να διαμορφώσουν την διαδικτυακή προσωπικότητά τους σαν να επρόκειτο για την πραγματική τους ζωή, όπως κατα τη διάρκεια της εφηβείας. Θα πάρει λίγο χρόνο μέχρι να κατανοηθεί τι σημαίνουν όλα αυτά και τι προεκτάσεις μπορούν να πάρουν.Αυτή ειναι μια ωραία περίοδος γιατι έχει και περισσότερο αυθορμητισμό. Μετα ο χώρος θα αποτελέσει σίγουρα φορέα πληροφόρησης , όχι απαραίτητα μόνο όπως την εννοούμε σήμερα (αυτό συμβαίνει ήδη) αλλα κατα κάποιο τρόπο η ζωή μεσα στην κοινότητα την ίδια θα διαμορφώσει την άποψη του καθένα για τα πράγματα , κοιτάζοντας τα μέσα απο ενα σύνολο και όχι μόνο απο την προσωπική γωνία του καθενός.

[BloGR] Μία ερώτηση που απασχολεί τον τελευταίο καιρό την μπλογκόσφαιρα: Τι πιστεύεις για την «κρίση ανωνυμίας» που επικρατεί στον χώρο; Τη θεωρείς απαραίτητη για έναν blogger; Η ερώτηση σχετίζεται και με την αναφορά που έκανε στο τελευταίο podcast ο vygran σχετικά με το θέμα με το βίντεο στο πάρτι.
[Elefantas] πιστεύω οτι το πολιτειακό συστημα που επικρατεί αυτή τη στιγμή στην μπλογκόσφαιρα είναι εκ των πραγμάτων η αναρχία. Έχουμε μια ευκαιρία να εξομοιώσουμε ενα τέτοιο σύστημα και να καρπωθούμε τα αγαθά τα οποία στην πραγματική ζωή πιθανότατα δεν θα απέδιδε ενα τέτοιο σύστημα. Σεβομαι δηλαδή τους όρους με τους οποίους παρουσιάζεται ο καθένας και περιμένω απο τους υπόλοιπους να σεβαστούν τους δικούς μου. Δεν αξιολογώ τους άλλους με βάσει το αν είναι ανώνυμοι ή όχι.Θεωρώ πάντως οτι η ανωνυμία είναι διπλό αγαθό , αφενός γιατι σου δίνει την ελευθερία να κανεις ότι θέλεις και αφετέρου γιατι μπορεί να σε κάνει να δείς πώς είναι να λειτουργείς εξω απο οποιοδήποτε εγωιστικό πρότυπο συμπεριφοράς . Είναι όπως το θέατρο που ο ηθοποιός βγαίνει απο τον εαυτό του και τον παρατηρεί απο έξω.
θελω να πώ η ανωνυμία δεν είναι απαραίτητη αλλα για κάποιους που την επιλέγουν είναι χρήσιμη.

[BloGR] Και ας φύγουμε από την μπλογκόσφαιρα και ας πάμε και στην κοινωνία της πληροφορίας. Πως βλέπει ένας arxediamedia τον τεχνολογικό καλπασμό της εποχής μας; Που μας οδηγούν οι εξελίξεις; Ποιο το μέλλον για το ίντερνετ γενικότερα ;
[Elefantas] με δένει όρκος σιωπής και δεν μπορώ να μιλήσω για αυτό αλλα θα σου πώ μόνο οτι το μέλλον θα είναι γεμάτο ανατροπες για τον κόσμο έτσι όπως νομίζουμε οτι τον γνωρίζουμε και μας επιφυλάσσει πολλά δώρα και εκπλήξεις , η πνευματικότητά μας πρέπει να ακολουθήσει το μανιακό άλογο της τεχνολογίας που δε σταματάει με τίποτα και η αξία της πληροφορίας θα επαναπροσδιοριστεί. Με το ίντερνετ η φάση θα ξεφύγει.

η ανωνυμία είναι διπλό αγαθό , αφενός γιατι σου δίνει την ελευθερία να κανεις ότι θέλεις και αφετέρου γιατι μπορεί να σε κάνει να δείς πώς είναι να λειτουργείς εξω απο οποιοδήποτε εγωιστικό πρότυπο συμπεριφοράς

[BloGR] Τέλος, θα ήθελες να μας πεις κάτι άλλο που ξέχασα να σε ρωτήσω πιο πάνω;
[Elefantas] ναι , όλα αυτά που σου είπα ίσως να μην εκπροσωπούν κάποια μέλη του arxediamedia , είναι δικές μου απόψεις .επίσης έχω άλλο ενα blog (fruto5.blogspot.com) που ανεβάζω ηλεκτρονική μουσική την οποία γράφω και παράγω μόνος στον υπολογιστή μου και τη διανέμω δωρεάν. Υπάρχουν εκεί τρία cd που μπορούν να κατέβουν όλα. Δεν χρησιμοποιώ το ίδιο profile όχι επειδή είμαι μυστικοπαθής αλλα γιατι το ένα που κάνω δεν έχει σχέση με το άλλο.
Τέλος θελω να συμπληρώσω οτι το παγωτο μπανάνα είναι το καλύτερο παγωτο στο σύμπαν. Φυστίκι sucks.

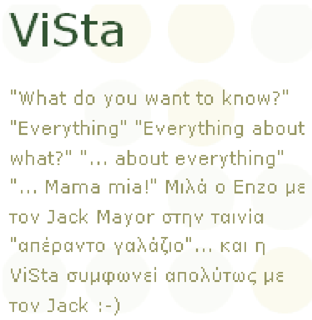
Ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σου για την μικρή αυτή συνέντευξη και εύχομαι ότι καλύτερο για εσένα προσωπικά, αλλά και για το blog σας!…

Νέο ελληνικό blog υπό έκδοση!

Από: **jim_hellas**

http://vistam.blogspot.com/2006/05/blog-post_114676236979507158.html

Το blog της Vista θα ακολουθήσει την έκδοση των υπόλοιπων blog που ήδη κυκλοφορούν ανάμεσά μας. Όπως μας ενημερώνει η ίδια στο blog της «τα αστυνομικά, "το ξενοδοχείο με τα 28 δωμάτια" και οι άλλες μικρές ιστορίες θα γίνουν ένα βιβλίο που θα κυκλοφορήσει στις εκδόσεις Μαραθιά». Να υπενθυμίσουμε πως και τα υπόλοιπα blogs, που εκδόθηκαν ήδη, εκδόθηκαν από τις ίδιες εκδόσεις. Φαίνεται πως οι εκδότες θεωρούν πως βρήκαν αυτό που ζητούσαν ανάμεσα στα ελληνικά blogs. Ελπίζουμε σε έκδοση και άλλων blogs που παρουσιάζουν κάποιο ενδιαφέρον. Βέβαια αρκεί να μην είναι μόδα, έτσι; Μας αρέσει να βλέπουμε ότι κάτι που αξίζει προχωράει παραπέρα!

Το pathfinder ανανεώνεται (;)

Από: **jim_hellas**

http://blogs.pathfinder.gr/promo/

Το πολύ γνωστό portal pathfinder ήταν από τις πρώτες υπηρεσίες blogging στην Ελλάδα. Άλλωστε έχουμε γράψει και στο παρελθόν για τις υπηρεσίες του. Εάν θυμάστε και στο παρελθόν είχε γίνει ολόκληρη συζήτηση για το θέμα της ανανέωσής του. Συγκεκριμένα από το 2004 οι υπεύθυνοι άφησαν την υπηρεσία στην τύχη της, χωρίς κάποια ουσιαστική υποστήριξη και χωρίς να προσθέσουν κάτι καινούργιο στην μηχανή του blogging. Οι διαμαρτυρίες φυσικά ήταν πολλές. Συχνά πυκνά οι bloggers της κοινότητας έκαναν παράπονα, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ουδείς μας άκουγε. Ξαφνικά όμως, τον τελευταίο μήνα, το pathfinder μας βάζει μία ανακοίνωση που μας λέει ότι επιτέλους θα γίνει αναβάθμιση και μάλιστα ουσιαστική. Το pathfinder blogs ετοιμάζεται να μεταμορφωθεί πλήρως.

Ως ημερομηνία κυκλοφορίας το ίδιο το pathfinder όρισε την $25^{η}$ Μαιου 2006. Όμως η 25ξ Μαΐου πέρασε χωρίς καμία ανανέωση. Πήγε 26 του μηνός και η ανακοίνωση άλλαξε σε «26 Μαΐου». Πήγε 27 του μηνός και πάλι άλλαξε η ανακοίνωση σε 7 Ιουνίου. Θεωρούμε 2 χρόνια υπεραρκετά για την ολοκλήρωση του project. Δεν είναι δα και δημιουργία λειτουργικού συστήματος! Φαίνεται πως τα 2 χρόνια δεν ήταν αρκετά και οι υπεύθυνοι άρχισαν να το χτίζουν τελευταία στιγμή, και γι' αυτό κ οι συνεχείς αναβολές! Ας ελπίσουμε πως θα γίνει η ανανέωση στις 7 Ιουνίου.

Όπως και να έχει, το ίδιο το pathfinder προχώρησε σε ανακοίνωση των χαρακτηριστικών που θα έχει το νέο pathfinder blogs. Σας παραθέτουμε τα χαρακτηριστικά αυτά:

- Εσωτερική διαχείριση εικόνων και αρχείων χωρίς περιορισμό χώρου
- **Themes:** Επιλέξτε ή δημιουργήστε τα δικά σας
- **Plugins:** Επιπρόσθετες λειτουργίες για κάθε ανάγκη ...
- **Σελίδες, υποσέλιδες:** Χτίστε ένα ολόκληρο site με τη χρήση της νέας αυτής λειτουργίας
- Ειδοποιήσεις με e-mail και **PIM** για ένα εύρος γεγονότων (events)
- Εισαγωγή (*Importing*) από άλλα συστήματα (*blogger*, *blogs.gr*, *moveable type*, *wordpress*) καθώς και από την προηγούμενη έκδοση του Pathfinder Blogs
- Νέο εύχρηστο, λειτουργικό περιβάλλον διαχείρισης με *WYSIWUG* editor
- Νέες δυνατότητες αναζήτησης με χρήση της **Trinity**
- Υποστήριξη **Trackbacks**
- RSS & Atom feeds για δημοσιεύσεις αλλά και για σχόλια
- Anti-spam filters
- Αναφορές σε πραγματικό χρόνο για τους επισκέπτες στο blogs (visitors, exit pages, referrers, countries)
- Αναφορές σε πραγματικό χρόνο για τα feeds και τους newsreaders
- **Tags**, tag clouds
- Διαχείριση υπερσυνδέσμων (links)
- Πολλαπλοί χρήστες ανά Blog με ξεχωριστά δικαιώματα έκαστος
- Πολλαπλά Blogs ανά χρήστη της υπηρεσίας
- Επιλογή για δημοσίευση σε τοπικό server ή σε απομακρυσμένο (FTP)
- Nice urls : *http://username.pblogs.gr/2006/05/10/first-post.html*
- Full standards compliance (XHTML, W3C)
- Άμεση υποστήριξη για τυχών προβλήματα
- Άμεση εμφάνιση χωρίς ανάγκη επανέκδοσης (στην περίπτωση centralized blog)
- Inline comments
- Pathfinder Promotion
- XMLRC interface - api για υποστήριξη 3rd party εργαλείων διαχείριση (w.bloggar κ.α)
- **100% Ελληνικό!**

Μικρά Blogoνέα

Το blogs.gr αλλάζει πρόσωπο

Από: jim_hellas

www.blogs.gr

Μπορεί το pathfinder να μην αλλάζει, αλλά άλλες υπηρεσίες αλλάζουν και αναβαθμίζονται. Το blogs.gr αν και ήταν σχετικά μικρό σε ηλικία αποφάσισε να μεταμορφωθεί και να προσθέσει νέες υπηρεσίες. Η καινούργια διεύθυνση είναι το www.blogs.gr και όχι το http://blogs.gr . Το look έγινε καλύτερο και πιο απλό, τα blogs πιο πλήρη και με περισσότερες επιλογές για παραμετροποίηση του περιεχομένου (αλλά και του template ασφαλώς). Οι υπεύθυνοι δηλώνουν ότι ακόμα το site βρίσκεται «υπό παρακολούθηση» για τυχόν σφάλματα ή άλλα προβλήματα και ευελπιστούν οι υπηρεσίες τους να καλυτερεύουν συνεχώς. Τους το ευχόμαστε…

Τα ελληνικά blogs περνάνε σε άλλο επίπεδο

Από: jim_hellas

http://vrypan.net/weblog/2006/05/29/2440/

Πρόσφατα ο Παναγιώτης Βρυώνης, μέσω του blog του έφερε και πάλι κάτι πρωτόγνωρο για τα ελληνικά blogs. Συγκεκριμένα η εταιρία στην οποία εργάζεται, η Oglivyone, ενδιαφέρεται να παρέχει άμεσα ενημέρωση για γεγονότα ειδικής θεματολογίας σε όσους bloggers ενδιαφέρονται, ακριβώς όπως κάνει και με μεγάλες εταιρίες με τις οποίες συνεργάζεται, όπως η Coca-cola, η airtickets.gr, η cofidis κτλ. Η εταιρία ζητάει κάποια βασικά στοιχεία από τον blogger, όπως είναι το το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση του blog και η θεματολογία του. Έπειτα ο blogger θα αρχίσει να λαμβάνει στο e-mail του τις ειδήσεις την ίδια στιγμή που αυτές φτάνουν στα υπόλοιπα ΜΜΕ. Αρχικά προβλέπεται ότι οι αποστολές των e-mails θα είναι πιο γενικού περιεχομένου και αργότερα θα ειδικευτούν ανάλογα με τη θεματολογία του blog.

Βέβαια στο blog του Παναγιώτη ξεκίνησε ολόκληρη κουβέντα σχετικά με την «προσφορά» αυτή της εταιρίας με πολλούς να αναρωτιούνται αν κρύβεται κάτι άλλο από πίσω, αλλά και το κατά πόσο αυτό μπορεί να προσφέρει ουσιαστικά στα ελληνικά blogs. Τα σχόλια είναι πολύ ενδιαφέροντα και αξίζει να τα διαβάσετε, είτε σας ενδιαφέρει, είτε όχι η συγκεκριμένη προσφορά της εταιρίας.

Άλλη μία υπόθεση σύλληψης blogger στην Κίνα

http://ethanzuckerman.com/haowu / http://beijingorbust.blogspot.com

Από: jim_hellas

Ο Hao Wu, είναι ένας Κινέζος blogger και σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ ο οποίος ζούσε στις ΗΠΑ από το 1992 έως το 2004. Αποφάσισε τελικά να επιστρέψει στην Κίνα για να γυρίσει ένα ντοκιμαντέρ. Το θέμα του ντοκιμαντέρ θα αφορούσε χριστιανικές εκκλησίες, απαγορευμένες από την κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Αλλά η ελευθερία της έκφρασης φαίνεται πως έχει όρια και μάλιστα πολύ στενά. Συγκεκριμένα στα τέλη του Φεβρουαρίου ο Hao εξαφανίστηκε. Λίγο αργότερα η αστυνομία του Πεκίνου παραδέχτηκε ότι τον έχει συλλάβει, χωρίς ωστόσο να του απαγγελθούν κατηγορίες. Παραμένει φυλακισμένος μέχρι και σήμερα, και οι δικοί του φοβούνται για την υγεία του καθώς υποψιάζονται ότι η αστυνομία θα τον βασανίσει μέχρι να τους δώσει τα στοιχεία που θέλουν.

Όπως είπαμε ο Hao είναι και blogger. Το blog του βρίσκεται στο blogspot, αλλά επειδή η περιορισμένη δημοκρατία της Κίνας δεν επιτρέπει την πρόσβαση σε αυτό ο Hao έχει και ένα mirror site στο MSN. Μάλιστα συμμετείχε στην κίνηση του "Global Voices Online", ένα δίκτυο ελεύθερης έκφρασης μέσω των blogs. Μέσω της υπηρεσίας αυτής, που φιλοξενείται σε πανεπιστημιακό server, ο Hao, κάτω από άλλο όνομα, προσπαθούσε να δώσει βήμα ελεύθερης έκφρασης στους συμπατριώτες του που ένοιωθαν να καταπιέζονται από την αυστηρή λογοκρισία της Κίνας. Μία πιθανή αιτία σύλληψής του είναι και αυτή του η δράση.

Ο Hao παραμένει φυλακισμένος μέχρι και σήμερα. Στην πρώτη διεύθυνση που σας δίνω μπορείτε να βλέπετε ένα ιστορικό της πορείας του Hao. Σήμερα είναι η 99η μέρα που βρίσκεται φυλακισμένος. Η εξέλιξη της υπόθεσής του παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς δεν κατηγορείται ουσιαστικά για τίποτα. Εάν διαβάσετε σε συντομία την πορεία του θα διαπιστώσετε και μόνοι σας ότι πλέον η απελευθέρωσή του έχει γίνει ζήτημα τιμής. Μπορείτε να στηρίξετε αυτή την προσπάθεια βάζοντας ένα link στο blog σας και επιτρέποντας σε περισσότερο κόσμο να δει το τι γίνεται πραγματικά εκεί έξω.

Λέω ναι στην ανέγερση τζαμιού

http://www.digital-era.org

Sofia

Δεν ειμαι πολυ της θρησκειας. Σπανια παω εκκλησια, κι αυτό μου φαίνεται περισσότερο για λόγους κουλτούρας παρά για λόγους θρησκευτικούς.

Η ακαδημαϊκή μου άποψη είναι ότι οι θρησκείες είναι το όπιο των λαών (βλέπε Μαρξ) αλλά δε θα επιμείνω. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι όπου μπορεί ο καθένας να βρει κουράγιο καλό είναι να το βρίσκει. Εγώ παραμένω εξαιρετικά καχύποπτη για να μην σκέφτομαι στο πίσω μέρος του μυαλού μου ορθολογικά ακόμα και όταν ακούγεται το "Χριστός Ανέστη εκ νεκρών" ή κάτι ακόμα πιο πιστευτό όπως το "Σοφία ορθοί ακούσωμεν του Αγίου Ευαγγελίου"

Παρόλα αυτά εκνευρίζομαι ταμάλα (τί λέω πάλι η τριτοδεσμίτισσα) όταν το κράτος ελέγχει ή προσπαθεί να ελέγξει τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του καθενός μας. Δεν θα αναλύσω καν τον παραλογισμό της ύπαρξης Υπουργείου Εθνικής Παιδείας **και** Θρησκευμάτων [λες και η παιδεία με τη θρησκεία έχουν καμία σχέση]- είναι άλλο θέμα και για άλλη ώρα. Θα αρκεστώ όμως στο να πω ότι οι πολίτες - όποιοι και να είναι αυτοί - είναι **ισότιμοι** και έχουν τα ίδια δικαιώματα. Εφόσον δεν παραβαίνουν το γράμμα του νόμου δεν βλέπω για ποιο λόγο τους αρνούμαστε το δικαίωμα άσκησης των θρησκευτικών τους καθηκόντων.

Εδώ δεν πρόκειται για κάτι παράνομο. Πρόκειται για μία από τις μεγαλύτερες και πλέον καταξιωμένες θρησκείες παγκοσμίως. Ενώ - σε θέμα μεγεθών και συγκριτικά - ο ορθόδοξος χριστιανισμός είναι πολύ πιο περιορισμένος.

Με πιο δικαίωμα αρνούμαστε στους Ισλαμιστές πολίτες - ή έστω κατοίκους - της Ελλάδας το να χτίσουν - με δικά τους έξοδα - έναν τόπο λατρείας;

Πώς είναι δυνατόν μία κυβέρνηση να αποφασίσει - τη σήμερον - αν ο κάθε άνθρωπος θέλει να πιστεύει στον Αλλάχ, στον Ιησού, στο Βούδα ή στον Δία;

Πώς είναι δυνατόν να εξισώνουμε την πολιτική διάσταση με την θρησκευτική πεποίθηση; Λεώ ηχηρά **ναι** στην ανέγερση τζαμιού. Και ελπίζω ότι και άλλοι στη blogόσφαιρα θα συμφωνήσουν. Τις διαφωνίες όμως είμαι πολύ πιο περίεργη να τις ακούσω.

Η μουσουλμάνα υποψήφια και το "τέρας" στο υπόγειο

http://giaskepsou.blogspot.com

NetPen

Άλλοι επικρότησαν, άλλοι χλεύασαν την κίνηση του Γιώργου Παπανδρέου να προωθήσει μουσουλμάνα γυναίκα ως υποψήφια υπερνομάρχη Δράμας-Ροδόπης-Καβάλας.Άλλοι εξέλαβαν την κίνηση ως επικοινωνιακή προσπάθεια εντυπωσιασμού «εκ του ασφαλούς», άλλοι ρέκασαν για την υπονόμευση της εθνικής ακεραιότητας και άλλοι χειροκρότησαν τον προοδευτισμό του Γιωργάκη.

Προσωπικά:

- έμεινα έκπληκτος από το **θράσος** και την άνεση ορισμένων (σεσημασμένων ή μη) εθνικόφρονων να αρνούνται το δικαίωμα σε μια εκπρόσωπο μειονότητας να κατεβεί ως υποψήφια, στην περιοχή ακριβώς όπου ζει η μειονότητα αυτή (σε μεγάλα ποσοστά). Στάση ευθέως αντιδημοκρατική και ωμά καταπιεστική, που επαναφέρει τις περίφημες «μπάρες» απομόνωσης. Το περίμενα να ακουστεί στα καφενεία, δεν το περίμενα να εκφραστεί από επίσημα χείλη τόσο απροκάλυπτα και τόσο γρήγορα.
- θεωρώ την κίνηση εξαιρετικά θετική, *έστω* και αν δεν προβλέπεται να καταλήξει σε εκλογή τής εν λόγω υποψήφιας. Αποτελεί έναν έντονο συμβολισμό ότι η μειονότητα έχει δικαίωμα ισότιμης παρουσίας στην πολιτική και κοινωνική ζωή της Χώρας, ότι δεν αποτελεί το «**κλειδωμένο στο υπόγειο τέρας**» μας, ότι δεν φέρει πάνω της το **προπατορικό στίγμα της «αντεθνικότητας που δικαιολογεί καχυποψία»**. Είναι ηχηρό μήνυμα η κίνηση αυτή, *και* προς την ίδια τη μειονότητα *και* προς τους υπόλοιπους, και ακριβώς το γεγονός ότι συσπειρώθηκαν εναντίον της τα γνωστά πατριδοκαπηλευτικά και θρησκειοκαπηλευτικά στοιχεία δηλώνει την κατ' αρχήν επιτυχία της.
- διαφωνώ με όσους θεωρούν την κίνηση αυτή επικοινωνιακά «υστερόβουλη» (τουλάχιστον στην έκταση στην οποια εντοπίζουν τη διάσταση αυτή). Έχω την αίσθηση ότι στην ευρύτερη κοινή γνώμη θα πλεονάσουν εκείνοι των οποίων τα «εθνικά αντανακλαστικά» θα θιγούν, οπότε **μάλλον σε κακό θα του βγει του ΠΑΣΟΚ από άποψη πολιτικού κόστους**. Το *«μα καλά, Τουρκάλα υποψήφια;»* θα είναι πιο διαδεδομένο από το *«μπράβο, καιρός ήταν»*. *Και* τοπικά (πλην των μουσουλμάνων των ίδιων) *και* πανελληνίως. Συνεπώς, θεωρώ τολμηρή και άξια επιδοκιμασίας την πρωτοβουλία.
- διαφωνώ με την άποψη ότι κακώς τονίζεται το στοιχείο της θρησκείας και της καταγωγής της υποψήφιας. Πριν φτάσουμε στο επιθυμητό σημείο

αυτά να αποτελούν ιδιότητες αδιάφορες, πρέπει να περάσουμε από το στάδιο της **αποενοχοποίησής** τους, της κοινωνικής **αποδοχής** τους και της **τιμής** τους, ως στοιχείων μιας ιδιαίτερης κουλτούρας την οποία αγκαλιάζουμε. Οι - επί χρόνια δεύτερης κατηγορίας - άνθρωποι αυτοί έχουν την ανάγκη να δουν ένα «*σε σέβομαι και σε συνυπολογίζω **έτσι όπως είσαι***» πριν από το «*δεν με νοιάζει τι είσαι, σε σέβομαι εξ ορισμού*».
Άντε, με τον καιρό ίσως σπάσουμε κι αυτές τις τεχνητές «υπερνομαρχίες», που μόνο σκοπό είχαν την υπονόμευση της δυνατότητας των μουσουλμάνων να εκλέγουν ομόδοξο Νομάρχη. Αλλά φαίνεται πως έχουμε δρόμο ακόμα.
Δείτε και στο e-rooster και στο diablog.

Η πολιτική ενάντια στον φόβο

http://calledrama.blogspot.com

Angelito

Είμαι ξεκάθαρα υπέρ του δικαιώματος της κας Γκιουλ Μπεγιάζ Καραχασάν να είναι υποψήφια για την υπερνομαρχία Δράμας – Καβάλας – Ξάνθης, χωρίς καμιά επιφύλαξη, μηδέ αστερίσκο.

Οι μελλοντικές πολιτικές πράξεις της δεν θα καθορίσουν το δικαίωμα της να πολιτευτεί. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω αυτό το δικαίωμα, επειδή εκλεγμένοι «μειονοτικοί» παλιότερα, ακολούθησαν την γραμμή της Άγκυρας ή απλά δεν «συνεμορφώθησαν» προς τις ελληνικές θέσεις. Έχουμε δημοκρατία ή όχι;
Έχουμε βεβαίως – τι είδους είναι μεγ-άλλη συζήτηση! – και οι όποιες απόψεις και δράσεις κρίνονται. Έτσι θα κριθεί και η υποψήφια υπερνομάρχης.

Μπορούμε κινούμενοι από φόβο για τις τυχόν επιλογές της κυρίας Καραχασάν ή οποιουδήποτε άλλου μουσουλμάνου της Θράκης, να τους απαγορέψουμε να μιλάν; Μπορούμε. Να τους βάλουμε μπάρες ελέγχου πριν τις εισόδους των χωριών τους; Μπορούμε. Να τους αποκλείσουμε από καίριες θέσεις του κρατικού μηχανισμού; Μπορούμε.

Δεν γνωρίζω όμως αν μπορούμε – ή αν θέλουμε – να τους κάνουμε να αισθανθούν την Ελλάδα πατρίδα τους. Πατρίδα σημαίνει ισότητα – δικαιοσύνη – ελευθερία για όλους. Στην Ελλάδα, στην Τουρκία, στην Μαδαγασκάρη ή στις Η.Π.Α.

Μπορούμε επίσης με βάση τα δεινά των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη ή την «Μικρασιατική Καταστροφή», τα πεπραγμένα κάποιων μειονοτικών παραγόντων που «επηρεάζονται» ή πληρώνονται από το τουρκικό Προξενείο της Κομοτηνής ή πολύ απλά αντιδρούν στην πολιτική αποκλεισμού δεκαετιών, να αντιμετωπίσουμε όλους του μουσουλμάνους – τουρκογενείς ή πομάκους – της Θράκης σαν επικίνδυνους.

Δεν είναι όλοι εκ προοιμίου ένοχοι, ούτε καν ως ύποπτοι θα πρέπει να θεωρούνται.

Δεν γνωρίζω αν μπορούμε να δημιουργήσουμε τις συνθήκες εκείνες που θα επιτρέψουν στους μουσουλμάνους της Θράκης, να ζήσουν όπως όλοι οι υπόλοιποι κάτοικοι της χώρας και να μένουν ανεπηρέαστοι από την πάγια τουρκική πολιτική στην Θράκη. Αυτό είναι το μεγάλο πολιτικό «στοίχημα» στην περιοχή μας.

Οι επιλογές δεν είναι πολλές υπό την απειλή του «μεγάλου ασθενή» της περιοχής, της λεγόμενης τουρκικής δημοκρατίας. Αλλά υπό τις γενικότερες πολιτικές συνθήκες οι Έλληνες μουσουλμάνοι πρέπει να αντιμετωπιστούν ως Έλληνες και όχι ως Τούρκοι. Να χειραφετηθούν κοινωνικά. Αυτός ο δρόμος κρύβει κινδύνους. Μια δημοκρατία μπορεί να αντιμετωπίζει τον φόβο από αυτούς για να προχωρήσει μπροστά. Ειδικά όταν στον ίδιο δρόμο βαδίζουν πια νέοι άνθρωποι. Οι ενστάσεις μπορεί να είναι πιο πολλές από τους Έλληνες μουσουλμάνους, οι άνθρωποι όμως έχουν μεγαλύτερη σημασία…

Μια εθνικά ωφέλιμη απόφαση

http://e-rooster.gr/

Δημοσθένης Δούκας

Μια εθνικά ωφέλιμη απόφαση
Ένα "Άσπρο τριαντάφυλλο" φύτρωσε
στην πολιτική αυλή της Θράκης

"...κεφαλαιώδες συμφέρον του Ελληνισμού είναι να διακηρύξει ότι η έννοια αυτού είναι τόσον ευρεία και τόσον άσχετος προς τα θρησκευτικά δόγματα, ώστε εις την έννοιαν αυτήν δύναται να χωρήσωσιν όχι μόνον οι πρεσβεύοντες τα του Χριστού δόγματα, αλλά και οι πρεσβεύοντες τα δόγματα πάσης άλλης γνωστής ή αγνώστου θρησκείας".
Ελευθέριος Βενιζέλος

Με μια ριζοσπαστική και γενναία απόφαση ο πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γ. Παπανδρέου ανέτρεψε το σαθρό και τελματωμένο πολιτικό σκηνικό που έχει διαμορφωθεί στη Θράκη εν όψει των νομαρχιακών εκλογών του προσεχούς Οκτωβρίου. Η επιλογή της μουσουλμάνας πομακικής καταγωγής Γκιουλ Μπεγιάζ Καραχασάν, από τη Γλαύκη, ως υποψήφια προέδρου της Διευρυμένης Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ξάνθης - Καβάλας - Δράμας τάραξε τελικά όλο το πολιτικό και κοινωνικό μας σύστημα. Κυβέρνηση, κόμματα, εκκλησία, μέσα μαζικής επικοινωνίας, πολίτες. Ήταν μία απόφαση που στο μέλλον θ' αποβεί εξαιρετικά ωφέλιμη έστω κι αν σε λίγους μήνες το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα εισπράξει πιθανώς αρνητική στάση στις κάλπες. Αυτό που πρέπει να χαρακτηρίζει τους πολιτικούς - άνδρες και γυναίκες - είναι η υποχρέωσή τους να θέτουν το συλλογικό κοινωνικό "συμφέρον" πάνω από το προσωπικό και κομματικό. Σ' αυτή την κατεύθυνση λειτούργησε ο Γ. Παπανδρέου σε αντίθεση με την κυβέρνηση, άλλα κόμματα, αλλά και εσωκομματικές κλειστοφοβικές δυνάμεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η επιλογή και απόφαση του προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σηματοδότησε πολλαπλές εξελίξεις, ρήξεις και προοπτικές.

- Ανέδειξε το γεγονός ότι η κυβέρνηση στο τομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης και της περιφερειακής συγκρότησης της χώρας αδυνατεί να λάβει ανατρεπτικές πρωτοβουλίες.
- Έδωσε έμπρακτο παράδειγμα ότι το γκρέμισμα της "μπάρας" στα πομακοχώρια έπρεπε να συνοδευθεί και από το γκρέμισμα ψυχολογικών και κοινωνικών οδοφραγμάτων που έχουν πολλαπλά κοινωνικά στρώματα και δυνάμεις.
- Απέστειλε πολλαπλό μήνυμα και στις μουσουλμανικές μειονότητες: στους ακραίους εθνικιστές ότι η τυφλή φεουδαρχική εξουσία τους τελειώνει και στους λοιπούς μειονοτικούς ότι τώρα πλέον δεν έχουν άλλοθι για ερμαφρόδιτες συμπεριφορές.
- Επισημοποίησε τη θέληση του να συγκρουσθεί με τη μεγάλη ανοιχτή πληγή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: την κομματική νομενκλατούρα και τους αντιδραστικούς μηχανισμούς που κυριαρχούν στο εσωτερικό του.
- Απευθύνθηκε στην κοινωνία της Θράκης και κατέθεσε την πρότασή του για την ολοκλήρωση της ισονομίας και ισοπολιτείας στην πράξη.

Τα φοβικά και υστερικά σύνδρομα που εμφανίσθηκαν από κύκλους της κυβέρνησης, της εκκλησίας και τους γνωστούς "πατριωτικούς" κύκλους είναι η καλύτερη απόδειξη ότι η απόφαση του Γ. Παπανδρέου είναι σε σωστή και ωφέλιμη για την χώρα κατεύθυνση. Ίσως θα έπρεπε να είναι και ο ίδιος ακόμη περισσότερο ριζοσπάστης. Να επιλέξει την Καραχασάν για υποψήφια νομάρχη Ξάνθης κι όχι για τη θέση ενός νεκρού και άχρηστου θεσμού. Γιατί αυτό που πρέπει να κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι να καταθέσει πρόταση για την κατάργηση του γραφειοκρατικού θεσμού των διευρυμένων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων. Ενός επιπέδου διοίκησης που μόνο προβλήματα παράγει. Η δε υιοθέτηση της αιρετής περιφερειακής αυτοδιοίκησης θα δώσει οριστικό τέλος στις ιδεοληψίες των εθνικιστών και τον τρόμο τοπικών αξιωματούχων της Θράκης ότι "χάνεται το σύμπαν".

Ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ο υπουργός Μακεδονίας - Θράκης, ο Γ. Καρατζαφέρης, ο Σ. Παπαθεμελής, ο Κ. Ζουράρις θα κερδίσουν μία θέση στο πάνθεον των κακών ονείρων μας. Η ζωή είναι μπροστά μας και μας προσκαλεί να την απολαύσουμε.

Αποχουντοποίηση της Ιεραρχίας

http://calledrama.blogspot.com

Angelito

Είναι προφανές τα τελευταία χρόνια, λόγω της ευρύτατης δημοσιότητας των λόγων του που επιδίωξε ο Αθηνών κ. Χριστόδουλος, ότι ο λόγος της ιεραρχίας της εκκλησίας της Ελλάδας απέχει πάρα πολύ από τις χριστιανικές παραδόσεις. Θυμάστε τα «περίφημα» ανέκδοτα του «ποιμενάρχη» προς τους νέους; Αν όχι, μπορεί να θυμάστε την δήλωση του ότι δεν γνωρίζει τι ακριβώς έγινε στην διάρκεια της χούντας των συνταγματαρχών, γιατί «τότε διάβαζε».

Έπειτα σήκωσε το λάβαρο της «επανάστασης» για την απαλοιφή του «Χ.Ο.» από τις ταυτότητες. Ζήτησε δημοψήφισμα για να φανεί η δύναμη του λαού, έριξε όλο το βάρος της επιρροής του για να τιμωρήσει αυτούς που τον αγνόησαν. Ευτυχής δήλωσε το 2004 ότι η νίκησε «η Δεξιά του Κυρίου».

Σημασία έχει ότι ο Αθηνών, αφού διαγκωνίστηκε με όλες του τις δυνάμεις και με όλα τα μέσα (Βαβύλης) για να επικρατήσει επί των – και ιδεολογικών - αντιπάλων του μέσα στους κόλπους της Ιεραρχίας, διαπίστωσε ότι δεν δύναται να γίνει Μακάριος ή Χομεϊνί και περιορίζεται πια σε μικρότερους για το μέγεθος του ρόλους. Όπως το να κάνει κηρύγματα μίσους από άμβωνος και να ενσπείρει στους πιστούς «ζιζάνια», ότι η Ευρώπη θα «ξεριζώσει» την πίστη – θαρρείς και είναι η πίστη θέμα θεσμικής ρύθμισης! - ότι είναι καταστροφή για τον ελληνικό πολιτισμό η υποψηφιότητα της κας Καραχασάν!

Δεν είναι τυχαίο ότι ο κύριος Χριστόδουλος δεν ενοχλήθηκε καθόλου από ένα φασιστικό καθεστώς όπως η χούντα; Είπε ο Ιησούς να συμπαθούμε τους τυράννους; Να βοηθάμε μόνο γνωστούς μας αναξιοπαθούντες; Ή μήπως είπε να αγαπάμε «ως εαυτούς» μόνο όσους είναι υποταγμένοι στην «ανωτερότητα της φυλής» μας;!...

Η "Αποχουντοποίηση" της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδας είναι μια από τις μεγάλες εκκρεμότητες της ελληνικής κοινωνίας σήμερα...

Οι Θρησκευτικές ρίζες του αντισημιτισμού

http://gravityandthewind.blogspot.com
Cyrus Geo

Κάθε τόσο (και κάθε Πάσχα) μου επανέρχονται στο νου δυο ερωτήματα:
Γιατί τόσο μίσος κατά των Εβραίων;
και
Έχει σχέση αυτό το μίσος με την ορθόδοξη χριστιανική παράδοση;

Εκτός από το Πάσχα, αφορμή είναι – για μια ακόμη φορά – η καταραμένη η τηλεόραση.

Είδα κάποιον ιερωμένο να λέει για το «ευαγγέλιο του Ιούδα» πως αν το κείμενο είναι αυθεντικό, κι αν ο Ιούδας ενήργησε κατ' εντολήν του Χριστού, «τότε οι Εβραίοι δεν έχουν ευθύνη για το θάνατο του Ιησού. Φοβάμαι ότι εκεί το πάνε…» Με άλλα λόγια, πίσω από την έντονη προβολή που γίνεται στο «νέο» ευαγγέλιο (βάζω εισαγωγικά γιατί αυτή η άποψη για τον Ιούδα δεν είναι καθόλου νέα), βρίσκονται, δήθεν, εβραϊκοί κύκλοι που προσπαθούν να αποτινάξουν το στίγμα του προδότη του σωτήρα των εθνών (πολλές γενικές πτώσεις, αλλά καταλαβαίνετε…).

Στο παρόν κείμενο δεν έχω σκοπό να ασχοληθώ με όλες τις αιτίες και εκφάνσεις του αντισημιτισμού -- κάτι τέτοιο θα απαιτούσε πάρα πολλές σελίδες. Θα αναφερθώ μόνο (όσο πιο περιληπτικά γίνεται) στον θρησκευτικό αντισημιτισμό (ή αντι-ιουδαϊσμό) όπως αυτός εκφράζεται στη χριστιανική θρησκεία. Βλέπετε, δεν αρκούσε που τους «κλέψαμε» τη θρησκεία και βάλαμε τους εαυτούς μας ως περιούσιο λαό στη θέση τους – έπρεπε να τους απαξιώσουμε εντελώς στα μάτια των πιστών μας, για να μην σηκώσουν ποτέ πια κεφάλι. Και τα καταφέραμε μια χαρά, εδώ και πολλούς αιώνες.

Η συλλογική ευθύνη των Εβραίων για το θάνατο του Ιησού (*το αίμα αυτού εφ' ημάς και επί τα τέκνα ημών* -- Κατά Ματθαίον, κζ΄ 25) αποτελεί μέρος της χριστιανικής διδασκαλίας, όσο κι αν προσπαθούν να το αγνοήσουν ή να το υποβαθμίσουν οι πιο «φιλελεύθεροι» θεολόγοι. Πολλοί Χριστιανοί πιστεύουν πως ο αντισημιτισμός είναι ενάντιος προς την διδασκαλία της θρησκείας τους. Σίγουρα είναι αντίθετος προς το φιλοσοφικό πνεύμα της. Κι όμως, εντοπίζεται εύκολα στα ιερά κείμενα, στην ιστορία, στα πατερικά κείμενα και στην εκκλησιαστική υμνολογία (που είναι και η αιτία για το κείμενο). Άλλωστε, ως γνωστόν, ο χριστιανισμός δεν επικράτησε στην Ευρώπη μέσω του φιλοσοφικού του πνεύματος, αλλά με φωτιά και τσεκούρι. Η δαιμονοποίηση των Εβραίων εντάσσεται σε αυτό ακριβώς το πνεύμα – το μη φιλοσοφικό.

Το Κοράνι λέει τα ίδια και χειρότερα, αλλά το Κοράνι δεν με ενδιαφέρει. Αν ζούσα σε ισλαμική χώρα (Αλλάχ φυλάξοι!) θα με ενδιέφερε. Τώρα, που ζω στη χώρα του Χριστόδουλου, με ενδιαφέρει τι λένε οι ημέτεροι Ταλιμπάν.

Δεν θα εστιάσω στην Καινή Διαθήκη – όπως είπα, στο θέμα αυτό με ενδιαφέρει κυρίως η υμνολογία. Δεν μπορώ, όμως, να μην αναφέρω (εκτός από αυτό για το αίμα και τα τέκνα, πιο πάνω) και το Κατά Ιωάννην ζ΄ 1: *Και περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταύτα εν τη Γαλιλαία· ου γαρ ήθελεν εν τη Ιουδαία περιπατείν, ότι εζήτουν αυτόν οι Ιουδαίοι αποκτείναι.* Το ίδιο πράγμα επαναλαμβάνεται αρκετές φορές και στο επόμενο κεφάλαιο – ότι δηλαδή οι Ιουδαίοι ήθελαν να σκοτώσουν τον Ιησού – όπου βρίσκουμε και το εξής διαμάντι: η΄ 44: *υμείς εκ του πατρός του διαβόλου εστέ, και τας επιθυμίας του πατρός υμών θέλετε ποιείν.*

Γιοι του διαβόλου, λοιπόν, οι Εβραίοι. Άλλωστε, τα βασικά χαρακτηριστικά της φυλής τους (σας θυμίζει τίποτε αυτό;) περιγράφονται στην προς Τίτον επιστολή, α΄ 10-11: *Εισί γαρ πολλοί και ανυπότακτοι, ματαιολόγοι και φρεναπάται, μάλιστα οι εκ περιτομής, ους δει επιστομίζειν, οίτινες όλους οίκους ανατρέπουσι διδάσκοντες α μη δει αισχρού κέρδους χάριν.*

Δεν μπορώ, επίσης, να μην παραθέσω ολόκληρο το ακόλουθο απόσπασμα από την Α΄ Προς Θεσσαλονικείς επιστολή, β΄ 14-16:

Υμείς γαρ μιμηταί εγενήθητε, αδελφοί, των εκκλησιών του Θεού των ουσών εν τη Ιουδαία εν Χριστώ Ιησού, ότι τα αυτά επάθετε και υμείς υπό των ιδίων συμφυλετών καθώς και αυτοί υπό των Ιουδαίων, [εδώ αρχίζει το καλό] *των και τον Κύριον αποκτεινάντων Ιησούν και τους ιδίους προφήτας, και ημάς εκδιωξάντων, και Θεώ μη αρεσκόντων, και πάσιν ανθρώποις εναντίων, κωλυόντων ημάς τοις έθνεσι λαλήσαι ίνα σωθώσιν, εις το αναπληρώσαι αυτών τας αμαρτίας πάντοτε, έφθασε δε επ' αυτούς η οργή εις τέλος.*

Δηλαδή, ο Θεός θα τους τιμωρήσει. Και ποιες ακριβώς είναι οι κατηγορίες;

Πράξεις των Αποστόλων (Πέτρος) γ΄ 13-15: […] *ο Θεός των πατέρων ημών, εδόξασε τον παίδα αυτού Ιησούν· ον υμείς μεν παρεδώκατε και ηρνήσασθε αυτόν κατά προσώπου Πιλάτου, κρίναντος εκείνου απολύειν· υμείς δε τον άγιον και δίκαιον ηρνήσασθε, και ητήσασθε άνδρα φονέα χαρισθήναι υμίν, τον δε αρχηγόν της ζωής απεκτείνατε* […]

(Πέτρος)
ε΄ 30: *ο Θεός των πατέρων ημών ήγειρεν Ιησούν, ον υμείς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες επί ξύλου·*

(Στέφανος)
ζ΄ 52: *τίνα των προφητών ουκ εδίωξαν οι πατέρες*

υμών; Και απέκτειναν τους προκαταγγείλαντας περί της ελευθερίας του δικαίου, ου νυν υμείς προδόται και φονείς γεγένησθε·

Ακολουθούν πάρα πολλές περιγραφές όπου, σε διάφορες πόλεις, οι Ιουδαίοι συνωμοτούν εναντίον των αποστόλων και προσπαθούν να τους σκοτώσουν.

Και τι έγινε, τελικά; ο Θεός τους τιμώρησε;

Ο Ευσέβιος λέει πως η θεία δίκη τιμώρησε τους Εβραίους για τα εγκλήματα που τόλμησαν να διαπράξουν κατά του Χριστού.

Ο Αυγουστίνος θεωρεί ότι η διασπορά των Εβραίων έγινε με θέλημα του Θεού, ώστε να αποτελέσει μαρτυρία για το ότι οι προφητείες δεν ήταν επινόηση των χριστιανών, και ότι ο Χριστός ήταν όντως ο Μεσσίας.

Ο Εφραίμ ο Σύρος έγραψε κατά των Εβραίων τον 4ο αιώνα, επαναλαμβάνοντας τη γνωστή κατηγορία ότι ο Σατανάς ζει μαζί τους σαν σύντροφός τους.

Ο Ιερώνυμος αποκήρυξε τους Εβραίους ως "ιουδαϊκά ερπετά που είχαν πρότυπό τους τον Ιούδα». «Οι Εβραίοι δεν ζητούν τίποτε άλλο παρά να κάνουν παιδιά, να κατέχουν πλούτη και να είναι υγιείς. Επιζητούν μόνο τα επίγεια, και δεν δίνουν καμιά σημασία στα επουράνια. Γι' αυτό το λόγο είναι κερδοσκόποι».

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος γράφει: «Επειδή όμως υπάρχουν μερικοί που θεωρούν και τη Συναγωγή σαν τόπο ιερό, είναι ανάγκη να πούμε και σ' αυτούς λίγα λόγια. Για ποιον λόγο σέβεστε τον τόπο εκείνον, τον οποίον πρέπει να καταφρονείτε, να τον σιχαίνεστε και να τον αποφεύγετε; Στον χώρο αυτόν, απαντούν, βρίσκεται ο νόμος και τα βιβλία των Προφητών. Και τι σχέση έχει αυτό; Όπου υπάρχουν δηλαδή τέτοια βιβλία, θα θεωρείται και ο τόπος άγιος; Οπωσδήποτε όχι».

Άλλωστε, «στην συναγωγή κατοικούν δαίμονες».

Ωραία και αγγελικά όλα αυτά, αλλά τίποτε δεν επηρεάζει τη σκέψη των πιστών όσο η υμνολογία, συνδυασμένη με τη δύναμη της μουσικής. Σκεφτείτε το: είναι Μεγάλη Εβδομάδα – μια περίοδος πολύ φορτισμένη συναισθηματικά για τον πιστό. Πολύς κόσμος χύνει ειλικρινή δάκρυα ακούγοντας τα ευαγγέλια της Ακολουθίας των Παθών. Και μέσα σ' αυτό το κλίμα συγκίνησης, όταν δηλαδή οι πιστοί είναι πιο ευάλωτοι, φυτεύουμε στην ψυχή τους το σπόρο του μίσους.

Ιδού, λοιπόν, τι ακούνε τα αυτιά μας από τη Μεγάλη Τετάρτη μέχρι το Μεγάλο Σάββατο:

Συντρέχει λοιπόν το συνέδριον των Ιουδαίων, ίνα τον Δημιουργόν και Κτίστην των απάντων Πιλάτω παραδώση· ω των ανόμων, ω των απίστων!

Γέννημα εχιδνών αληθώς ο Ιούδας, φαγόντων το μάννα εν τη ερήμω, και γογγυζόντων κατά του τροφέως· έτι γαρ της βρώσεως ούσης εν τω στόματι αυτών, κατελάλουν του Θεού οι αχάριστοι·

Σήμερον τω σταυρώ προσήλωσαν Ιουδαίοι τον Κύριον, τον διατεμόντα την θάλασσαν ράβδω και διαγαγόντα αυτούς εν ερήμω. Σήμερον τη λόγχη την πλευράν αυτού εκέντησαν του πληγαίς μαστίξαντος υπέρ αυτών την Αίγυπτον, και χολήν επότισαν τον μάννα τροφήν αυτοίς ομβρήσαντα. [Συγγνώμη, εγώ νόμιζα πως αυτά τα έκαναν Ρωμαίοι φαντάροι].

Είπατε, παράνομοι, τι ηκούσατε παρά του Σωτήρος ημών; Ου νόμον εξέθετο και των προφητών τα διδάγματα; Πώς ουν ελογίσασθε Πιλάτω παραδούναι τον εκ Θεού Θεόν Λόγον και λυτρωτήν των ψυχών ημών;

Σταυρωθήτω! Έκραζον οι των σων χαρισμάτων αεί εντρυφώντες, και κακούργον αντ' ευεργέτου ητούντο λαβείν οι των δικαίων φονευταί· εσιώπας δε, Χριστέ, φέρων αυτών την προπέτειαν, παθείν θέλων και σώσαι ημάς ως φιλάνθρωπος.

Αντί αγαθών, ων εποίησας, Χριστέ, τω γένει των Εβραίων, σταυρωθήναι σε κατεδίκασαν όξος και χολήν σε ποτίσαντες. Αλλά δος αυτοίς, Κύριε, κατά τα έργα αυτών, ότι ου συνήκαν την σην συγκατάβασιν.

Επί τη προδοσία ουκ ηρκέσθησαν, Χριστέ, τα γένη των Εβραίων, αλλ' εκίνουν τας κεφαλάς αυτών μυκτηρισμόν και χλεύην προσάγοντες. Αλλά δος αυτοίς, Κύριε, κατά τα έργα αυτών, ότι κενά κατά σου εμελέτησαν.

Ούτε γη ως εσείσθη ούτε πέτραι ως ερράγησαν Εβραίους έπεισαν, ούτε του ναού το καταπέτασμα, ούτε των νεκρών η ανάστασις. Αλλά δος αυτοίς Κύριε, κατά τα έργα αυτών, ότι κενά κατά σου εμελέτησαν.

Τάδε λέγει Κύριος τοις Ιουδαίοις· Λαός μου, τι εποίησά σοι, ή τι σοι παρηνώχλησα; Τους τυφλούς σου εφ ώτισα, τους λεπρούς σου εκαθάρισα, άνδρα όντα επί κλίνης ηνωρθωσάμην, Λαός μου, τι εποίησά σοι, και τι μοι ανταπέδωκας; Αντί του μάννα χολήν· αντί του ύδατος όξος· αντί του αγαπάν με σταυρώ με προσηλώσατε. Ουκέτι στέγω, λοιπόν· καλέσω μου τα έθνη, κακείνα με δοξάσουσι συν τω Πατρί και τω Πνεύματι· καγώ αυτοίς δωρήσομαι ζωήν την αιώνιον.

Το άθροισμα των Ιουδαίων τω Πιλάτω ητήσαντο σταυρωθήναι σε, Κύριε· αιτίαν γαρ εν σοι μη ευρόντες, τον υπεύθυνον Βαρραβάν ηλευθέρωσαν και σε τον δίκαιον κατεδίκασαν μιαιφονίας έγκλημα κληρωσάμενοι. Αλλά δος αυτοίς, Κύριε, το ανταπόδομα αυτών, ότι κενά κατά σου εμελέτησαν.

Των θεοκτόνων ο εσμός, Ιουδαίων έθνος το άνομον προς Πιλάτον εμμανώς ανακράζον έλεγε· σταύρωσον Χριστόν τον ανεύθυνον· [...]

Ολέθριος σπείρα θεοστυγών, πονηρευομένων θεοκτόνων συναγωγή επέστη, Χριστέ σοι· [...]

Νόμον αγνοούντες οι ασεβείς, φωνάς προφητών τε μελετώντες διακενής, ως πρόβατον είλκον σε τον δεσπότην αδίκως σφαγιάσαι· [...]

Εκύκλωσαν κύνες ωσεί πολλοί, εκρότησαν, άναξ, σιαγόνα σην ραπισμώ, ηρώτων σε, σου δε ψευδή κατεμαρτύρουν [...]

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, πάσα η κτίσις βλέπουσα έτρεμε· τα θεμέλια της γης διεδονήθησαν φόβω του κράτους σου· σου γαρ υψωθέντος σήμερον, γένος Εβραίων απώλετο·[...]

Λαός δυσσεβής και παράνομος, ίνα τι μελετά κενά; Ίνα τι την ζωήν των απάντων θανάτω κατεδίκασε; [...]

Κύριε, κατέκρινάν σε οι Ιουδαίοι θανάτω την ζωήν των απάντων· οι την Ερυθράν ράβδω πεζεύσαντες σταυρώ σε προσήλωσαν· και οι εκ πέτρας μέλι θηλάσαντες χολήν σοι προσήνεγκαν· [...]

Διά τον φόβον των Ιουδαίων ο φίλος σου και ο πλησίον Πέτρος ηρνήσατό σε, Κύριε, [...]

Ελκόμενος επί σταυρού, ούτως εβόας, Κύριε· Διά ποίον έργον θέλετέ με σταυρώσαι, Ιουδαίοι; Ότι τους παραλύτους υμών συνέσφιγξα; Ότι τους νεκρούς εξ ύπνου εξανέστησα; Αιμόρρουν ιασάμην, Χαναναίαν ηλέησα· διά ποίον έργον θέλετέ με φονεύσαι, Ιουδαίοι; Αλλά όψεσθε, εις ον νυν εκκεντάτε, Χριστόν, παράνομοι.

Ω, πώς η παράνομος συναγωγή τον βασιλέα της κτίσεως κατεδίκασε θανάτω μη αιδεσθείσα τας ευεργεσίας [...]

Ως πικράς εκ κρήνης, της Ιούδα φυλής οι απόγονοι εν λάκκω κατέθεντο τον τροφέαν μανναδότην Ιησούν.
Αλαζών Ισραήλ, μιαιφόνε λαέ, τι παθών τον Βαρραβάν ηλευθέρωσας, τον Σωτήρα δε παρέδωκας σταυρώ;
Φθονερέ, αλάστορ, φόνου πλήρης λαέ, καν σινδόνας και αυτό το σουδάριον ουκ αισχύνη αναστάντος του Χριστού;
Αραβιανόν σκολιώτατον γένος Εβραίων, έγνως την ανέγερσιν του ναού· διά τι κατέκρινας τον Χριστόν!
Καν τους εκ νεκρών επαισχύνθητε, ω Ιουδαίοι, ους ο ζωοδότης ανέστησεν, ον υμείς εκτείνατε φθονερώς.
Ους έθρεψε το μάννα, εκκίνησαν την πτέρναν κατά του ζωοδότου.
Ους έθρεψε το μάννα, φέρουσι τω Σωτήρι χολήν άμα και όξος.
Ω της παραφροσύνης και της χριστοκτονίας της των προφητοκτόνων!
Κατά τον Σολομώντα, βόθρος βαθύς το στόμα Εβραίων παρανόμων.
Εβραίων παρανόμων εν σκολιοίς πορείαις τρίβολοι και παγίδες.

Το αστείο είναι ότι, ενώ ο Χριστός φέρεται πως είπε «Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι», δηλαδή εντάξει, συγχώρεσέ τους, ο υμνογράφος λέει τα αντίθετα: δος αυτοίς το ανταπόδομα αυτών. Αλλά δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο: είναι κλασική τακτική. Νομίζω πως οι αντιφάσεις της Βίβλου (ειδικότερα) και της θρησκείας (γενικότερα) δεν έχουν γίνει κατά λάθος, αλλά επίτηδες, ώστε να μπορεί κανείς να υποστηρίζει αυτό που θέλει κάθε φορά. Είναι όπως οι παροιμίες, όπου μπορείς να βρεις «επιχειρήματα» για οτιδήποτε. Τι είναι σωστό; Το «το γοργόν και χάριν έχει» ή το «όποιος βιάζεται σκοντάφτει»; Μα, και τα δύο! Ό,τι μας βολεύει, δηλαδή. Και επειδή, εν προκειμένω, μας βόλευε να βγουν από τη μέση οι Εβραίοι, φυτέψαμε το σπόρο του μίσους, ο οποίος, όπως φαίνεται από την πρόσφατη ιστορία, αλλά και από την τρέχουσα κατάσταση, έχει φυτρώσει κι έχει βγάλει γερές ρίζες…

Υ.Γ.: Αφού έγραψα όλα τα παραπάνω, είδα ότι σχετικό κείμενο υπάρχει και στον ΙΟ της Ελευθεροτυπίας. Κάντε μια βόλτα…

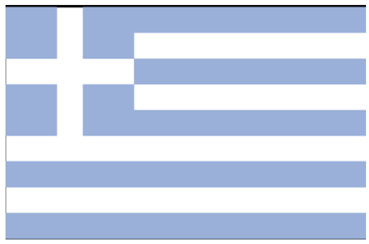
Ανώνυμο (~είμαι Έλληνας και δεν ντρέπομαι γι'αυτό~)

http://alecktravel.blogspot.com/
Alex

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως το καλύτερο αγαθό είναι η ειρήνη .Πως ο πόλεμος είναι κάτι φοβερό και εγώ είμαι πολύ τυχερός γιατί ακόμα δεν τον έχω ζήσει κι εύχομαι ποτέ να μην ζήσω την εμπειρία του πολέμου. Αλλά, για διάφορους λόγους ,ζούμε σε μια περιοχή η οποία δε θέλει και πολύ να γίνει κόλαση.

Εχει σχέση αυτό με τις πολεμικές βιομηχανίες , με την παιδεία των ανθρώπων ,με τον πλούτο, με όλο αυτό που λέμε πολιτική , μέ χίλια άλλα δυό ,με όλα αυτά καιακόμα τόσα ;Μπορεί όλα να έχουν να κάνουν . Πατρίδα τι είναι τελικά;Ο τόπος που μεγάλωσα , η γλώσσα που μιλώ, το βουνό που πήγα , η θάλασσα που έκανα μπάνιο , ο καφές που κέρασα ,το Ναύπλιο ,ο όλυμπος που περπατησα με τους φίλους μου και πολλά τέτοια.Κάποιος μπορεί να πει πατρίδα μου είναι όλη η γη όλος ο κόσμος .Εντάξει συμφωνώ δε λέω όχι.Κάποιος άλλος θα πει τι έχω να χωρίσω με τον τούρκο εργάτη ή αγρότη.Σωστό κιαυτό.Αλλος θα πει το σύστημα παίρνει τους ανθρώπους και τους κάνει να μισούν ο ένας τον άλλον για να πλουτίζουν κάποιοι.Σωστό κιαυτό .Πολλά τέτοια μπορώ να πω.

Αλλά τι να πω σαυτόν που στο χωράφι του , στο σπίτι του σήμερα ζει κάποιος άλλος γιατί απλά με το έτσι θέλω του το πήραν.Αντε φίλε πες κάτι γιαυτόν που και σήμερα αγνοείται ακόμα που δεν ξέρουμε που είναι τα κόκαλά του απλά να τον θάψουμε.Τι να πούμε στον πιλότο που έχασε τη ζωή τουκάνοντας τι;το χρέος του απέναντι στα παιδιά του απέναντι σεμενα σεσένα στον κόσμο μας.

Τα τελευταία χρόνια όμως όποιος πεί ότι είναι έλληνας κι όποιος μιλήσει για πατρίδα θεωρείται γραφικός ή κανένας βλάκας υπερπατριώτης.Ετσι είναι τον κοροιδεύουμαι.Καλά κάνουμε γιατί όχι δημοκρατία έχουμε.Αλλωστε σε λίγα χρόνια θά ψάχνουμε με το κυάλι να βρούμε έλληνες.Ας δει κάποιος το ποσοστό των αλλοδαπών μαθητών στα σχολεία μας και θα καταλάβει.Ρατσιστήηηη...φασίστα...Είσαι ρατσιστής ρε (για μένα το λέω)

Αυτά .Θα ήθελα να ζω σε μια κοινωνία χωρίς έθνη όπου οι άνθρωποι δε θα σκοτώνονταν για τί ό ένας είναι τούρκος και ο άλλος έλληνας αλλά ζω στο εδώ και τώρα.Προσπαθώ όσο μπορώ να κάνω το όνειρο πραγματικότητα.
Μέχρι να γίνει αυτό θάμαι έλληνας και δεν ντρεπομαι καθόλου.

Αιγαίο: μία φιλοτουρκική άποψη

http://e-rooster.gr

SG

Πληροφορηση χρειαζεται για να λυσουμε τα προβληματα που τοσο μας βλαπτουν

Το κυριως προβλημα μεταξυ Ελλαδας και Τουρκιας τωρα που λυθηκε το Κυπριακο* ειναι ο καθορισμος των συνορων στο Αιγαιο, μαλλον ο καθορισμος των χωρικων υδατων και της υφαλοκρηπιδας. Τα δυο θεματα ειναι σχετικα διαφορετικα. Η υφαλοκρηπιδα ειναι ενας σχετικα νεος ορος, που απλα δεν προβλεπεται στις παλιες συμβασεις (συνθηκη Λωζανης κτλ). Γιαυτο οι διαφορες μας με την Τουρκια στο θεμα ειναι μαλλον ενα αλυτο, σχετικα νεο ζητημα *προς διευθετηση*, οχι ενα αιτημα που παραλογα κινουν για να μας τσαντισουν.

Τα χωρικα υδατα απο την αλλη, ειναι ενας παλιος ορος, αλλα για καποιον λογο η εκταση τους αλλαζει, βασικα επεκτεινονται συνεχως. Τον παλιο καιρο ηταν περιπου 3 μιλια (οσο περιπου ηταν το βεληνεκες ενος κανονιου!), αν και δεν υπηρχε γενικος διεθνης κανονας. Στον αιωνα μας πολλες χωρες αρχισαν να τα επεκτεινουν στα 6 ή και στα 12 μιλια. Καποια στιγμη λοιπον οι χωρες του ΟΗΕ αποφασισαν να καθορισουν ενα διεθνες προτυπο για τα χωρικα υδατα. Η Συνθηκη Δικαιου της Θαλασσας, με ισχυ απο το 1994, προβλεπει λοιπον 12 νμ χωρικα υδατα. Ως γνωστον, η Τουρκια δεν συμφωνει ομως με το να επεκτεινουμε τα χωρικα μας υδατα στα 12 μιλια. Θα προσπαθησω λιγο να περιγραψω την θεση τους:

Ενα ενδιαφερον κειμενακι ηταν αυτο εδω

The world public remembers only too well the instant intervention of the US administration in Cuba, Panama, Granada, Iraq and Libya on the pretext of "national interests". These "operations" were sometimes carried out on the other side of the world. Yet Turkiye sits idle and quotes international agreements while ***tiny Greece invades the Aegean*** *inch by inch, dealing blows to our national interests in every step.*

Τι μαθαινουμε? Οτι οι Τουρκοι θεωρουν εαυτους την υπερδυναμη της γειτονιας :-) Σοβαρα τωρα, βλεπουμε οτι οι Τουρκοι βλεπουν το θεμα σαν επεκταση της μικρης Ελλαδας εις βαρος τους. Η αληθεια ειναι βεβαια η εξης: μια χωρα των Βαλκανιων υπερδιπλασιαστηκε σε εκταση τα τελευταια 100 χρονια. Μιας χωρας οι κατοικοι ακομα θεωρουν λιγο πολυ τα εδαφη των γειτονων τους ως δικαιωματικα δικα τους (και αν ειχαν την δυναμη θα τα επαιρναν). **Η Ελλαδα** ειναι η χωρα που ακομα βλεπει μερη σαν την Βορεια Ηπειρο, το σλαβικο κομματι της Μακεδονιας ή την Μικρασια σαν κομματια που θα πρεπει να παρει πισω. Και οι Τουρκοι σε γενικες γραμμες ειναι αμυνομενοι τα τελευταια 180 χρονια.

Αλλα τελοσπαντων, ας μεινουμε στο θεμα. Τι σημαινει η επεκταση των χωρικων μας υδατων στα 12 μιλια? Βασικα οτι το Αιγαιο γινεται ελληνικη θαλασσα. Οτι η Τουρκια ασφυκτια στα δυτικα της παραλια. Και οτι **η διεθνης ναυσιπλοϊα απο την Μαυρη Θαλασσα**, που γινεται ολο και πιο σημαντικη με τα πετρελαια της Κασπιας και το εμποριο της Ρωσιας, **γινεται ουσιαστικα αδυνατη χωρις την συγκαταθεση της Ελλαδας** (λες και δεν τους εφτανε ο τουρκικος ελεγχος του Βοσπορου).

Σημειωστε οτι η Ελλαδα με την επεκταση φτανει απο το 43% στο 71% του θαλασσιου χωρου! Η Τουρκια αντιθετα, απο περιπου 7% παει στο 8%! Λογικο ειναι οι ανθρωποι να μην συμφωνουν σε καμμια περιπτωση με την *αμοιβαια επεκταση* των χωρικων υδατων. Δεν ξερω αν εσας αυτο σας φαινεται παραλογος τσαμπουκας, εμενα μου φαινεται ενα στηριξιμο επιχειρημα. Στα πλαισια της καλης γειτονιας, δεν πνιγεις τον γειτονα σου. Και βεβαια η Ελλαδα δεν μπορει να ελπιζει στην στηριξη της διεθνους κοινης γνωμης, που μας ειναι απαραιτητη για να κερδισουμε σε μια διαμαχη. Γιατι κανεις στον κοσμο δεν θελει το Αιγαιο να κλεισει! Το αστειο ειναι βεβαια οτι η Ελλαδα προκαλει τεραστια ζημια στην Τουρκια και εμποδιζει την διεθνη ναυσιπλοϊα, αλλα δεν κερδιζει τιποτα. Γιατι διατηρουμε λοιπον μια τετοια διαμαχη?

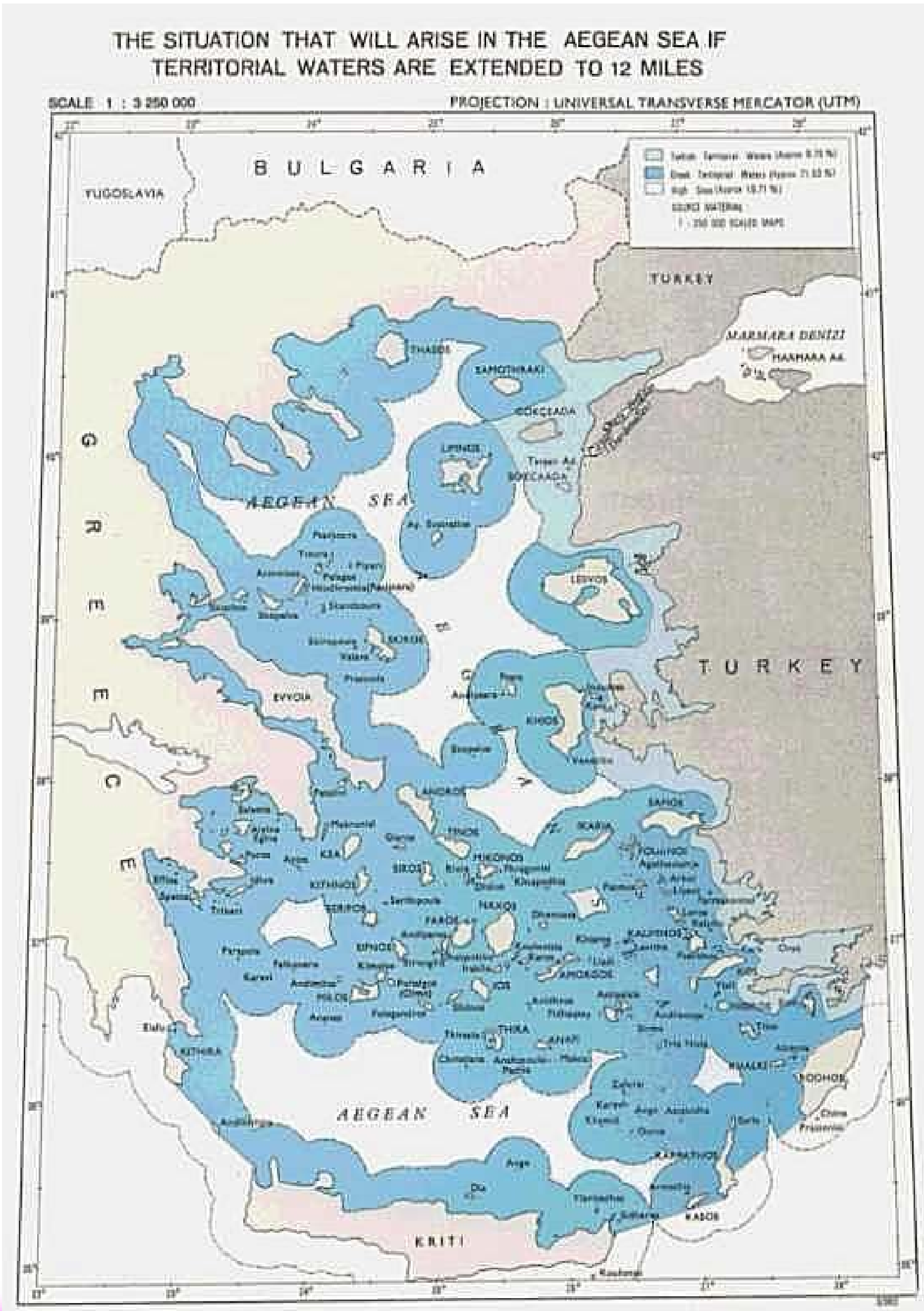
Πρεπει να τονισω εδω οτι οι Τουρκοι δεν ειναι ο παρανοϊκος δυναστης που παει να μας φαει τα νησια, οπως παρουσιαζεται απο τα ελληνικα ΜΜΕ. Ειναι ενας στρατηγικος παιχτης που χρησιμοποιει πολλα μεσα (αμφισβητηση κυριαρχιας οπου υπαρχει νομικο κενο κτλ) για να πετυχει τον στοχο του: να εχει ενα μεριδιο στο Αιγαιο. Σε αυτην την προσπαθει η πιθανοτητα η Τουρκια να κανει **απροκλητα** κατι **πραγματικα τρελο**, οπως αποβαση σε κατοικημενο νησι πρεπει να θεωρειται μηδενικη. Δεν το εκανε ποτε, ακομα και οταν οι καιροι ηταν πιο ευνοϊκοι για επεκτατικους πολεμους. Ακομα περισσοτερο, σημερα η διεθνης κοινη γνωμη δεν θα επιτρεψει σε καμμια απολυτως περιπτωση κατοχη ελληνικου νησιου απο ξενη δυναμη. Και οι Τουρκοι το γνωριζουν, δεν ειναι ηλιθιοι, δεν σκοπευουν να χασουν καθε διεθνη χρηματοδοτηση, καθε ξενο τουριστα, καθε ιχνος σεβασμου της Δυσης, μονο και μονο για να κανουν λιγο τσαμπουκα. Οι

κινησεις της Τουρκιας εχουν παντα ενα ιχνος νομιμοτητας, αντιθετα με αυτα που μας λενε οι κυβερνησεις μας.

Νομιζω ειναι απαραιτητο να αρχισει να ενημερωνεται το ελληνικο κοινο για τα *πραγματικα* μας δικαια στο Αιγαιο. Γιατι η ελλειψη πληροφορησης φερνει μια παραλογη αδιαλλαξια και καθιστα την ευρεση ευπεπτης λυσης αδυνατη. Οτι και να εχουμε να κερδισουμε απο τυχον πρωτες υλες στο Αιγαιο, το χανουμε πολλαπλα απο τα εξοδα της ελληνοτουρκικης διαμαχης. Το αγκαθι του Αιγαιου μας ζημιωνει πολλαπλα. Πρεπει να λυσουμε ολα τα θεματα μας μια και καλη με προσφυγη στην Χαγη (οπως προτεινε και ο Κ.Στεφανοπουλος. Διαβαστε εδω αντιδρασεις.). Ισως χασουμε λεπτομερειες, πραγματα που ουσιαστικα ποτε δεν ηταν δικα μας, αλλα **θα κερδισουμε ειρηνη και ευημερια** για ολους τους Ελληνες. Και βεβαια μην ξεχναμε τα κοινωνικα οφελη, την εξαλειψη των εθνικιστων υπερπατριωτων, την μειωση της μισαλλοδοξιας που θα φερει μια κανονικοποιηση της χωρας, οταν πια δεν θα φοβομαστε "προαιωνιους εχθρους"...

*οσον αφορα την Ελλαδα το Κυπριακο λυθηκε οταν καταφεραμε να παρουσιαστει Σχεδιο με τα αιτηματα μας για επανενωση. Αν οι Κυπριοι τελικα δεν θελουν επανενωση, αν κρινουν οτι οντας στην ΕΕ μπορουν να αδιαφορουν για την διεθνη κοινη γνωμη που τοσα χρονια παρακαλουσαν για επεμβαση, ειναι δικαιωμα τους. Αλλα η Ελλαδα δεν μπορει να σπαταλαει αλλο διπλωματικο κεφαλαιο χωρις να ξερει τι στοχους εχει!

ΥΓ μια ενδιαφερουσα παιγνιοθεωρητικη αναλυση του ζητηματος βρηκα εδω. Αν και ειμαι εναντιος στην αφελη χρηση της θεωρια παιγνιου σε πολυπλοκα ζητηματα (δεν φτανει ενα παιχνιδι 2Χ2 για να αναλυσει την στρατηγικη αλληλεπιδραση στο θεμα!), η συγκεκριμενη εργασια ειναι σχετικα ενδιαφερουσα και νομιζω εξηγει πιστευτα τις περιοδικες κρισεις στις ελληνοτουρκικες σχεσεις. Επισης μου αρεσει οτι κραταει καποια σοβαροτητα και αντικειμενικοτητα. Οπως και σε αυτο το αρθρο, δεν προσπαθω πραγματικα να εχω φιλοτουρκικη αποψη, αλλα προσπαθω να δω λιγο τον κοσμο μεσα απο τα ματια τους.
ΥΓ2 επιφυλλασομαι για μια πιο εκτενη αναλυση οταν πεισουμε τους νομικους της σελιδας για ενα κειμενο.

"Τα χαράματα, στις 16 Φεβρουαρίου 1922, ημέρα Τετάρτη, μια εφιαλτική είδηση, ότι οι τσέτες του Τοπάλ Οσμάν έρχονται στο χωριό, έκανε τους κατοίκους να τρομάξουν και ν' αναστατωθούν. Οι άντρες, όσοι βρίσκονταν τη νύχτα στο χωριό, βιάστηκαν να φύγουν στο δάσος... Αλλοι άντρες που είχαν κρυψώνες σε σπίτια σε σπίτια και σε σταύλους, τρύπωσαν σ' αυτές και καμουφλαρίστηκαν έτσι που να μην τους υποπτευθεί κανείς. Τα γυναικόπαιδα και οι γέροι κλείστηκαν στα σπίτια και περίμεναν με καρδιοχτύπι να δούν τι θα γίνει... Δεν πέρασαν παρά λίγα λεπτά κι' οι τσέτες , περισσότεροι από 150 έμπαιναν στο χωριό κραυγάζοντας και πυροβολώντας. Τους ακολουθούσαν τούρκοι χωρικοί από τα γειτονικά χωριά. Αυτούς τους είχαν μυήσει στο εγκληματικό σχέδιο τους και τους κάλεσαν για πλιάτσικο.

Μόλις μπήκαν οι συμμορίτες στο χωριό, η ατμόσφαιρα ηλεκτρίστηκε και ο ορίζοντας πήρε τη μορφή θύελλας που ξεσπασε άγρια. Με κραυγές και βρισιές, βροντώντας με τους υποκοπάνους τις πόρτες και τα παράθυρα, καλούσαν όλους να βγουν έξω από τα σπίτια και να μαζευτούν στην πλατεία- αλλοιώς απειλούσαν, θα δώσουν φωτιά στα σπίτια και θα τους κάψουν.

Σε λίγο, όλα τα γυναικόπαιδα και οι γέροι, βρίσκονταν τρέμοντας και κλαίγοντας στους δρόμους. Οι συμμορίτες με κραυγές και απειλές υποπτεύθηκαν, από την πρώτη στιγμή, το μεγάλο κακό που περίμενε όλους και δοκίμασαν να φύγουν έξω από το χωριό. Οι τσέτες, πρόβλεψαν ένα τέτοιο ενδεχόμενο και είχαν πιάσει από πριν τα μπογάζια, απ' όπου μπορούσε να φύγει κανείς. Ετσι, μόλις έφτασαν, τρέχοντας, οι κοπέλλες στα μπογάζια, δέχτηκαν, από τσέτες που παραμόνευαν, πυροβολισμούς στο ψαχνό. Μερικές έμειναν στον τόπο σκοτωμένες, ενώ οι άλλες τραυματίστηκαν και γύρισαν πίσω.

Οι φόνοι αυτοί αποκάλυψαν για καλά τους εγκληματικούς σκοπούς των συμμοριτών κι' έγιναν το σύνθημα να ξεσπάσει, το τρομοκρατημένο πλήθος των γυναικόπεδων, που είχε ριχτεί στους δρόμους σε ένα βουβό κι' ασυγκράτητο κλάμα και σε σπαραξικάρδιες κραυγές απελπισίας. Τίποτα απ' όλα αυτά δεν στάθηκε ικανό να μαλάξει την σκληρότητα του τεράτων, που είχε διαλέξει ο Τοπάλ Οσμάν για την "πατριωτική" του εκστρατεία. Σκληροί σαν ύαινες, που διψούν για αίμα, και διεστραμμένοι σαδιστές, που γλεντούν με τον πόνο και τα βασανιστήρια των θυμάτων τους, χύμιξαν μανιασμένοι στα γυναικόπαιδα και τους γέρους, κραυγάζοντας, βρίζοντας, χτυπώντας, κλωτσώντας και σπρώχνοντάς τους να μαζευτούν στην πλατεία.

Η πυρπόληση

Οι μητέρες αναμαλλιασμένες, κατάχλωμες από το τσουχτερό κρύο και το φόβο, με τα βρέφη στην αγκαλιά και τα νήπια μπερδεμένα στα πόδια τους. Οι κοπέλλες άλλες με τους γέρους γονείς κι' άλλες με γριές ή άρρωστους αγκαλιασμένες, περιμαζεύτηκαν με τον χτηνώδη αυτόν τρόπο, στην πλατεία σαν πρόβατα για τη σφαγή, μέσα σε ένα πανδαιμόνιο από σπαραχτικές κραυγές και θρήνους και κοπετούς. Η πρώτη φάση της απερίγραπτης τραγωδίας του Μπεϊαλάν έκλεισε, έτσι, θριαμβευτικά για τους θλιβερούς ήρωες του νεοτουρκικού εγκλήματος γενοκτονίας.

Οταν πια όλα τα γυναικόπαιδα κ' οι γέροι μαζεύτηκαν στην πλατεία, οι τσέτες έβαλαν μπρός την δεύτερη φάση της σατανικής τους επιχείρησης. Διάταξαν να περάσουν όλοι στα δίπατα σπίτια, που βρίσκονταν στην πλατεία και τα είχαν διαλέξει για να ολοκληρώσουν τον εγκληματικό τους σκοπό. Η απροθυμία, που έδειξε το τραγικό αυτό κοπάδι των μελλοθανάτων να υπακούσει στην διαταγή, γιατί ήταν πια ολοφάνερο ότι όλους τους περίμενε ο θάνατος, εξαγρίωσε τους συμμορίτες που βιάζονταν να τελειώσουν γρήγορα την μακάβρια επιχείρηση. Και τότε, σαν λυσασμένα θεριά, ρίχτηκαν στις γυναίκες, τα μωρά και τους γέρους, και με γροθιές, με κοντακιές και κλωτσιές έχωσαν και στρίμωξαν στα δύο σπίτια τα αθώα και άκακα αυτά πλάσματα, που ο αριθμός τους πλησίαζε τις τρεις εκατοντάδες.

Κι' όταν, έτσι, ήταν σίγουροι πως δεν έμεινε έξω κανένας, σφάλισαν τις πόρτες, ενώ ο άγριος αλαλαγμός από τα παράθυρα, οι σπαραξικάρδιες κραυγές, το απελπισμένο κλάμα κι' οι βοερές ικεσίες για έλεος και βοήθεια, σχημάτιζαν μια άγριας τραγικότητας μουσική συναυλία, που ξέσκιζε τον ουρανό κι' αντιβούϊζε στα γύρω βουνά και δάση...

Και τώρα δεν έμενε παρά η τρίτη και τελική φάση της πατριωτικής... επιχείρησης των θλιβερών ηρώων-συμμοριτών του Τοπάλ Οσμάν. Δεν χρειάστηκαν παρά μια αγκαλιά ξερά χόρτα και μερικά σπασμένα πέταυρα (χαρτόματα) ν' ανάψει η φωτιά. Και σε λίγο τα δύο σπίτια, έγιναν πυροτέχνημα και ζώστηκαν, από μέσα κι' απ' έξω, από πύρινες γλώσσες και μαυροκόκκινο καπνό. Το τί ακολούθησε την ώρα εκείνη δεν περιγράφεται.

Οι μητέρες ξετρελλαμένες, έσφιγγαν, αλλαλάζοντας και τσιρίζοντας με όλη τη δύναμη της ψυχής τους, στην αγκαλιά τα μωρά τους, που έκλαιγαν και κράυγαζαν "μάνα, μανίτσα!". Οι κοπέλλες και οι άλλες γυναίκες με τους γέρους γονείς, τα παιδιά και τους αρρώστους, κραύγαζαν και αρπάζονταν μεταξύ τους σαν να ήθελαν να πάρουν και να δώσουν κουράγιο και βοήθεια, καθώς έπαιρναν φωτιά τα μαλλιά και τα ρούχα τους κι' άρχισαν να γλύφουν το κορμί οι φλόγες. Κραυγές, που ξέσκιζαν το λαρύγγι και τ' αυτιά, φωνές μανιακές και κλάμματα βροντερά, άγρια ουρλιαχτά ανθρώπων, που έχασαν από τρόμο και πόνο τα μυαλά τους, χτυπήματα στα στήθη, στον πυρακτωμένο αέρα και στους τοίχους - χαλασμός κόσμου, ένα ζωντανό κομμάτι από την κόλαση στη γη! Αυτή την εφιαλτική εικόνα παρίσταναν, τα πρώτα λεπτά, τα δύο σπίτια που τα είχαν αγκαλιάσει οι φλόγες.

Μερικές γυναίκες και κοπέλλες στον πόνο, την φρίκη και την απελπισία τους, δοκίμασαν να ριχτούν από τα παράθυρα, προτιμώντας να σκοτωθούν πέφτοντας κάτω ή με σφαίρες από όπλο, παρά να υποστούν τον φριχτό θάνατο στην φωτιά. Οι τσέτες που απολάμβαναν με κέφι και χαχανητά το μακάβριο θέαμα, έκαναν το χατήρι τους - πυροβόλησαν και τις σκότωσαν.

Δεν κράτησε πολλά λεπτά, αυτή η σπαραξικάρδια οχλοβοή, από τους αλαλαγμούς, τις άγριες κραυγές, τα τσουχτερά ξεφωνητά και το ξέφρενο κλάμα. Στην αρχή ο τόνος της οχλοβοής ανέβηκε ψηλά, ως που μπορούν να φτάνουν κραυγές, ξεφωνητά και ξελαρυγγίσματα από τρεις περίπου εκατοντάδες ανθρώπινα στόματα. Γρήγορα όμως ο τόνος άρχισε να πέφτει, ως που μονομιάς κόπηκαν κι' έσβησαν οι φωνές και το κλάμα. Κι' ακούγονταν μονο τα ξύλα, που έτριζαν από τη φωτιά και οι καμμένοι τοίχοι και τα δοκάρια, που έπεφταν με πάταγο πάνω στα κορμιά, που κείτονταν τώρα σωροί κάρβουνα και στάχτη κάτω στο δάπεδο, στα δύο στοιχειωμένα σπίτια το Μπεϊαλάν".

Σάββας Κανταρτζής-η καταστροφή του χωριού Μπεϊαλαν

Η Πόλις δεν εάλω το 1453. Εάλω το 1204, το 1922 και το 1955...

http://mavrosgatos.blogspot.com

Μαύρος Γάτος

Μού είναι αδύνατον να χύσω έστω κι ένα κροκοδείλιο δάκρυ για την Άλωση της Κωνσταντινούπολης στις 29 Μαΐου του 1453. Για την Άλωση της Πόλης που έχτισε ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Μέγας Κωνσταντίνος (Ιλλυρικής καταγωγής), στη θέση του Βυζαντίου, της ελληνικής αποικίας των Μεγαρέων, δίνοντάς της το όνομά του, και κάνοντάς την νέα πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, στη θέση της ξεπεσμένης πιά Ρώμης. Την Άλωση της Κωνσταντινούπολης, της πρωτεύουσας της μετέπειτα Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, που μετατράπηκε σταδιακά σε μιά Ελληνική Αυτοκρατορία, μόνο όμως τον πολύ τελευταίο καιρό, με τους Έλληνες Παλαιολόγους. Ως τότε, η λέξη Έλληνας, ήταν βρισιά.

ΤΟ ΔΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΣΟΙ ΔΟΥΝΑΙ ΟΥΤ᾽ ΕΜΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤ᾽ ΑΛΛΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗ. ΚΟΙΝΗ ΓΑΡ ΓΝΩΜΗ ΠΑΝΤΕΣ ΑΥΤΟΠΡΟΑΙΡΕΤΩΣ ΑΠΟΘΑΝΟΥΜΕΝ ΚΑΙ ΟΥ ΦΕΙΣΟΜΕΘΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΗΜΩΝ.

Αυτά είπε, ο Έλληνας, ο Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος, πριν πέσει μαχόμενος, και στο άκουσμά τους και μόνο ανατριχιάζω, και στην μνήμη του, τού ίδιου, και των ολιγάριθμων παλικαριών του, στέκω βουβός και συγκλονισμένος.

Μού είναι όμως αδύνατον κατά τα άλλα να χύσω έστω κι ένα δάκρυ για την τελευταία πράξη της Πτώσης της Αυτοκρατορίας της αλληλοφαγωμάρας, της διαπλοκής, της δολοπλοκής, της υποκρισίας. Που αφού δέχτηκε και την προ-χαριστική βολή της Άλωσης του 1204 από τους «χριστιανούς» Σταυροφόρους (τι τραγική ειρωνία), περιορίστηκε σε μια σκιά του πάλαι ποτέ ένδοξου εαυτού της, και ουσιαστικά αποτελούνταν πιά μόνο από την αποδεκατισμένη πληθυσμιακά Κωνσταντινούπολη. Που έφαγε η ίδια της σάρκες της, με τις ατέλειωτες έριδες και συνωμοσίες των «Αρχόντων» της, που χρησιμοποιούσαν στους μεταξύ τους σκυλοκαυγάδες ΚΑΙ τους Οθωμανούς, δίνοντάς τους όλο και περισσότερη δύναμη, φέρνοντάς τους όλο και πιο κοντά.

Της Αυτοκρατορίας που έλαμψε με τους Έλληνες Παλαιολόγους τις τελευταίες της αναλαμπές, όταν ήταν πιά, αλίμονο, πάρα, μα πάρα, πολύ αργά. Που προτιμούσε, μέσα στην «χριστιανική» της μισαλλοδοξία, να αλωθεί από σαρίκι τούρκικο παρά από τιάρα παπική. Που παρ'όλα αυτά την υπερασπίζονταν Γενουάτες, ενώ την πολιορκούσαν τέως Βυζαντινοί «Άρχοντες» και στρατιωτικοί, πουλημένοι στον Σουλτάνο Μωάμεθ Β', τον μετέπειτα Πορθητή, γιό... Βυζαντινής πριγκήπισσας.

Μετά την φρίκη της Άλωσης, η Πόλη συνήλθε και άκμασε εκ νέου. Η ελληνική (ρωμαίικη) κοινότητά της μάλιστα υπήρξε η πιο δυναμική απ'όλες, ως το 1922. Όταν παρατρίχα να γίνει, για πρώτη φορά στην ιστορία της, μια Ελληνική Πόλη. Μετά, άρχισε η αντίστροφη μέτρηση. Ως την έκρηξη του τουρκικού εθνικισμού του 1955, τον διωγμό και την προσφυγιά. Και ως σήμερα, που έχει απομείνει πιά μόνο ένα θλιβερό φάντασμα του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης.

Όχι, δεν θα φτάσει η Αγία Τράπεζα της Αγιασοφιάς στην ακτή του Βοσπόρου. Όχι, δεν θα ξαναγυρίσουν τα μισοτηγανισμένα ψάρια στο τηγάνι. Όχι, δεν θα ξυπνήσει ποτέ πιά ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς. ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ. ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ.

Κλάψτε για τους Ρωμιούς της Πόλης, για το κεφάλι το κακό μας, του Γένους μας, για την αλληλοφαγωμάρα μας, για τους αλληλοσπαραγμούς μας, για την ανικανότητα των πολιτικών και των στρατιωτικών μας, για την ανεγκεφαλίαση των δήθεν «Υπερπατριωτών» μας.

Μην κλαίτε για την Πόλη. Η Πόλη, είναι ακόμα εκεί. Δεν έφυγε ποτέ.

Είναι μια Πόλη όμορφη, χρωματιστή, ολοζώντανη, γοητευτική.

Δεν είναι Ελληνική. Ε και; ΠΟΤΕ ΗΤΑΝ;

Μαύρος Γάτος
29 Μαΐου 2006

Βουλγαρία Τέλος

Μου είναι ακατανόητο πως άλλαξαν όλα.

Πως δηλαδή ξαφνικά, τον Ιούνιο του '90, που ήταν ο έκτος κατα σειρά και τελευταίος Ιούνιος μου στη Βουλγαρία, έγινε η ανατροπή του πολιτικού συστήματος που είχε κρατήσει από το Σεπτέμβριο του 1944.

Σαράντα έξι ολόκληρα χρόνια δεν είχε κουνηθεί φύλλο. Ο κόσμος υπέμενε στωικά τον παραλογισμό, τη γραφειοκρατία και τις ελλείψεις που βόλευαν το Κόμμα, χωρίς να εξεγείρεται, χωρίς να διαμαρτύρεται δημοσιώς για τίποτα. Μια κοινωνία εν υπνώσει για 46 χρόνια.

Ως γνωστόν η Βουλγαρία δεν ήταν Τσεχοσλοβακία.Δεν ήταν Ουγγαρία.Δεν ήταν Πολωνία. Ηταν η Ανατολική Γερμανία των Βαλκανιών.Μια επαρχία της Μαμάς Αρκούδας. Πιθανολογώ, από τους Ρώσους που γνώρισα εκείνα τα χρόνια, ότι ήταν πολύ πιο υποταγμένη κοινωνία από την κοινωνία της Μαμάς.Θέλω να πω, ότι οι Ρώσοι μου είχαν φανεί πολύ περισσότερο ανατρεπτικοί και αμφισβητίες από τους Βουλγάρους. Παρ όλ αυτά έγινε.Μια νύχτα.

Ο κόσμος κατέβηκε στους δρόμους και άναψε κεριά μπροστά στο Πανεπιστήμιο, και τα κεριά καίγανε όλη νύχτα και η αστυνομία ήταν παραταγμένη παντού αλλά δεν πείραξαν κανένα. Οι αστυνομικοί στέκονταν αμήχανοι μ αυτό που συνέβαινε, κι ο κόσμος τους χλεύαζε ανοιχτά, μιας και συμβόλιζαν την Εξουσία, και ήταν το πιο παράξενο συναίσθημα στον κόσμο για μένα, να βλέπω να συντελείται μπροστά μου αυτή η Ιστορική Αλλαγή, να σκέφτομαι: "τελείωσε.Το σύστημα κλάταρε και είμαι παρών σε κάτι που δεν θα ξαναδώ σε όλη μου τη ζωή:στο γιγάντιο "ουφ!επιτέλους!" ένος λαού που πετάει από πάνω του τη Φοβέρα και τη Σκλαβιά για να πάει παρακάτω"

(Φυσικά δεν είχε ιδέα που θα πηγαίνε, και όπως γράφτηκε και στα σχόλια των προηγούμενων ποστ, εκεί που βρέθηκαν μετά από κείνο τον Ιούνιο, ήταν πολύ χειρότερα από κει που είχαν ξεκινήσει.)

Γίνανε εκλογές.

Είχα την αίσθηση ότι όλοι ήταν μεθυσμένοι και γελάγανε.Ηταν ευτυχισμένοι. Και για κείνον τον πολύ σύντομο Ιούνιο που όλα ήταν ρευστά και όλοι οι ορίζοντες ήταν ανοιχτοί και το Καλύτερο μπορούσε να συμβεί, ψήγματα από την Αναρχία που η καλή Μιραντολίνα υποστηρίζει, ήταν παρόντα και ολοζώντανα. Η αυτοδιάθεση των κοινοτήτων, η συλλογική αυτονομία των εργοστασίων, η ελευθερία των κοινωνικών επιλογών, βάλτε ότι θέλετε με το νου σας.Ολα παίζανε.

Η Ενωση Δημοκρατικών Δυνάμεων πήρε την εξουσία, εγώ πήρα το πτυχίο μου τον Ιούλιο κι έφυγα, και καμιά 10αριά συμφοιτητές μου Βούλγαροι, έκαναν τα χαρτιά τους στις πρεσβείες για Καναδά, Αμερική, Αυστραλία, για να πα να ζήσουν εκεί.Ηταν απλά οι πρώτοι από τους χιλιάδες.

Τις τελευταίες μέρες πριν φύγω, είχαν ήδη αρχίσει οι τρομέρες ελλείψεις, έβλεπες τον κόσμο να στήνεται στην ουρά στις 5 το πρωί για να πάρει ένα καρβέλι ψωμί στις 7, άνθρωποι μέναν άνεργοι καθώς τα εργοστάσια έκλειναν, και κάποιες ομάδες νεαρών είχαν πάρει πιστόλια και δυνάστευαν ανοιχτά τις Ντισκοτέκ που πηγαίναμε να χορέψουμε τα προηγούμενα χρόνια. Αυτά τα παιδιά που εξελίχτηκαν σταδιακά στο χαμηλό εκτελεστικό κλιμάκιο αυτού του τρομερού πράματος που το λένε η Μαφία της Πρωήν Ανατολικής Ευρώπης.

Μερικά πιο προσωπικά: εγώ πέρασα καλά όλα μου τα χρόνια εκεί, αγάπησα τους ανθρώπους και πολλοι άνθρωποι μ αγάπησαν, έμαθα πολλά, έφαγα τα μούτρα μου μέσα σε σχέσεις, ανακάλυψα ιδεολογίες, μουσικές, έμαθα να ακούω "ελληνικά", τόπους, η επαρχία τους ήταν πανέμορφη γιατί ήταν αγνή, ήρθα σε επαφή με άλλες νοοτροπίες, κουβανικές, αφρικανικές, ασιατικές, λατινοαμερικάνικες-μένανε δίπλα μου, ήταν Βιετναμέζοι, Νιγηριανοί, Τανζανοί, Παλαιστίνιοι, κάναμε πλάκα, τους ζήταγα ζάχαρη όταν ξέμενα, μιλάγαμε για γυναίκες στα πάρτι, τα πίναμε, με καλούσαν για φαί στα δωματία τους, τους καλούσα σε μακαρονάδες, μαγείρευαν πάντα καλύτερα από μένα, πως να τα γράψεις ολ αυτά, πως να χωρέσω τα Νιάτα μου σε 500 λέξεις, πως να βάλω 6 χρόνια σε 10 εικόνες. Δε γίνεται.

Αλλά νομίζω καταλάβατε.

Εξ άλλου πρέπει να πάμε και παρακάτω.

Από χτες άρχισε επιτέλους η άνοιξη στην Αθήνα. Το νιώσατε και σεις?

Άει σιχτίρ χαζομελμεκέτηδες

http://abelofilosofies.blogspot.com/ Pascal

Οι πρόγονοί μου ήρθαν από την Καισάρεια της Καππαδοκίας. Ναι, από εκεί που έρχεται και ο Άι Βασίλης κάθε Χριστούγεννα. Ναι, το '22, με τον ελληνοτουρκικό μικρασιατικό πόλεμο. Ή Μικρασιατική Καταστροφή, αν προτιμάτε.

Όταν έφτασαν εδώ, δεν μιλούσαν καν ελληνικά. Έγραφαν όμως τα τούρκικα χρησιμοποιώντας ελληνικούς χαρακτήρες (καραμανλίδικη γραφή). Ήταν χριστιανοί και αυτοπροσδιορίζονταν ως Έλληνες. Το εκεί χωριό ήταν χωρισμένο στα δύο (ελληνικός και τούρκικος μαχαλάς) και ναι, από ένα χρονικό σημείο και μετά, υπέστησαν οι κάτοικοί του αυτά που μας έμαθαν στο σχολείο (τάγματα εργασίας, κατάσχεση περιουσιών κ.λπ κ.λπ). Οι Τούρκοι τους αποκαλούσαν "Ρωμιούς".

Όταν έφτασαν εδώ, οι "γνήσιοι" ελλαδίτες Έλληνες, τους αποκαλούσαν Τούρκους.

Ήμουν, θυμάμαι, 16 χρονών. Ο παππούς μου στο μπαλκόνι του σπιτιού, διάβαζε εφημερίδα. Τον είδα να συνοφρυώνεται και να σφίγγει πιο δυνατά τις σελίδες.

«Τι γράφει παππού»;

«Ότι χαζομάρες γράφουν συνέχεια. Συνέχεια...»

«Δηλαδή;»

«Για τους Τούρκους και ότι κινδυνεύουμε και μπορεί να γίνει πόλεμος».

«Ε, δεν είναι αλήθεια;»

«Δεν έχει σημασία αν είναι αλήθεια ή όχι. Δεν έχει»

Το τι εννοούσε τότε ο διωγμένος από τον κεμαλικό εθνικισμό παππούς μου, το κατάλαβα μερικά χρόνια μετά. Διαβάζοντας πάντως τις τελευταίες μέρες εφημερίδες, βλέποντας τηλεόραση και «ξεφυλλίζοντας» μπλογκς για το συμβάν με τα F16, έχω καταλάβει ότι πολλοί δεν έχουν καταλάβει τίποτα για την ουσία του θέματος. Και μένουν στο αν κινδυνεύουμε από τους Τούρκους ή όχι. Κρίμα.

PS. «Μελμεκέτ» είναι η πατρίδα στα τούρκικα. Και «άει σιχτίρ» το να πα να γαμηθείτε, στα τούρκικα και τα ελληνικά.

PS 2. Ο παπούς μου έχει πεθάνει, ο Άι Βασίλης δεν υπάρχει και οι ίδιες χαζομάρες αναπαράγονται δεκαετίες τώρα. Στα τούρκικα και τα ελληνικά.

Τελικά εγώ, ποια σημαία να χαιρετάω;;;

http://triantara.blogspot.com/ Triantara

Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα, είμαι μισή Ηπειρώτισσα, μισή Σμυρνιά και ένα τέταρτο Κρητικιά και ζω στην Γερμανία εδώ και 11μισυ περίπου χρόνια. Στην Κρήτη έχω ζήσει μόνο 2 βδομάδες και την λάτρεψα. Είμαι, λέει, η ίδια η γιαγιά μου η Κρητικιά, στους τρόπους και τα λόγια (αυτός που μου το είπε, δεν την συμπαθούσε...).

Οι Κρητικοί κολλητοί μου με λένε ξενομπάτισσα. Ξενομπάτες είναι, λέει, και άλλοι φίλοι μου, με γονείς Κρητικούς που έχουν μεγαλώσει στην Αθήνα. Μάλιστα...

Μένω μαζί με έναν Ισπανό (γεννημένο στην Βαρκελώνη, μεγαλωμένο στην Μαδρίτη). 'Εχω φίλους, κολλητούς, μαθητές και συνάδελφους Τούρκους, Άραβες, Κινέζους, Σκοπιανούς, Σέρβους, Κροάτες, Γιαπωνέζους, Ιταλούς, Γάλλους, Ισπανούς, Πολωνούς και Νορβηγούς.

Όταν είμαι εδώ, είμαι "η Ελληνίδα" για τους Γερμανούς. Όταν είμαι στην Ελλάδα είμαι "η Γερμανίδα" για όλους.

Η ταυτότητα μου λέει ότι είμαι "χριστιανή ορθόδοξη". Από τότε που η θεία μου μου είπε να μην γονατίζω στην εκκλησία όταν έχω περίοδο, εγώ δηλώνω αγνωστικιά, και όποιος κατάλαβε, κατάλαβε.

Έχω φίλους μπλε, πράσινους, κόκκινους και άλλους χωρίς χρώμα. Εγώ έχω πάντως αχρωματοψία, και δεν διαλέγω κανένα χρώμα. Ούτε στο ποδόσφαιρο, ούτε στην πολιτική.

Οι καπνιστές με λένε "αντικαπνίστρια ναζί", οι μη καπνιστές με επαινούν. Εγώ λέω πως μέσα στο σπίτι μου θα κάνω ότι γουστάρω και πως αν κάπνιζα, θα φρόντιζα να μην μοιράζομαι τον καρκίνο μου με εσένα.

Διάλεξα να μην ανήκω σε καμία ελληνομιζεροφασιστοκλικοπαρέα, ούτε στην πραγματική ζωή, ούτε εδώ μέσα. Δύσκολη επιλογή που τελικά μου βγήκε σε καλό.

Γι'αυτό, οι Έλληνες στην Γερμανία με φώναζαν "αυτή που πηγαίνει με τους ξένους", γιατί μόνο 2 γκόμενοι μου ήταν Έλληνες, οι υπόλοιποι από Γερμανία, Νορβηγία, Γαλλία, Ισπανία (αν ξεχνάω κανέναν, ε, είναι και η ηλικία...). Απίστευτο τους φαινόταν που δεν πέρναγα ολόκληρα 5ωρα να παίζω πρέφα στο κωλοκαφενείο της "γειτονιάς" και που έχω μία "Τουρκάλα" κολλητή. Επίσης φυλαγόντουσαν γιατί ο

ένας κολλητός μου είναι "gay" και μια άλλη φίλη μου ακόμα δεν έχει βρει τον "βιαστή" της. Πόσο περήφανη με κάνουν να αισθάνομαι για την Ελλάδα μερικές φορές...

Όλοι μου λένε την άποψη τους, όλοι προσπαθούν να με πείσουν ότι είναι οι καλύτεροι. Όλοι θέλουν να με βάλουν στην ομάδα τους, ή στην ομάδα των αντιπάλων. Όλοι τελικά νιώθουν τόσο μόνοι, που τρέχουν να διαλέξουν όποια ομάδα τους πάρει, για να μην μείνουν ξεκάρφωτοι.

Και τελικά βλέπω ότι όλοι τρώγονται μεταξύ τους. Μέσα στην χώρα τους γίνεται χαμός (Ελλάδα, Ισπανία, κλπ. όλοι σφάζονται για ανεξαρτησίες, βεντέτες και ψύλλου πήδημα).
Όταν χτυπήσει την πόρτα "ο εχθρός", ξαφνικά φιλιώνουν όλοι, μέχρι να του κόψουν τον κώλο. Και μετά άντε πάλι τα ίδια...

Είναι πολύ εύκολο να κολλάμε ταμπέλες στους άλλους, να διαλέγουμε ομάδα και να βρίζουμε εκ του ασφαλούς, αφού τα δικά μας κολλητάρια θα μας υποστηρίξουν. Άν με πείραζαν οι ταμπέλες, θα είχα πηδήξει από καμιά γέφυρα, αλλά μια άλλη ταμπέλα που μου έδωσαν όταν ήμουν μικρή, -εκτός από το "αγοροκόριτσο"- ήταν το "σταρχιδίστρια", οπότε δεν μασάω.

Δεν καταλαβαίνουμε ότι δεν υπάρχει δίκιο ή άδικο. Καλός ή κακός. Τούρκος, Γερμανός ή Έλληνας. (μια άλλη γελοία ταμπέλα λέγεται, λέει, "Έλληνας του εξωτερικού". μην χέσω το κόμπλεξ σας μέσα!!!)

Όπως έγραψα και σε σχόλιο στο προηγούμενο ποστ, υπάρχει μόνο ζω και πεθαίνω. Όταν θα δεις την μάνα σου να πνίγεται στο αίμα από τον καρκίνο που της τρώει τα σωθικά, αλλάζουν λίγο οι προτεραιότητες σου.

Ζω και **πεθαίνω**, λοιπόν. Και επίσης **αξιοπρέπεια** ή **πουτανιά**. Και όποιος δηλώνει ότι ήταν πάντα αλάθητος και ποτέ δεν πούλησε έστω και μία φορά την αξιοπρέπεια του, όποιος προτιμά να δείχνει με το δάχτυλο τους άλλους, μάλλον στην κοσμάρα του ζει και αυτός και διψά για επιβεβαίωση.

Μας τυφλώνουν οι φυλλάδες, οι ταμπέλες, οι θρησκείες και οι σημαίες και δεν βλέπουμε τελικά ότι όλοι μας αναλώσιμοι είμαστε, όλοι το ίδιο αίμα έχουμε και τα ίδια σκατά χέζουμε. Και τελικά τα ίδια σκουλήκια θα μας φάνε.

Και μήπως τελικά πατρίδα είναι αυτό που δεν γνωρίσαμε καλά; Αυτό που είναι ακόμα ιδανικό μέσα στο μυαλό μας και δεν προλάβαμε να το μισήσουμε;

(μια άλλη ταμπέλα με λέει "τσαντήλω". όταν θα είμαι πάλι "το καλό κορίτσι" θα σας ξαναγράψω. φιλάκια ;)

Ψιτ, πρόβατα

http://blog.dontkissthefrog.net/ J95

Πάμε όλοι μαζί:

1) Το FIR ΔΕΝ είναι εθνικός εναέριος χώρος. Δεν είναι Ελλάδα, πώς το λένε;

2) Δεν νομιμοποιείσαι από πουθενά να αναχαιτίσεις σε διεθνή εναέριο χώρο στρατιωτικό αεροσκάφος που δεν υπέβαλλε σχέδιο πτήσης κατά την είσοδό του στο FIR. Όποιος σας λέει το αντίθετο σας λέει ψέματα. Η Αμερική το κάνει βέβαια. Όμως η Αμερική είναι η Αμερική. Είναι ένα από τα παράνομα πράγματα που κάνει η Αμερική, what with being about a zillion times more powerful than this poor excuse of a country and everything. Btw έχετε συνειδητοποιήσει τι ακριβώς προσπαθούμε να κάνουμε στο Αιγαίο; Προσπαθούμε να επιβάλλουμε το άδικο του ισχυρότερου, ενώ ΔΕΝ είμαστε ο ισχυρότερος. Αυτό βέβαια δε με εκπλήσσει καθόλου, αφού πηγάζει από την ιδεολογική σχολή ΥΕΤΤΜ(Υπερφίαλος Εθνικισμός Του Τελευταίου Μαλακοελληναρά) που έδωσε στη χώρα και το έθνος το τιμημένο 1897, το τιμημένο 1922, το τιμημένο 1924 και το εξίσου τιμημένο 1974.

3) Θα φωτογράφιζαν λέει τους S-300 στην Κρήτη. Βέβαια. **Γιατί ως γνωστόν έχουμε 1940 και δε μπορεί να τους δει μέχρι και η κουτσή Μαρία από δορυφόρο**. Όλοι κατασκοπευτικά αεροπλάνα χρησιμοποιούν (καμιά φορά βέβαια χρησιμοποιούν και Εγγλέζους τουρίστες, όπως ξέρουμε). Α, μετά φαντάζομαι θα πολιορκούσαν και την Αθήνα. Με χατζάρες και κανόνια. Ρε αει στο διάολο.

4) Αυτό που πραγματικά με αηδιάζει, είναι η σημειολογία που χρησιμοποιούν οι υπερπατριώτες. "Μας γάμησαν", "ο πισινός μας είναι γεμάτος σπέρμα" και άλλα τέτοια που κατά τη γνώμη μου λένε πολλά για το επίπεδο στο οποίο είναι σε θέση να σκεφτεί ο τυπικός Ελληναράς. Το λοιπόν: **ένας άρτια εκπαιδευμένος πιλότος σκοτώθηκε (έχασε τίμια) σε μια επιχείρηση αναχαίτισης η τεχνική δυσκολία της οποίας είναι επιεικώς 1.000.000 φορές μεγαλύτερη από οτιδήποτε έχετε κάνει στη ζωή σας**. Να πείτε ότι χάσαμε, ΟΚ. Να λέτε ότι **μας γάμησαν**, είναι περιύβριση νεκρού. **Το πιο ανθελληνικό (με την έννοια: "ξένο προς τον ελληνικό *τρόπο*") έγκλημα που υπάρχει**. Εκείνοι που τα λένε αυτά προφανώς δε ντρέπονται, πράγμα θλιβερό αν σκεφτούμε ότι τα λένε (μεταξύ άλλων) στο όνομα της εθνικής μας κληρονομιάς.

5) Έκανα και μία βόλτα από τη μπλογκόσφαιρα. Οι "τουρκοφάγοι" μας είναι -κλασικά- **γέροι**, **γκόμενες**, **Έλληνες του εξωτερικού**, **Κύπριοι πολίτες**, **φοιτητές** ή **πιτσιρίκια** (το "ή" είναι OR, όχι XOR). Όλως συμπτωματικώς δηλαδή,

αυτοί που σε περίπτωση που "πάψουμε να σκύβουμε" (="ακολουθήσουμε τις υπερφίαλες εκτός τόπου και χρόνου προτροπές τους και δούμε επιτέλους το όλο θέμα με γηπεδικούς όρους") **δε** θα τους διατάξει κανείς να πάνε να πολεμήσουν 70.000.000 Τούρκους. Λοιπόν ο Λαός μας φαίνεται ότι δε λέει μόνο μαλακίες, έχει πει και ένα σωστό: "όποιος είναι έξω από το χορό, πολλά τραγούδια ξέρει".

6) Παρακολουθώ πάρα πολύ τα ελληνοτουρκικά. Δεν είμαι αυτός που θα ισχυριστεί ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, αλλά δεν είμαι και αυτός που θα φάει την παραμύθα της αυξημένης προκλητικότητας που πουλάνε τα ΜΜΕ. Λένε π.χ. οι Τούρκοι ότι οι Μουσουλμάνοι της Θράκης πρέπει να εκλέγουν το Μουφτή τους. ΟΚ. Γιατί αυτό είναι "νέα" πρόκληση; Εδώ και 15 χρόνια το λένε γαμώ το φελέκι μου! Αποκαλεί μια τουρκική εφημερίδα "Τούρκους" τους μειονοτικούς. Σοβαρά; Όπως κάνουν εδώ και 80 χρόνια; Τι μας λέτε; Ισχυρίζεται το τουρκικό ΥΠΕΞ ότι το προχθεσινό περιστατικό έγινε σε διεθνή εναέριο χώρο. Α, δηλαδή αυτό που ισχυρίζεται εδώ και μόλις 32 γαμημένα χρόνια. Για μένα, όποιος τρώει την παραμύθα είτε το κάνει γιατί θέλει να πιστέψει ότι είναι αλήθεια (όπως τα εθνίκια), είτε -εφόσον το κάνει καλόπιστα- προδίδει ότι δεν έχει ΙΔΕΑ από τα ελληνοτουρκικά. Διαφορετικά δε θα του φαινόταν "νέα πρόκληση" η διατύπωση μιας θέσης (όπως αυτή για τον εναέριο χώρο) που επαναλαμβάνεται κάθε μέρα εδώ και 32 χρόνια, πώς να το κάνουμε δηλαδή; Η ταπεινή μου γνώμη είναι ότι η καλή μας κυβέρνηση, επειδή τα έχει κάνει ΕΝΤΕΛΩΣ σκατά σε ΟΛΟΥΣ τους τομείς, το έριξε στη δοκιμασμένη συνταγή του πολιορκούμενου φρουρίου.

Κρίμα το παιδί, που πήγε τζάμπα κι άδικα για τον υπερφίαλο εθνικισμό του κάθε μαλάκα.

Σαν απάντηση στις ονειρώξεις ηρωισμού και μεγαλείου[*], θα επισημάνω ότι στον Πραγματικό Κόσμο ο μακαρίτης άφησε δύο Πραγματικά Ορφανά.
context: 1,2 (ποστάρα.-),3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18 (ιδιαίτερα επαίσχυντο),19 (εγώ πάντως από εκεί το έμαθα) και άλλα πολλά, δεν τα βάζω όλα γιατί δεν τελειώνω ούτε αύριο.

[*](βλέπε Άρδην [5] και btw έχω αρχίσει να σιχαίνομαι τους εθνικιστές/θρησκόληπτους αναρχικούς, θεωρώ πως μόνο στη χώρα όπου ανθεί φαιδρά πορτοκαλέα θα μπορούσαν τέτοια άτομα να αποτελούν σοβαρή πολιτική σχολή, οπουδήποτε αλλού θα ήταν απλά ανέκδοτο)

«Εθνικισμός»: η καραμέλα της ημέρας

http://freehost.stuff.gr/jim_hellas

jim_hellas

Τις τελευταίες μέρες, λόγω της σύγκρουσης των μαχητικών, διαβάζω στην μπλογκόσφαιρα συνεχώς για "εθνικισμό". Όλοι το έχουν κάνει καραμελίτσα. Με την λέξη "εθνικισμός" όμως ο καθένας εννοεί ότι του κατέβει. Η πιο συχνή χρήση του όρου γίνεται για να δηλώσει κάποιος το μίσος απέναντι σε έναν λαό. Για παράδειγμα κάποιος μισεί τους Τούρκους; Είναι εθνικιστής. Και το βάθος της έννοιας σταματάει εκεί. Δηλαδή εθνικισμός = μίσος για άλλους λαούς και πάπαλα.Δυστυχώς δεν είναι έτσι τα πράγματα. Το μίσος δεν είναι ορισμός του εθνικισμού, αλλά απλά μία **συνέπειά** του και μία **σαφής ένδειξη ύπαρξής** του. Από το σχολείο όμως μας είχαν μάθει λάθος τις λεξούλες "εθνικισμός" και "εθνισμός" δίνοντάς μας την ιδιαίτερα βαθυστόχαστη ανάλυση του όρου ότι "εθνικισμός είναι η υπερβολική αγάπη για την πατρίδα που οδηγεί σε μίσος για τους άλλους, είναι η κακιά αγάπη", ενώ "εθνισμός είναι η μετρημένη και σωστή αγάπη για την πατρίδα". Δηλαδή μεγαλώνοντας το δέντρο παίρνει στραβή κλίση, επίτηδες κατά τη γνώμη μου. Και οι δύο αυτές εξηγήσεις που είναι μισές, έρχονται απλά για να ρίξουν στάχτη στα μάτια.

Εάν κάποιος έχει διαβάσει λίγα βασικά πράγματα πάνω στον εθνικισμό ως κοινωνιολογικό φαινόμενο καταλαβαίνει ότι αυτός είναι μία ολόκληρη **πολιτική θεωρία** και όχι ένα απλό συναίσθημα. Και τι μας λέει η θεωρία αυτή, η οποία ισχύει εδώ και μερικές εκατονταετίες;

- Αρχικά ότι οι άνθρωποι **εκ φύσεως** είναι χωρισμένοι σε έθνη, από τη στιγμή που θα γεννηθούν (χαίρω πολύ, και αν χωρίσω ένα χωριό σε 5 ομάδες, τα παιδιά που θα γεννιούνται θα ανήκουν αναγκαστικά σε μία ομάδα, η οποία όμως δεν είναι φυσική, αλλά απλά κατασκευασμένη).

- Προχωρώντας η θεωρία αυτή μας λέει ότι τα έθνη αυτά **χωρίζονται βάση των χαρακτηριστικών** τους που είναι όμοια (π.χ. κοινό αίμα, κοινή γλώσσα, θρησκεία κτλ) αν και οι ίδιοι οι εθνικιστές δεν μπορούν να μας δώσουν ξεκάθαρα παραδείγματα εθνών γιατί υπάρχουν πολλα με κοινή γλώσσα, κοινή θρησκεία, κοινή ιστορική πορεία, κοινή πολιτιστική παράδοση.

- **Τα έθνη έχουν ιστορική συνέχεια**. Δηλαδή όσο Έλληνας ήταν ο Αριστοτέλης, άλλο τόσο είσαι και εσύ που το διαβάζεις αυτό. Μάλιστα δίνεται ιδιαίτερη βάση στην ιστορία, καθώς θεωρείται ότι όσο πιο μεγάλη ιστορία έχεις, τόσο μεγαλύτερο κύρος. Γι'αυτό θα το έχετε προσέξει πως στα λεγόμενα "νέα έθνη", όπως οι ΗΠΑ, άρχισε να διαμορφώνεται ξεχωριστή ανεξάρτητη ιστορία για το "έθνος", ως σημείο που έρχεται να ενώσει τον λαό. Επίσης η ιστορική συνέχεια έχει να κάνει και με το γεγονός ότι **θεωρούμε ότι οι Χ άνθρωποι ενός έθνους πριν από 100 χρόνια είναι οι ίδιοι Ψ άνθρωποι του σήμερα**. Δηλαδή π.χ. αυτοί που μας επιτέθηκαν πριν 100 χρόνια αντιπροσωπεύονται και ταυτίζονται με τα σημερινά εθνικά υποκείμενα του άλλου έθνους. Με ένα πιο

τρανταχτο παράδειγμα, αυτοί που πολιορκησαν την Κων/πολη είναι σαν να είναι οι ίδιοι άνθρωποι που σήμερα λέγονται "Τούρκοι" ή αυτοί που εισέβαλλαν στην Ελλάδα το '40 είναι οι ίδιοι Γερμανοί του σήμερα. Αυτό φυσικά έχει ως αποτέλεσμα την διαιώνιση των προβλημάτων, κάτι σαν βεντέτα.

- Στη συνέχεια μας λέει ότι **κάθε έθνος οφείλει να έχει τη γη του**. Οι Έλληνες τη γη τους, οι Τούρκοι τη δική τους κτλ. Φυσικά και αυτός ο παράγοντας δημιουργεί προστριβές (βλέπε Κων/πολη: "δική μου είναι ρε", "όχι δική μου","μα εγώ την έχτισα"."ε και; εγώ την κατέκτησα με το σπαθί μου")

- Έπειτα ότι τα έθνη πρέπει αναγκαστικά να ζούνε ανεξάρτητα μεταξύ τους, **το καθένα στο κράτος του**. Δηλαδή η Ελλάδα είναι η χώρα των Ελλήνων, η Τουρκία των Τούρκων, η Γερμανία των Γερμανών κτλ. Περιττό να πω ότι κ αυτή η τρίτη πραδοχή δεν έχει κάποια λογική.

Δηλαδή εάν κάποιος πιστευει στα εξής πράγματα:

"*Ανήκω εκ φύσεως από τη στιγμή που γεννήθηκα σε ένα έθνος, το οποίο ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα ανθρώπινα έθνη γιατί έχουμε κοινά χαρακτηριστικά, είμαι τόσο Έλληνας όσο αυτός που έζησε πριν από εμένα, ανεξάρτητα από πόσες γενιές έχουν περάσει, είμαι αντιπρόσωπος του κάθε Έλληνα του παρελθόντος, μας ανήκει δικαιωματικά η γη που πατάμε και η Ελλάδα είναι η χώρα των Ελλήνων*"

τότε πολύ απλά είναι εθνικιστής. Δεν είναι ντροπή, γιατί **ο εθνικιστής δεν είναι βρισιά, αλλά ιδεολογία**. Το πιστεύεις κύριε όλο αυτό; Αν ναι, είσαι **εθνικιστής** κ μπράβο σου. Πιστεύεις ότι η σημαία συμβολίζει κάτι ανώτερο και ο εθνικός ύμνος επίσης. Με 'γεια σου, με χαρά σου!

Ο **εθνισμός** από την άλλη είναι η παραδοχή ότι είναι φυσικό να γεννηθείς σε μία ομάδα (=έθνος) με κάποια όμοια χαρακτηριστικά και να υιοθετήσεις τα όποια επίκτητα χαρακτηριστικά υπάρχουν στο περιβάλλον σου, όπως και σε κάθε κοινωνική ομάδα άλλωστε (π.χ. αν γεννηθώ σε χωριό θα γίνω πιο προσιτός λόγω της μικρής κοινωνίας στην οποία ζω, ενώ αν γεννηθώ σε πόλη θα γίνω πιο κλειστός γιατί αυτό είναι το αστικό πρότυπο). Αυτή η ομάδα όμως δεν διαφέρει σε τίποτα από οποιαδήποτε άλλη ομάδα στην οποία ανήκω (π.χ. στην ομάδα των αναγνωστών του Σαίξπηρ), αλλά είναι επόμενο να ασκεί σαφώς μεγαλύτερη επιρροή πάνω μου γιατί είναι (ή θεωρείται κ άρα γίνεται) πιο ισχυρή ομάδα. Τέλος, το ότι ανήκω σε ένα έθνος, δεν σημαίνει ότι δεν μπορώ να είμαι με όλο το έθνος μου ή ένα μέρος αυτού, παρέα με ένα άλλο έθνος σε ένα κοινό κράτος (π.χ. η ενωμένη Κύπρος που όλοι θέλουν ή οι ΗΠΑ με τις εθνικές μειονότητες). Εάν πιστεύεις αυτά, τότε είναι **εθνιστής**, και πάλι μπράβο σου.

Απλά τα πράγματα λοιπόν. Α+Β+Γ= εθνικισμός, Δ+Ε+Ζ=εθνισμός. Ούτε σκοτωμοί, ούτε τίποτα. Άρα όταν αποκαλούμε κάποιον εθνικιστή δεν τον βρίζουμε, αλλά είναι σαν να τον αποκαλούμε "κομμουνιστή" ή "καπιταλιστή", αν και δεν είναι ακριβώς το ίδιο είναι η αλήθεια, αλλά καλύτερο παράδειγμα δεν βρίσκω τώρα. Είναι δικαίωμα του καθενός να ανήκει σε όποια ομάδα θέλει από αυτές τις δύο (ή σε τρίτη). Εφόσον αυτή αντιπροσωπεύει τα πιστεύω του, τότε μπράβο του. Άρα η όποια κριτική γίνεται στην ιδεολογία και όχι στο άτομο. Άρα απλά μη το παίρνετε βαριά αν κάποιος σας αποκαλέσει "εθνικιστή", γιατί από ότι βλέπετε αυτό που κυριαρχεί σήμερα **παγκοσμίως** είναι ο εθνικισμός, δεδομένου ότι όλα τα κράτη και το σύνολο των ανθρώπων δέχονται τις αρχές που σας ανέφερα πιο πάνω. **Πιο πιθανο είναι να σκέφτεσαι εθνικιστικά, παρά εθνιστικά**, δεδομένης της παγκόσμιας κοινωνικής ανατροφής που βασίζεται στον εθνικισμό. Και για να δείτε πόσο φυσικές είναι οι εθνικιστικές ιδέες στην σημερινή εποχή, σκεφτείτε ότι ο μεγαλύτερος οργανισμός που προασπίζεται την παγκόσμια ειρήνη λέγεται Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, υπονοώντας ότι πρώτον τα έθνη αρχικά υπάρχουν ως πολιτικές οντότητες (απευθύνεται στα 191 από τα 242 κράτη παγκοσμίως τα οποία είναι μέλη και όχι στα 3500 έθνη παγκοσμίως) και δεύτερον ότι είναι χωρισμένα και άρα είναι ανάγκη να ενωθούν.

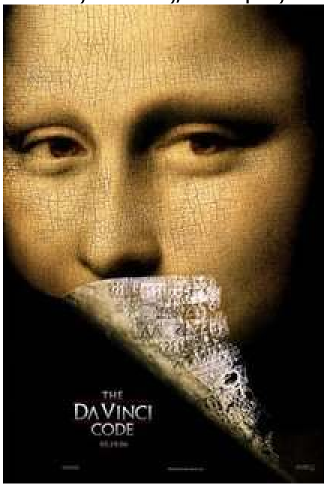
Όταν βλέπω κάποιους να απαντάνε όταν κάποιος τους πει: "είσαι εθνικιστής", λέγοντας: "αν είναι εθνικισμός να θέλεις πίσω τις σκλαβωμένες περιοχές του έθνους σου, τότε είμαι εθνικιστής", τότε πραγματικά απορώ αν αυτός που έδωσε την απάντηση σκέφτηκε ποτέ του την σημασία του εθνικισμού. Ε ναι! Είσαι εθνικιστής! Αλλά με την "καλή" την έννοια, την **πολιτική** και όχι την **συναισθηματική**! Μη το παίρνεις βαριά! Μια ιδέα είναι… Ο κομμουνιστής είναι δυνατόν να πει ποτέ του "αν κομμουνισμός είναι το να θέλεις την απόλυτη εξίσωση ανάμεσα στο προλεταριάτο και τα υψηλα κοινωνικά στρώματα, τότε είμαι κομμουνιστης"; Αφού αυτό που αναφέρεις ότι αισθάνεσαι είναι μέρος της έννοιας με την οποία σε χαρακτήρισαν, άρα είναι γελοίο να προσπαθείς να αποφύγεις τον χαρακτηρισμό, που στο κάτω-κάτω αυτό πιστεύεις!

Για την ιστορία, ρίχνω δαγκωτό στον εθνισμό…

The Da Vinci Code

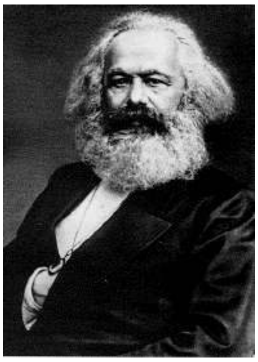
http://poetrywhispering.blogspot.com/ Lucy

Πολύς λόγος έγινε για το περιβόητο βιβλίο του Dan Brown, πολύ λόγο και μεγάλη αναταραχή προβλέπεται να προκαλέσει και η από σήμερα προβαλλόμενη στις αίθουσες ταινία σε σκηνοθεσία του Ron Howard, βασισμένη στο βιβλίο.
Έχω τη συνήθεια, ή μάλλον την τρέλα να βλέπω πολλές ταινίες, άπειρες ταινίες! Σε πρώτη προβολή, σε

αφιερώματα (με την ευκαιρία άρχισαν σήμερα δύο εξαιρετικά αφιερώματα ρετροσπεκτίβες σε κεντρικούς Αθηναϊκούς κινηματογράφους), σε κινηματογραφικές λέσχες, στο γαλλικό ινστιτούτο, σε video-dvd, όσες δεν έχω προλάβει, εν ολίγοις ο κινηματογράφος είναι το πάθος μου και δεν προβλέπεται να πάψει ποτέ να είναι, μια και οι γονείς μου με τραβολογούσαν από 4-5 χρονών στις αίθουσες μη έχοντας πού να με αφήσουν και μούχει γίνει δεύτερη φύση το σινεμά!
Στο θέμα μας όμως! Στον κώδικα!

Το βιβλίο το έχω αγοράσει στην εμπλουτισμένη-εικονογραφημένη έκδοσή του, αλλά δεν του έχω αφιερώσει πολύ χρόνο. Έχω κάνει ένα scan-reading, δεν με τράβηξε ιδιαίτερα, δεν είχα ποτέ έφεση στις θρησκείες, στις πίστεις, στους θεούς κλπ, μού αρέσει περισσότερο να τους γκρεμίζω παρά να τους στήνω, άλλωστε οι θεοί έχουν πήλινα πόδια, δεν χωράει αμφιβολία περί αυτού, αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα, που θα το αναπτύξω σε επόμενο post.
Με συγκινεί όμως η πίστη κάποιου. Με εξιτάρει το γεγονός της ανθρώπινης εγκεφαλικής διεργασίας, που θέλει, ή μάλλον έχει ανάγκη να εφευρίσκει θεούς για να εξηγεί την αδύναμη φθαρτή οντότητα και να βρίσκει καταφυγή. Τελευταία μάλιστα, με την έκρηξη της θεωρίας περί έξυπνου σχεδιασμού του σύμπαντος, τα πράγματα έχουν γίνει ιδιαίτερα γοητευτικά, όσον αφορά στην επεξεργασία της ανθρώπινης εγκεφαλικής λειτουργίας, γιατί πρέπει εδώ να ομολογήσω την μεγάλη μου αμαρτία! Από όλες τις θρησκείες και από όλες τις θεωρίες και επιστήμες, εκείνη που πραγματικά με εξιτάρει και με απογειώνει είναι η εγκεφαλική διεργασία και πώς κάθε κρανιακή κάψα που περιέχει μερικά κιλά ημίρρευστου, ημισυμπαγούς υλικού, προσλαμβάνει τα υπάρχοντα και τα τεκταινόμενα στο σύμπαν!
Πώς έχει καταλήξει να βαυκαλίζεται με την ανθρωποκεντρική θεωρία, πώς έχει τεχνηέντως και ευχαρίστως στρεβλώσει την ιστορία (το Βυζάντιο και η ελληνικότητα των Βυζαντινών αυτοκρατόρων π.χ. είναι μια τεράστια στρέβλωση και δεν είναι η μόνη, άλλωστε ο όρος Βυζάντιο δεν υπήρχε καν επι...Βυζαντίου και οι αυτοκράτορες υπέγραφαν σαν Ρωμαίοι αυτοκράτορες. Κάθε άλλο επίσης παρά φωτεινή και φωτισμένη περίοδος ήταν αυτή, αντίθετα ήταν περίοδος δολοπλοκιών, δολοφονιών και σκοταδισμού).
Πλήρης ιστορική στρέβλωση λοιπόν. Αναφέρω αυτήν συγκεκριμένα επειδή αφορά σε μας άμεσα.

Ας κάνω όμως ένα αλματάκι για να πάω στον Καρλ Μαρξ.
Γερμανός με σπουδές νομικής, επαναστατική φύση, φιλόσοφος και οικονομολόγος, η εφαρμογή των θεωριών του οποίου έτυχε μεγάλης - απίστευτης καπηλείας! Δεν ξέρω αν η ιστορία έχει να επιδείξει πιο μεγάλη καπηλεία σε μια τόσο εμπνευσμένη θεωρία.
Ο Μαρξ λοιπόν τα είπε όλα σε μια και μόνη φράση. Χρειαζόταν άραγε ο Dan Brown ή κάποιοι άλλοι να μας τα πουν;

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΙΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ.

Τι άλλο να πει κανείς;
Ευτυχώς η ταινία αφήνει υποδορίως να διαφανεί αυτό. Δεν το λέει, δεν το βροντοφωνάζει ο Dan Brown, το αφήνει να αιωρείται. Αν γκρεμίσουμε την θρησκεία, όπως την έχουν πλάσει στο μυαλό τους, σε τι θα έχουν να προσεύχονται, τι θα έχουν να ελπίζουν; Όμως δεν είναι αυτή η σωστή ερώτηση. Η σωστή ερώτηση είναι τόσο τρομαχτική όσο και η απάντησή της.

ΠΩΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΠΛΗΘΗ;

ΚΑΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΝ ΠΑΨΟΥΝ ΝΑ ΧΕΙΡΑΓΩΓΟΥΝΤΑΙ;

ΜΕ ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΠΛΗΘΗ ΥΠΝΩΤΙΣΜΕΝΑ;

Κι εδώ ξανάρχεται ο Μαρξ, που είπαμε, τα είπε όλα σε μερικές λέξεις.
Η Θρησκεία Είναι Το Όπιο Των Λαών.
Αθάνατε Μαρξ!

Τι να μας πεις κι εσύ αγαπητέ Dan?
Ένα έργο fiction για να περάσουμε καλά εμείς κι εσύ να τα κονομήσεις.
Μάς είναι αδιάφορο αν ο Χριστός παντρεύτηκε, αν ερωτεύτηκε, αν είχε απογόνους! Ούτε νοιαζόμαστε για το αν η Μαγδαληνή είναι θαμμένη και φυλαγμένη κάπου για να κρατηθεί το υπέρτατο μυστικό.
Το υπέρτατο μυστικό βρίσκεται στον ανθρώπινο εγκέφαλο, ο οποίος είναι εν πολλοίς ακόμα ανεξερεύνητος και χρησιμοποιείται ένα απειροελάχιστο ποσοστό των δυνατοτήτων του από το ανθρώπινο όν. Όταν ήδη σε κάποιες διαλογιστικές καταστάσεις, σε υπερβατικές φάσεις καταρρίπτεται ο νόμος της βαρύτητας, υπάρχει αιώρηση, υπάρχει πλήρης εξάλειψη του πόνου και άλλα θαυμαστά, γίνεται απολύτως αντιληπτό ποιος είναι ο θεός.

Ο Χριστός είχε αυτήν τη δύναμη και συγχρόνως είχε και μεγαλείο συναισθημάτων. Και μόνο γιαυτό είναι αξιολάτρευτος. Βέβαια ήταν κι επαναστάτης, αλλά αυτό μην το πείτε πουθενά, θα σας αφορίσουν!

Ας τελειώσω, όμως με την ταινία αυτή αυτή καθαυτή.
Την είδα σε προβολή απογευματινή 16:00 μμ μακριά από αγριεμένα πλήθη και με το σινεμά στο κέντρο της Αθήνας σχεδόν άδειο.
Σκηνοθετικά δεν είχε εκπλήξεις, μάλλον κατέφυγε σε κάποιες συμβατικότητες, υπερβολικά εύκολος ο τρόπος της ανακάλυψης του συμβόλου-κλειδιού πίσω από τον πίνακα, ξεκάρφωτος ο τρόπος που βάζουν τον Σίλας στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου μετά την άφιξη στο Λονδίνο, μα κι αυτοί οι πρωταγωνιστές αμέσως αποκωδικοποιούσαν όλα τα μυστήρια, όλους τους κώδικες, όλα τα δύσκολα και δυσανάγνωστα, τς τς τς… Σε απλά ελληνικά ο κύριος Ron, πρώην σύζυγος της Geena Davis (Thelma and Louise) υπογράφει συνήθως απλές κι ανώδυνες περιπετειούλες. Πάντως εδώ κράτησε την ταινία αρκετά χαμηλόφωνη, σεβάστηκε δηλαδή το κείμενο, έδειξε την πανέμορφη Ευρώπη, κι εκεί λες ακόμα μια φορά, όπως το λες κάθε φορά που ταξιδεύεις και γυρίζεις Ελλάδα, θεέ μου πού ζω; Εγώ το έχω πει ήδη 2-3 φορές! Πολύ πράσινο, gothic αρχιτεκτονική, πλακόστρωτους δρόμους, μουσεία, ναούς και βωμούς…Λούβρο, όλα μας τα έδειξε διακριτικά και κάπως αμήχανα. Με την Ευρώπη κολουμπριάζονται οι Αμερικανοί σκηνοθέτες, παθαίνουν ένα delirium, αλλά το καλύπτουν με μια αμηχανία, ένα πράγμα ποιός είμαι 'γω και πού πάω;
Ο Tom Hanks είναι ένα ευλύγιστο εργαλείο για τον κάθε σκηνοθέτη.
Με το εσωτερικό του παίξιμο, την καταπληκτική φωνή και την άψογη άρθρωση μπορεί να σε βγάλει από την βαρεμάρα. Εδώ όμως ήταν λιγάκι λίγος. Ήθελα παραπάνω απ' αυτόν.

Η Audrey – η γλυκειά Αμελί, ρόλος που δεν φαίνεται να τον ξεπερνάει ακόμα - χαριτωμένη και αρκούντως έκπληκτη γι' αυτό που την περιμένει, δεν κατάφερε να παρασύρει με την ερμηνεία της. Ο Reno στα ίδια γνωστά κλισέ του μπάτσου που όμως τελικά δεν συμμετέχει στη συνομωσία, αρκετά μέσα στα νερά του. Αυτός ο ηθοποιός είναι για άλλους ρόλους, κρίμα που έχει τυποποιηθεί. Ο Ian McKellen υπέροχος όπως πάντα. Και η αποκάλυψη της ταινίας είναι ο Paul Bettany. Με ένα χαμένο, αλλοπαρμένο, διάφανο βλέμμα είναι το θύμα της πίστης, το θύμα στο όνομα του Ιησού. Τον χρησιμοποιούν, τυφλό όργανο, τυφλής πίστης κι εκείνος αυτομαστιγώνεται, πληγώνει τη σάρκα του, υποβάλλεται σε απίστευτο σωματικό και ψυχικό πόνο για να πλησιάσει τον Κύριο.
Αχ! Ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος από αγαθές προθέσεις.

Η μουσική επένδυση του Hans Zimmer, που έχει γράψει σπουδαίες μουσικές σε σπουδαίες ταινίες, είναι δεμένη με το story και λειτουργεί τέλεια, υποδόρια, σε προετοιμάζει για την μεγάλη αποκάλυψη.
Βλέπεται άνετα, περνάς καλά, είναι μια ευχάριστη κινηματογραφική εμπειρία !
Να τη δείτε;
Εσείς ξέρετε !

Αυτό το «κάτω των 17» γιατί πέρασε στα ψηλά;

http://ecclessias.blogspot.com/

Roidis

Ναι μεν οι δικαστές έδωσαν το «πράσινο φως» στην ταινία «Κώδικας Ντα Βίντσι», αλλά η Γενική Γραμματεία Τύπου τής έβαλε ένα απαγορευτικό για... ιδεολογικούς λόγους, χαρακτηρίζοντάς την «**ακατάλληλη για ανηλίκους κάτω των 17 ετών**». *Το σκεπτικό αναφέρει ότι η ταινία μπορεί να οδηγήσει τους νέους σε παρέκκλιση από την επίσημη θρησκευτική ιδεολογία.*

Εξοργιστικό!

- **Δ**ηλαδή ο φασισμός (από το επίσημο κράτος παρακαλώ) τώρα λέγεται «προστασία από παρέκκλιση»;
- **Δ**ηλαδή ο φασισμός (από το επίσημο κράτος παρακαλώ) τώρα λέγεται και «προστασία»;
- **Δ**ηλαδή ο φασισμός (και με την ανοχή του επίσημου κράτους παρακαλώ) της εκκλησίας που μας βάζει στην κολυμπήθρα χωρίς να μας ρωτήσει λίγο μετά την γέννησή μας είναι «σκεπτικό μη παρέκκλισης από την επίσημη θρησκεία»;
- **Δ**ηλαδή ο φασισμός (από το επίσημο κράτος παρακαλώ) είναι να μας επιτρέπει τη σκέψη μετά «τα 17»; **Αν θυμάμαι καλά**, κάπου, από κάποιους υπήρχε κάποια πρόταση στη Βουλή (δεν είμαι σίγουρος, αλλά συζήτηση σίγουρα έγινε...) Οι Νέοι να στρατεύονται μετά το τέλος του λυκείου, και επίσης να έχουν δικαίωμα ψήφου...
- **Δ**ηλαδή ο φασισμός (από το επίσημο κράτος παρακαλώ) λέει ότι: Είμαστε ώριμοι στα 17-18 να κρατάμε όπλο, να εκλέγουμε κυβέρνηση, να βλέπουμε και καμιά Τσιτσιολίνα, αλλά αν πρόκειται για θρησκεία...Γιοκ (!!!)

Δεν κοκκινίσατε **από ντροπή** κρατικοί υπαλληλίσκοι μου για την απόφασή σας;

Da Vinci Code: Η ταινία

http://blog.versutia.net/ Spasiklas

Ακούω πως πολλοί κριτικοί και μη θάβουν την κινηματογραφική εκδοχή του μυθιστορήματος του Dan Brown. Μην τους πιστεύετε, η ταινία είναι πολύ καλή. Αυτή η μαζική προσπάθεια δυσφήμησης της ταινίας με κάνει να υποψιάζομαι θεωρίες συνωμοσίας: προφανώς αυτοί που δεν κατάφεραν να εμποδίσουν την προώθησή της φροντίζουν τώρα να τη δυσφημήσουν όσο μπορούν. Και τι πιο εύκολο από το να λαδώσεις μερικούς κριτικούς.
Οι αρετές της ταινίας είναι πολλές, με πιο βασικές τις ακόλουθες:

- Σενάριο που καταφέρνει και συνοψίζει με πολύ καλό ρυθμό το μυθιστόρημα. Θα το βρείτε ενδιαφέρον είτε διαβάσατε το βιβλίο είτε όχι. Είναι από τις λίγες φορές που βλέπω τόσο πετυχημένη μεταφορά και μάλιστα ενός τόσο πολύπλοκου θέματος.

- Πολύ καλή σκηνοθεσία. Η κινηματογραφική εκδοχή του βιβλίου έχει μια άλλη γοητεία χάρη στην υψηλή αισθητική του σκηνοθέτη της. Μου άρεσαν ιδιαίτερα οι σκηνές που συνδυάζουν τόπους του παρόντος με ιστορικά γεγονότα του παρελθόντος.

- Ικανοποιητικότατες ερμηνείες. Ξεχωρίζει αυτή του Silas από τον Paul Bettany.

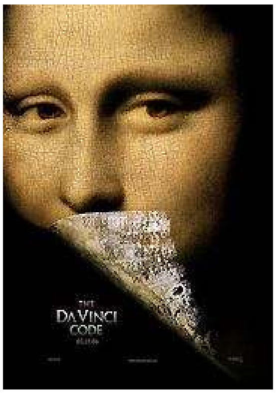
- Ξεκάθαρο μήνυμα. Δεν είναι να απορείς που έχουν λυσάξει οι διάφορες χριστιανικές εκκλησίες. Η ταινία γίνεται σε πολλά σημεία καυστικότερη από το βιβλίο στην κριτική της για τις μεθόδους της επίσημης χριστιανικής εκκλησίας άλλα και για το θεωρητικό υπόβαθρο της χριστιανικής θρησκείας γενικότερα. Όπως και το βιβλίο, μπορεί να θεωρηθεί ως ένας ύμνος στη γυναίκα.

Αν είχατε λοιπόν σκοπό να δείτε την ταινία μην επιτρέψετε να σας αποθαρρύνουν.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία τάσσεται υπέρ του Κώδικα Ντα Βιντσι

http://freehost.stuff.gr/jim_hellas jim_hellas

Όσο και αν ακούγεται περίεργο, εγώ σε αυτό το συμπέρασμα έφτασα. Δεν έχω διαβάσει το βιβλίο και δεν έχω συμμετάσχει ιδιαίτερα στις συζητήσεις που γίνονται για το βιβλίο και κατά πόσο είναι προσβλητικό ή όχι. Αντίθετα, φαίνεται πως οι ιερείς μας φροντίζουν πριν από εμάς για… εμάς(;)! Όλοι όσοι βγαίνουν και "καίνε" το βιβλίο αναρωτιέμαι εάν έχουν διαβάσει έστω και μία σελίδα από όλα αυτά. Για να καταλάβετε όμως ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Ο προβληματισμός μου ξεκινησε όταν διάβασα το παρακάτω στο blog "Η ΑΛΗΘΕΙΑ":

> *(…)Η εκκλησία μας όταν μερικές φορές μας προτρέπει για κάποια πράγματα* ***δεν το κάνει γιατί έχει αντιδραστικό πνεύμα****, αντίθετα κινείται μέσα από το φιλόστοργο πνεύμα της μάνας για τα παιδιά της. (…)* ***Γνωρίζοντας τα πνευματικά καλύτερα από εμάς*** *προσπαθεί όταν το επιβάλουν οι συνθήκες να μας ενημερώσει και να μας βοηθήσει. Ας μη είμαστε λοιπόν σαν τα παιδιά που αντιδρούν σε οτιδήποτε τους λένε οι γονείς τους και δεν συμφωνεί με αυτά, γιατί τουλάχιστον* ***τα παιδιά δεν έχουν ακόμη την κρίση για να δουν τι τους συμφέρει και τι όχι****.*

Δηλαδή μας λένε: Σωπάστε! Μη γκρινιάζετε! Αυτό που σας λέμε είναι το σωστό. Εμείς ξέρουμε και εσείς όχι γιατί είστε μικρά και άμυαλα και το μυαλό σας δεν έχει πήξει ακόμα. Με την ίδια λογική, αυτά που προτρέπουν ή απαγορεύουν και οι άλλες θρησκείες δεν πρέπει να γίνονται θέμα σχολιασμού γιατί σίγουρα και εκείνες οι θρησκείες θα έχουν τους δικούς τους ιερείς (αυτούς που γνωρίζουν καλύτερα τα πνευματικά ντε!) οι οποίοι συμβουλεύουν με γνώμονα το θρησκευτικά ορθό. Όταν λένε "κρεμάστε τους ομοφυλόφιλους, λιθοβολήστε τις ανύπαντες μάνες, χτυπάτε τις γυναίκες σας τόσο όσο να μην βγάλουν σημάδια, οι γυναίκες δεν πρέπει να κυκλοφορούν χωρίς μαντήλες και τα συναφή αξεσουάρ" πρέπει απλά όλοι να το βουλώνουν και να κάθονται σούζα γιατί έτσι λένε οι "πνευματικοί" ηγέτες του λαού!!! Ωραία επιχειρήματα! Με έπεισε, δεν μπορώ να πω! Άσε που δίνει νέο νόημα στον όρο "πνευματικότητα" και τον ταυτίζει (κατά τη γνώμη μου πάντα) με αυτό που στην Ψυχολογία ονομάζουμε "νοητική καθήλωση", όπου ένα άτομο είναι παγιδευμένο σε έναν και μοναδικό τρόπο σκέψης με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ανταπεξέλθει σε καταστάσεις που απαιτούν διαφοροποίηση σκέψης.

Επανέρχομαι στο ερώτημά μου. Οι τόσοι ιερείς και οι λοιποί θρήσκοι έχουν διαβάσει το βιβλίο; Εάν όχι, τότε πως κρίνουν χωρίς να έχουν λάβει γνώση; Εάν ναι, γιατί το κάνανε, εφόσον η κεφαλή της Εκκλησίας λέει ΟΧΙ στο βιβλίο; Δηλαδή η "σατανική" γνώση επιτρέπεται να κυκλοφορεί μόνο μεταξύ των ιερέων γιατί αυτοί είναι αρκετά πνευματικοί ώστε να λογοκρίνουν και να αποφασίσουν τι θα ταΐσουν τα πρόβατά τους;

Λοιπόν, επειδή και εγώ θέλω να γίνω κάποτε τόσο πνευματικός όσο ο Χριστόδουλας και να κάθομαι 7 χρόνια και να διαβάζω αδιαφορόντας για τον κόσμο γύρω μου (μιλάμε για τεράστιο βάθος πνευματικής ανάπτυξης, έτσι; Ανεξάρτητης από το περιβάλλον!) λέω να διαβάσω το βιβλίο. Με τόση διαφήμιση που του κάνανε αυτοί οι πνευματικοί ηγέτες είναι να μην το διαβάσεις για να σου φύγει η περιέργεια; Μα… σε κολάζουν οι ακόλαστοι! Και η φάση είναι ότι όσοι φίλοι μου το έχουν διαβάσει ναι μεν μου έχουν πει καλά λόγια, αλλά κανένας δεν το βρήκε προσβλητικό γιατί είχαν το νιανια να κατανοήσουν τη διαφορά ενός μυθιστορήματος από την ιστοριογραφία. Μάλλον είναι από τα λίγα τυχερά μαύρα πρόβατα της ένδοξης ελληνορθοδοξίας μας που έχουν την πνευματική διαύγεια των Χριστιανοταλιμπάν μας.

Κάτι άλλο που θα ήθελα να μάθω είναι όταν λένε (ή τουλάχιστον αυτός λέει) οι θρησκο(ληπτο)ι "τα παιδιά δεν έχουν ακόμη κρίση για να δουν τι τους συμφέρει και τι όχι" τι εννοούν. Τα παιδιά είμαστε εμείς, ο απλός λαός. Εμείς λοιπόν δεν έχουμε κρίση **ακόμη**. Πράγμα που σημαίνει ότι ακόμη και αν δεν έχουμε μπορούμε να αποκτήσουμε **κρίση**. Όταν λένε κρίση εννοούν ότι δεν σκεφτόμαστε με τον τρόπο που θέλει η εκκλησία; Γιατί διαβάζοντας στο λεξικό μαθαίνουμε ότι:

> ***Judgment:***
> ***1.*** *The act or process of judging; the formation of an opinion after consideration or deliberation.*
> ***2.*** *An opinion or estimate formed after consideration or deliberation, especially a formal or authoritative decision.*
> ***Deliberation****:*
> *Discussion and consideration of all sides of an issue*

Με απλά λόγια, κρίση σημαίνει μία διαδικασία κατά την οποία σχηματίζουμε μία γνώμη μετά από βαθιά σκέψη και συζήτηση γύρω από όλες τις πτυχές ενός θέματος. Κρίση δεν σημαίνει πιστεύω ότι μου λένε, αλλά σκέφτομαι ότι μου λένε και αποφασίζω. Ας μη βιάζονται πολλοί να παγιδεύσουν για χιοστή φορά την ελεύθερη σκέψη γιατί μας πήρε αιώνες για να μην καιγόμαστε που εκφράζουμε και μία αντίθετη άποψη. Εάν είμασταν "μόγκο" κάθε φορά που η εκκλησία μας κούναγε το χέρι θα ήμασταν πολλοί στα χέρια του Δημιουργού μας αυτή τη στιγμή…

Αν κρίση είναι η παθητική αποδοχή τότε γιατί να δεχτώ παθητικά και χωρίς να ψάξω και πολύ το θέμα ότι μου λένε οι "έξπερτς" της εκκλησίας και όχι ο "έξπερτ" κος Μπράουν που στο κάτω κάτω έβαλε κ το μυαλό του σε λειτουργία για να πει 5 μπούρδες; Τι κάνει τη δικιά τους κρίση καλύτερη από κάποια άλλη; Χμ… τίποτα! Άρα, αφού είμαι πρόβατο και δέχομαι την εκκλησιαστική έννοια της κρίσης θα δεχτώ ότι μου γυαλίσει. Άρα δέχομαι τον Μπράουν γιατί… έτσι μου λέει η Εκκλησία!

Απλά για να μην λείπει ο αντίλογος, σας παραθέτω την απάντηση του ialithia :

Το ερώτημά μου:

> *Γράφεις ότι ο λαός είναι σαν μικρό παιδί που δεν ξέρει το καλό του γιατί δεν έχει κρίση. Με αυτό το σκεπτικό γιατί η εκκλησία θεωρησε ότι ο λαός έχει κρίση και ζήτησε υπογραφές/δημοψήφισμα για το θρήσκευμα στην ταυτότητα; Ξαφνικά απέκτησε κρίση; Ότι μας βολεύει είμαστε, ε;*

Η απάντηση:

> *Πρέπει να ξεχωρίζεις ποια θέματα είναι θεολογικά και ποια δεν είναι. Οι ταυτότητες δεν ήταν θεολογικό ζήτημα αφενός και αφετέρου* ***όταν θα φτάσεις στο σημείο να ξεχωρίζεις (η ερώτηση δεν απευθύνεται μόνο σε σένα, ισχύει για όλους μας) ποια πράγματα, γεγονότα, φαινόμενα προέρχονται από τον Θεό και ποια από τον αντικείμενο τότε δεν θα έχεις ανάγκη της καθοδήγησης της εκκλησίας****. Αν θέλεις φυσικά να είσαι και να λέγεσαι χριστιανός ορθόδοξος. Αλλιώς δεν τίθεται θέμα, κάνεις ότι σου έρθει στο μυαλό.*
>
> *Επίσης όσο αφορά το δημοψήφισμα εκτός του ότι χρειάζεται πολύ χρόνο για να ετοιμαστεί και να γίνει* ***δεν είναι καθόλου πρακτικός τρόπος για να λειτουργήσει η εκκλησία*** *με αυτό τον τρόπο. Φαντάζεσαι για το παραμικρό που χρειάζεται η εκκλησία να ενημερώνει τον κόσμο να τον κατεβάζει σε δημοψήφισμα για να ζητά την γνώμη του. Το δημοψήφισμα για να μη χάσει και την αξία του πρέπει να χρησιμοποιείται με φειδώ και μάλιστα για θέματα υψίστης προτεραιότητας.*

Τα extra σχόλιά μου: Δηλαδή ένα κείμενο 500+ σελίδων, απόκτημα ελεύθερης έκφρασης, το οποίο δηλώνει **μυθιστόρημα** και **όχι Αγία Γραφή**, δεν είναι αντικείμενο; Προέρχεται από τον Θεό; Γι'αυτό δηλαδή εκεί μας παίρνει οι παπάδες να μας πουν τι θα κάνουμε; Γι'αυτό εκεί μας παίρνει να μαζευτούμε έξω από τα σινεμα, να απειλούμε κόσμο και να κάνουμε μηνύσεις; Για τον Θεό; Ε! Κάποιοι δεν έχουν τον Θεό τους…

Lordi και ξερό ψωμί

http://histologion-gr.blogspot.com

talos

[Δράττομαι της ευκαιρίας να βάλω παράμερα τα τρέχοντα και φλέγοντα πολιτικά ζητήματα και στα δέκα λεπτά που έχω στην διάθεσή μου να ασχοληθώ με κάτι δευτερεύον, τετριμμένο και παρολίγον σατανικό.] Κύριοι και κυρίες, κυρίες και κύριοι.

- Ενώ η ΕΡΤ έχει σκάσει 12 εκατομμύρια ευρώπουλα για τον εθνικό στόχο της επανακατάκτησης του "ευρωπαϊκού" σούργελου,

- ενώ υπουργοί παπαριζόμενοι ανάγουν τον θρίαμβο στο πανηγύρι του ευρωπαϊκού κιτς που λέγεται Διαγωνισμός Τραγουδιού της Γιουροβίζιον σε εθνικό στόχο:

«Μας ζηλεύετε για τις επιτυχίες (!) της χώρας, τις πρωτιές (!) στο ποδόσφαιρο (!), στο μπάσκετ (!), πέρυσι στην Eurovision (!!) με την Έλενα Παπαρίζου», ενώ ο υπουργός Μεταφορών κ. Λιάπης στηρίζει με πάθος την Άννα Βίσση στη διάρκεια της επίσκεψης του στην Τουρκία, ανάγοντας το υποψήφιο τραγούδι «Everything» (όλα) σε πρώτο ζήτημα των διπλωματικών επαφών με τη γείτονα (άλλωστε πρέπει να λυθεί γιατί οι Τούρκοι δεν δέχονται την Κύπρια τραγουδίστρια στη χώρα τους!). Όμως και ο «Ελληνας πρέσβης στις Βρυξέλλες παίρνει εντολή να αφήσει όλα τα άλλα θέματα στην άκρη και να ασχοληθεί με την προώθηση της Άννας Βίσση!

- Ενώ σεκιουρητάδες διώχνουν τα ήμερα για να έρθουν τα άγρια, δηλαδή αθλητική ομοσπονδία από αθλητικό χώρο.

... Θεωρώ καθήκον μου να προπαγανδίσω υπέρ της μοναδικής ριζοσπαστικής και υπονομευτικής υποψηφιότητας, μιας υποψηφιότητας που έχει πλάκα και τινάζει στον αέρα την γελοία σοβαροφάνεια με την οποία προσπαθούν να μας πλασάρουν την Βίσση τους. Υπέρ των Φινλανδών Lordi. Αντί για περισσότερα λόγια παραθέτω το Ελληνικό Μήνυμα της ΜΚΟ Vote Lordi, που δραστηροποιείται πρόσφατα στον τομέα της διασκέδασης (με μερικές διορθώσεις):

ΨΗΦΙΣΤΕ LORDI!

Οποιοσδήποτε με διανοητική ικανότητα μεγαλύτερη ενός ραδικιού, βλέπει το διαγωνισμό τραγουδιού Eurovision για αυτό που είναι: Ένα κακόγουστο αστείο, όπου οι βαρετές, ακούσια χιουμοριστικές και απαίσιες μουσικές ερμηνείες εναλλάσσονται με τίς κρύες ατάκες από ένα φωτογενές και κουφιοκέφαλο ζευγάρι οικοδεσποτών. Νοσταλγικά κομμάτια των προηγούμενων διαγωνισμών και ανάξιες λόγου μεταδόσεις παρουσιάζονται, όλα σε μια ζαχαρένια, δήθεν αδελφική επίδειξη της ευρωπαϊκής ψευδο-ενότητας. Ο όρος "eurotrash" περιγράφει άψογα αυτό το κωμικοτραγικό όργιο.

Σίγουρα υπάρχει θέση στον κόσμο για αυτά τα σκουπίδια. Το ανησυχητικό όμως είναι ο αριθμός ανθρώπων που παίρνουν το διαγωνισμό στα σοβαρά, ljlklkl *τον μετέτρεψαν ακόμη και σε θέμα εθνικής υπερηφάνειας. Αυτά τα γίδια έχουν συνήθως τη δύναμη πάνω στην επιλογή των αντιπροσώπων για τον διαγωνισμό, και παρέχουν κατά γενική ομολογία στον υπόλοιπο πληθυσμό την εύθυμη ετήσια δόση εκλεκτής αθλιότητας.*

Εντούτοις, κάθε τόσο μια χώρα ξυπνά από τη χειμέρια νάρκη και εκλέγει έναν αντιπρόσωπο με άποψη, θεατρικότητα και ένα κάποιο "άντε γαμηθείτε" υπό την δυσαρέσκεια των συντηρητικών του διαγωνισμού. Φέτος η χώρα αυτή είναι η Φινλανδία.

Οι Lordi δεν είναι μόνο ένα αξιοπρεπέστατο hard-rock συγκρότημα στα χνάρια των Kiss, αλλά και ένα απολαυστικά προκλητικό, ειρωνικό θέαμα τεράτων. Το συγκρότημα είναι ο πιο μη-αντιπροσωπευτικός διαγωνιζόμενος που θα μπορούσε να υπάρξει, και σίγουρα ο πιο βλάσφημος ερμηνευτής στην ιστορία του διαγωνισμού. Η επιλογή του για τον διαγωνισμό δεν είναι τίποτα λιγότερο από θεία δικαιοσύνη, ένα ορθωμένο, αιχμηρό μεσαίο δάχτυλο που τρομοκρατεί τις κοπαδοποιημένες μάζες. Η δυσαρέσκεια των ευρωπαικών μέσων ενημέρησης, καθώς και οι κατηγορίες για Σατανισμό από θρησκευόμενα τούβλα μόνο το γέλιο προκαλούν.

Αυτή η σελίδα και εσύ, αγαπητέ αναγνώστη, έχει μια αποστολή: για να διαδώσει σε ολόκληρη την Ευρώπη το μήνυμά μας, "ΨΗΦΙΣΤΕ LORDI!" Ας εξετάσουμε πόσο μεγάλη επιρροή μια (ενδεχομένως) ογκώδης διαδικτυακή εκστρατεία μπορεί να έχει. Στείλτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείο, blog, τηλέφωνο, SMS, IRC και IM αυτό το μήνυμα σε όλους τους φίλους σας, στους φίλους των φίλων σας, στους διαδικτυακούς φίλους σας και γενικά σε καθένα που ψηφίζει στον ημιτελικό στις 18 Μαΐου και σε τελικό στις 20 Μαΐου.

Ας κάνουμε την Eurovision ιστορία. Ασκήστε το δικαίωμά της ψηφου!

Δείτε και το σχετικό promo video.

Οι τύποι παρά το παρουσιαστικό τους είναι κάπως σε Kiss με καλύτερες μάσκες. Και με βίντεο με ζόμπι μαζορέτες (το βίντεο της συμμετοχής τους στην Eurovision). Και με στίχους (σε άλλο κομμάτι) όπως The devil is a loser and he's my bitch. Δηλαδή είναι δικοί μου άνθρωποι, θα είχαμε πέντε πράγματα να συζητήσουμε πίνοντας έναν καφέ ας πούμε. Κι ας μην ροκάρουν πάρα πολύ δυνατά (μεταξύ μας Alice Cooper σε death metal μεταμφίεση είναι). Οπότε ψηφίζω, μαζί με τον Μήτσο τον Καφετζή, (και την Αγρύπνια, και το Wiggler - με το συμπάθιο αν ξέχασα κανέναν) Λόρντι και καλώ όλους τους εχέφρονες συμπολίτες μου να πράξουν ομοίως. Αν έχετε καμία αμφιβολία, δείτε κι αυτό.

Τέλος το votelordi.org, ψάχνει για πράκτορες στην Αθήνα. Ιδού πεδίον μεταολυμπιακού εθελοντισμού λαμπρό.

Hard Rock Hallelujah

http://blog.versutia.net/ Spasiklas

Σκληρό ροκ σε προσκυνώ / Οι άγιοι είναι ανάπηροι / σ' αυτό το βράδυ της αμαρτίας
Χαμένα είναι τ' αρνιά / χωρίς το φως της καθοδήγησης / Τα τείχη πέφτουν σαν κεραυνός / Οι πέτρες όπου να 'ναι θα κυλήσουν / Τώρα βάστα την ψυχή σου / σκληρό ροκ αλληλούια / το μόνο που χρειαζόμαστε είναι / μία αστραπή με δύναμη και στοργή / για να χτυπήσουμε/ τους προφήτες του λάθους
Καθώς το φεγγάρι ανεβαίνει / δείξε μας το σημάδι / και άσε μας να ανυψωθούμε / στον θαυμασμό
Αγγελοι του ροκ εντ ρολ / φέρτε μας το σκληρό ροκ / δαίμονες και άγγελοι / έχουν φτάσει / στη δημιουργία του Θεού / εξωπραγματικά ψηλά / οι αληθινοί πιστοί θα σωθούν / αδέλφια κρατηθείτε πιστοί / στη μέρα του αιωνίου ροκ
Σκληρό ροκ σε προσκυνώ / δαίμονες και άγγελοι έχουν φτάσει / όποιος τολμήσει να νικήσει / θα δει τους τσαρλατάνους / να γίνονται οι καινούργιοι βασιλιάδες / Φτερά στην πλάτη μου έχω / κέρατο στο κεφάλι / οι κυνόδοντές μου είναι κοφτεροί / τα μάτια μου κόκκινα / όχι σαν άγγελος / όχι όπως του άγγελου που έπεσε / Τώρα διάλεξε / ή θα μας ακολουθήσεις / ή πήγαινε στην κόλαση.

Η μετάφραση από τον Ανδρέα Ρουμελιώτη.

Οι άνθρωποι ανέβηκαν στα δέντρα και οι πίθηκοι κατέβηκαν και πήραν και βραβεία(;;;)

http://freehost.stuff.gr/jim_hellas jim_hellas

Το παραπάνω είναι μία άποψη που άκουσα για το θέμα των ημερών: Lordi. Και μάλιστα το άκουσα (φυσικά) από τα συντηρητικά (βλ. θρησκο-κάτι) χείλη της ελληνικής μπλογκόσφαιρας. Ακούγοντας ότι κάποιο metal, hard rock (ή όπως θέλετε πείτε το) συγκρότημα πήρε το βραβείο κάποιοι δεν δίστασαν να σχολιάσουν ότι τώρα οι πίθηκοι κατεβαίνουν από τα δέντρα και παίρνουν τα βραβεία από τους ανθρώπους. Περίμενα τις αντιδράσεις των θρησκόπληκτων, αλλά δεν περίμενα να υποστηρίζουν αυτούς που χθες δεν γούσταραν επειδή είδαν στον ορίζοντα κάτι χειρότερο! Ας πει κάποιος στον άνθρωπο ότι μεγαλύτερος πίθηκος από την Βίσση, την Καρόλα και δεν ξέρω και εγώ ποιους άλλους eurovisionικούς να πρωτοπώ, δεν υπάρχει.

Οι πίθηκοι… [Οι Lordi χωρίς τις μάσκες τους]

Κάποτε αυτοί ξεσηκώνονταν για τα μίνι στα Bar, για τα σκυλοτράγουδα και για τα χαμηλής ποιότητας τραγούδια τα όποια "έχουνε πνίξει τους νέους μας". Τώρα τι μας λένε; Ότι θα προτιμούσαν το βραβείο να το πάρει κάποια από τις γυναικείες συμμετοχές που **σχεδόν όλες** (99%) δεν φορούσαν καν φούστα, παρά μόνο μπλούζα κ το στήθος κόντευε να βγει έξω; Θα προτιμούσε να δει τον Ρουσόπουλο να στέκεται δίπλα σε μία ανόητη ξανθιά που δεν έχει και τίποτα να πει; Τουλάχιστον αυτοί μας είπαν κάτι διαφορετικό από το "κοιτάξτε τι ωραία που κουνάω τον κώλο μου και κάνω τούμπες, ψηφίστε με!"… Και φυσικά κόλλησαν στην εμφάνιση. "Πως κρίνετε την εμφάνισή τους;". **Δεν με νοιάζει η εμφάνισή τους!** Την μουσική την ακούμε ρε, δεν την βλέπουμε! Εσύ ακούς τις νότες και τα φωνητικά; Αν ναι, έχεις υπεράνθρωπες ικανότητες. Το σύνολο του πληθυσμού δεν βλέπει την μουσική, αλλά την ακούει. Και από την μουσική και μόνο πρέπει να κρίνουμε σε πρώτο στάδιο. Και το κομμάτι τα είχε όλα μέσα. Φωνητικά, καλή ενορχήστρωση, πρωτοτυπία, καλή πρώτη και δεύτερη φωνή και φυσικά ανατρεπτικό, για τα δεδομένα του διαγωνισμού, στίχο!

Αλλά το επόμενο βήμα είναι ο σατανισμός. Θα αρχίσουν σε λίγες μέρες τα όργανα των αργόσχολων: "Μα είναι σατανιστές! Δεν βλέπετε τι λένε στους στίχους τους; Η νεολαία μας τι θα κάνει; Πρέπει να την προστατέψουμε!". Άντε γεια ρε! Η νεολαία εσένα περίμενε να την προστατέψεις, σούπερμαν της κακιάς ώρας. Αν κάποιος θέλει να γίνει σατανιστής περίμενε τους Lordi για να εκφράσει αυτή του την τάση, ε; Αν εγώ έχω πλάσει στο μυαλό μου τον σατανά ως θεότητα δεν θα το εκφράζω μέχρι να βγει ένα κομμάτι που να μου το θυμίσει; Τι λέτε;;; Αυτό μου θυμίζει μία συζήτηση που είχαμε στο μάθημα της Κλινικής Ψυχολογίας σχετικά με την αυτοκτονία. Κάποιος ρώτησε την καθηγήτρια: "Μα καλά, αν υποπτευόμαστε ότι κάποιος θέλει να αυτοκτονήσει, κάνει να τον ρωτήσουμε ή έτσι θα του βάλουμε ιδέες;". Η καθηγήτρια απάντησε πως **επιβάλλεται** να τον ρωτήσουμε, καθώς αν είχε σχεδιάσει αυτοκτονία θα την κάνει έτσι κ αλλιώς αν δεν του μιλήσουμε και πως αν του μιλήσουμε δεν πρόκειται να του βάλουμε κάποια ιδέα γιατί η ιδέα είναι ήδη στο κεφάλι του.

και οι άνθρωποι [Η Βίσση με την μόνιμη μάσκα της]

Έπειτα τους στίχους ο καθένας όπως θέλει τους ερμηνεύει. Εγώ θα σας πω ειλικρινά δεν βλέπω κατι το

σατανιστικό αν τους δω μία δεύτερη φορά. Πολύ εύκολα ερμηνεύω ότι το τραγούδι μιλάει για την σύγρχονη κοινωνία και τους "προφήτες του ψεύδους" και την ανατροπή που πρέπει να κάνουμε. Οι τζόκερ θα γίνουν βασιλιάδες. Με άλλα λόγια, εμείς, που τόσα χρόνια μας δαχτυλοδείχνατε ως "διαφορετικούς" και "ανώμαλους" (στις ιδέες, όχι μόνον στην όψη), θα κάνουμε την ανατροπή και εσείς θα είστε στην απο κάτω. Το μόνο που χρειάζεται είναι μας δώσετε λίγο φως (ευκαιρία) και η αλλαγή θα έρθει. Ακολούθησέ μας ή θα πας κατευθείαν στην (πνευματική) κόλαση. Που είναι το περίεργο; Διαφωνεί κανείς ότι η σύγχρονη κοινωνία δεν χρειάζεται ανατρεπτικές ιδέες; Διαφωνεί κανείς ότι μας έχει πνίξει ο υλισμός και πρέπει να ξεφύγουμε; Εγώ αυτά διαβάζω στους στίχους γιατί αυτά θέλω να διαβάσω. Το ίδιο και αυτοί που βλέπουν τον σατανά εκεί μέσα. Αυτό θέλουν να δουν και αυτό βλέπουν. Big deal!

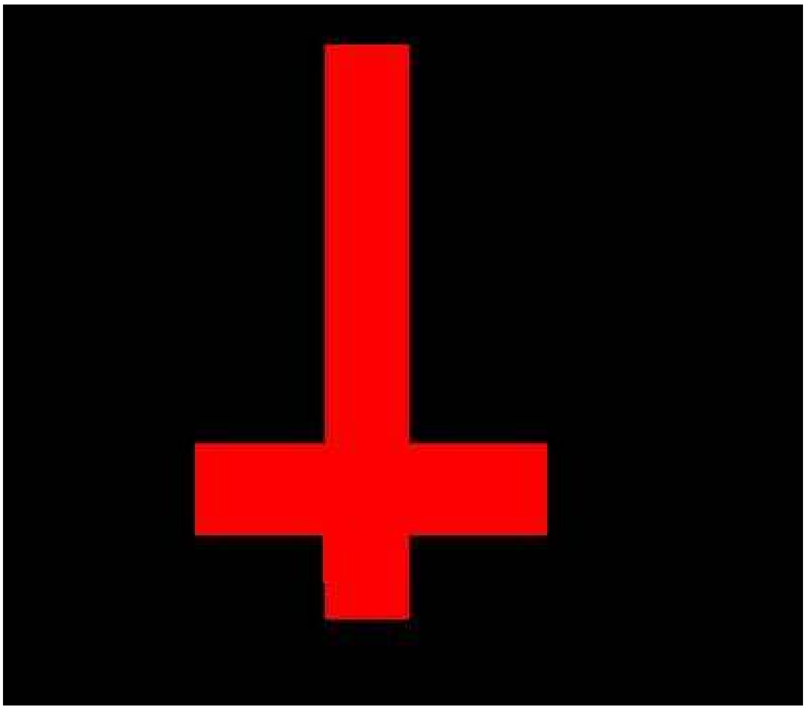
Υπάρχουν 100 διαφορετικές ερμηνείες για το τραγούδι. Γιατί να πιστέψω ότι μου λέει να πάω να κάνω θυσίες στον σατανά για να τον λατρέψω; Ένα τραγούδι είναι όπως ένα ποίημα: "ανάπτυξις στίλβοντος ποδηλάτου" (νομίζω δηλαδή πως έτσι μας το είπανε στο γυμνάσιο καποτε). Από τη στιγμή που θα φύγει από τα χέρια των δημιουργών του είναι αυτόνομη προσωπικότητα και δέχεται 1000 διαφορετικές ερμηνείες.

Τώρα θα μου πείτε γιατί μισώ το "Sex" της Κοκκίνου και το "Μπουμ μπουμ" της Βίσση. Είναι η ερμηνεία που κάνω. Δεν βλέπω κάτι το ιδιαίτερο και γι'αυτό τα υποτιμώ και δεν μου αρέσει να τα ακούω. Κάποιος άλλος μπορεί να βρίσκει το νόημα της ζωής σε αυτά τα τραγούδια. Εγώ όχι, πως να το κάνουμε.

It's who dares, wins
You will see the jokers soon'll be the new kings

Νήψον ανομηματα μη μοναν όψηΝ

Είμαι σατανιστής...

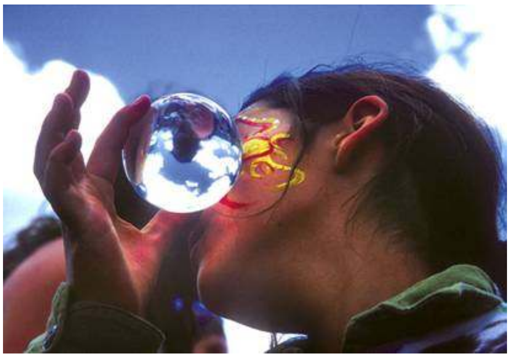
...ακούω Anna Vissi που είναι 60 χρονών βρυκόλακας!!!

http://dilated.wordpress.com/

Πάρ' το αλλιώς

psarras

Όταν λείπεις ταξίδι για πολύ καιρό, η επιστροφή στην πατρίδα είναι πάντοτε μία πολύ δύσκολη υπόθεση. Δεν ξέρω αν είναι κάτι που συμβαίνει σε όλους, αλλά τα τελευταία 2 χρόνια το έχω νιώσει βαθιά στο πετσί μου..

Δεν έχει να κάνει ούτε με συγκρίσεις ούτε με ωραιοποιήσεις ούτε γενικά με οτιδήποτε συνειδητό. Είναι κάτι που προκύπτει εκ των υστέρων, δίχως να το θέλεις και χωρίς να το επιδιώκεις. Συμβαίνει από μόνο του. Και σε αφήνει πάντοτε εκεί στη μέση, μαλάκα, να αναρωτιέσαι τι στο διάολο έχει συμβεί. Τι στο διάολο έχει συμβεί και ξαφνικά δε συντονίζεσαι με κανέναν και δε σε ικανοποιεί (σχεδόν) τίποτα..

Η εξήγηση δεν είναι και πολύ δύσκολη. Προφανώς και δεν έχει αλλάξει τίποτε και αυτό είναι το ζήτημα. Εσύ είσαι αυτός που έχεις τριπάρει τελείως ύστερα από τόσες μέρες περατζάδας στην Έρημο, τη Ζούγκλα και την Παραλία και για αυτό η Αθήνα έχει τώρα μια γεύση από εκείνα τα μεσημεράκια μετά το κουμπί, όταν ξυπνάς μόνος σου χωρίς γκόμενα.. Δε θέλει και πολύ σκέψη... Όταν για έναν ολόκληρο μήνα υπάρχεις ελεύθερος, ελεύθερος από ευθύνες, έγνοιες, αγωνίες, ρουφώντας απλά την κάθε στιγμή που σου προσφέρεται απλόχερα, κυνηγώντας τις εικόνες που ξεπετάγωνται πολύχρωμες η μία πίσω από την άλλη σε κάθε στενό, σε κάθε στροφή του δρόμου, τότε πολύ απλά εθίζεσαι σε αυτό και τον εθισμό δεν τον καταλαβαίνεις παρά μόνο όταν χάνεις την πρέζα σου..

Και τότε.... πίσω στην πραγματικότητα. Μία πραγματικότητα που κάποτε μέρος της ήσουνα και εσύ και ακόμα είσαι δηλαδή. Μόνο που τώρα η βαλβίδα έχει λασκάρει λίγάκι και τα έξω σήματα σκάνε πιο έντονα και πιο ξεκάθαρα. Άγχοι, ανασφάλειες, μικροεγωισμοί.. Τεράστιες πινακίδες νέον σου κλείνουν νευρικά το μάτι... και αναβοσβύνουν!! Κλειδί σε αυτή την περίπτωση (βλ. σανίδα σωτηρίας), όπως και σε οποιαδήποτε περίπτωση , είναι ο έρωτας. Περίεργο κλειδι.. Έτσι όπως σου ανοίγει όλες τισ πόρτες, δε θέλει παρά ένα αντίστροφο τσακ για να σε κλειδώσει μέσα.. Έρωτας: Άγκυρα που κρατάει στη Γη το αερόστατο του Νου όταν είσαι έξω, μπαλόνι που σε στέλνει ψηλά όταν είσαι εδώ.. Όταν κόβεται το σχοινί όμως, τα πράγματα αγριεύουν..

Και τότε δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Λίγο η δουλειά, λίγο η ανάγκη, με στέλνουν κατευθείαν σε ένα από εκείνα τα λευκά σπιτάκια με τα μπλε παράθυρα κάπου στη νησιωτική Ελλάδα μέχρι νεωτέρας. Εκεί που τα πράγματα είναι πιο απλά. Πάμε να χτίσουμε καμιά ξερολιθιά, να ποτίζουμε τα κρομμύδια, να παίξουμε καμιά μουσική και να μας ακούνε μόνο οι γλάροι..

Love, peace and unity brothers and sisters.. Τα όνειρα, λέει, (αυτά που βλέπουμε στον ύπνο μας, όχι τα άλλα) δε βγαίνουν αλήθινα, είναι αληθινά..
Φιλιά σε όλους

Τι να πει κανείς;

http://www.notesbook.gr

Lianne

Πολύ λυπάμαι…πραγματικά. Στο προηγούμενο note έγραψα για την επίσκεψή μου στο the mall, αλλά δεν έγραψα τι αντίκρισαν τα μάτια μου. Τα καλύτερα (χειρότερα) τα άφησα για μετά. Πάμε λοιπόν.

Είδα κοπελίτσες 15 χρονών, ντυμένες και ραμμένες 25. Είδα αγοράκια 17 χρονών, με μαλλούρες μέχρι το πάτωμα και σκισμένα τζιν. Είδα το ίδιο κούρεμα σε όλα τα κεφάλια, είδα το ίδιο χτένισμα, τις ίδιες φούστες, αμάνικα με μπότες και πετονιές να κρατάνε τις μύτες ψηλά. Πραγματικά λυπάμαι. Εντάξει, το έχω ζήσει όλο αυτό, όχι προσωπικά αλλά εκεί που δούλευα, το έργο το έχω ξαναδεί αρκετές φορές. Τώρα πια όμως έχει καταντήσει υπερβολή.

Ήμουν κάποτε 15 και ήμουν 15, 20-20, 25-15. Βλέπω την κοπελίτσα να περνάει από δίπλα μου, με ύφος, με βάψιμο 25άρας, ντυμένη με την τελευταία λέξη της τσιγγάνικης μόδας, το μαλλί τσίτα από το κομμωτήριο "μην κουνήσω το κεφάλι και μου φύγει καμία τούφα", με το τσιγάρο στο ένα χέρι και το κινητό στο άλλο να μιλάει για ένα 18άρη γκόμενο και μου έρχεται να την αρχίσω στα μπουνίδια. Πραγματικά λυπάμαι. Στέκεται δίπλα μου ένα αρσενικό πιτσιρίκι, με το λιγδερό του, μέχρι τον ώμο μαλλί, με καρό πουκάμισο της δεκαετίας 80', με στρατιωτικό εκρού παντελόνι, σκουλαρίκι στο αυτί και τσιγάρο στο στόμα. Με κοιτάει και χαμογελάει, κάτι λέει με τους φίλους του…και θέλω να τον πιάσω από τα μαλλιά και να τον κάνω σβούρες…Πραγματικά λυπάμαι.

Ήμουν κάποτε 15 και ήθελα να μείνω για πάντα 15, με τις φόρμες μου, τα αθλητικά μου παπούτσια, το "δε σηκώνω και πολλά" ύφος μου, μακριά από τις ψωνάρες και την κακογουστιά. Αγοροκόριτσο, με τους καβγάδες μου, σ'όποιον αρέσω, για τους άλλους δεν θα μπορέσω. Γιατί ήμουν παιδί. Ήμουν 20 και λόγω δουλειάς έπρεπε να φερθώ ανάλογα…δεν το έπαιξα ποτέ 20. Ήμουν πάντα 15, γιατί και στα 20, όπως και να τα φέρει η ζωή είσαι ακόμα παιδί. Είμαι 25 και θέλω να γυρίσω τα χρόνια πίσω, θέλω να είμαι 15, δεν την πατάω με τη μόδα, δεν παστώνομαι στις κρέμες και τα make up, δεν μασάω ότι μου πασάρουν, δεν φοράω κάθε μέρα γόβες, είμαι ακόμα αγοροκόριτσο, με τις φόρμες μου και τα αθλητικά μου. Είμαι ακόμα παιδί και να θέλω, δεν μπορώ να το αρνηθώ. Πραγματικά λυπάμαι.

Λυπάμαι για τα νέα παιδιά, λυπάμαι για το παιδί μου, λυπάμαι για μένα που έχω να δω ακόμα πολλά τέτοια, μέχρι τη στιγμή που όντως θα αρχίσω τα μπουνίδια και τα μπινελίκια. Λυπάμαι το άτομο που θα ξεσπάσω. Λυπάμαι για την τηλεόραση και την μόδα που προσπαθούν να μας κάνουν αμερικανάκια. Λυπάμαι όλα τα παιδιά που είδα χθες στο the mall.

Αυτοί

http://myblog.gr/yiannis

XRC

Με τον τρόπο που διαμορφώνεται η νεοελληνική πραγματικότητα, ο μέσος νεοέλληνας κινδυνεύει πλέον να βυθιστεί σε πνευματικό λήθαργο. Θυμάμαι όταν ήμουν μικρός, κάποια στιγμή η μητέρα μου είπε το εξής «Αυτοί δεν θέλουν να μορφωθείς, δεν θέλουν να μάθεις». Τότε σαν μικρό παιδί αυτό μου φάνηκε ανήκουστο. «Αυτό αποκλείετε», σκέφτηκα. «Εγώ βλέπω καθημερινά την δασκάλα πως πασχίζει να μας διδάξει το μάθημα, σχεδόν αγωνιά, αποκλείετε, όχι απλά θέλουν να μάθουμε, τους έχει γίνει σχεδόν ψύχωση». Και είχα δίκιο η δασκάλα όντως προσπαθούσε με όλες της, τις δυνάμεις να μας μορφώσει. Το πρόβλημα όμως δεν ήταν στη δασκάλα αλλά σε αυτούς πάνω από την δασκάλα, τον δάσκαλο, τον καθηγητή, το πανεπιστήμιο.

Μόλις πριν μερικές εβδομάδες, αποκαλύφθηκε ότι το Υπουργείο Εξωτερικών πέταξε κάτι έγγραφα στα σκουπίδια. Τα έγγραφα αυτά έπεσαν στα χέρια της Αυριανής (υποθέτουμε ότι διαθέτει δημοσιογράφους/ρακοσυλλέκτες) όπου αποκαλύπτεται μεταξύ άλλων, ότι πασίγνωστοι και όχι τόσο γνωστοί Έλληνες δημοσιογράφοι, λάμβαναν μερικές χιλιάδες ευρώ, από πολιτικά πρόσωπα εντός και εκτός Ελλάδας με την εντολή να προπαγανδίζουν συγκεκριμένες πολιτικές. Η λίστα με τα ονόματα των δημοσιογράφων είναι μακροσκελέστατη, όπου δίπλα στα ονόματα τους αναγράφονται και τα ποσά που λάμβαναν, όπως επίσης και την είδηση για την οποία πληρώθηκαν να μεταδίδουν. Στα έγγραφα αυτά του Υπουργείου Εξωτερικών υπήρχαν δημοσιογράφοι, στους οποίους το Στειτ Ντιπαρτμεντ, εξαργύρωνε πολλές χιλιάδες δολάρια, ώστε να προπαγανδίσουν τον πόλεμο στο Ιράκ της Γιουγκοσλαβίας και άλλα πολλά τα οποία δεν έγιναν γνωστά. Όπως φάνηκε αυτή είναι μια τακτική η οποία εφαρμόζετε επί χρόνια αν αναλογιστούμε ότι υπήρχαν αμοιβές δημοσιογράφων από τον καιρό του πολέμου της Γιουγκοσλαβίας. Για μένα αυτό προφανώς γίνετε από ανέκαθεν. Επίσης το ότι βρέθηκαν αυτά τα έγγραφα να είναι επίσημα έγγραφα του Υπουργείου Εξωτερικών, καταδεικνύει την εμπλοκή των υπουργών εξωτερικών της χώρας βλ. Γιωργάκης μέχρι Ντόρα.

Δεν ξέρω πόσοι γνωρίζουν το περιστατικό, αφού το θέμα αυτό για κάποιο λόγο αποσιωπάται. Το σύστημα σε αυτή τη χώρα έχει ενημερώσει τους πάντες μέσω του «ιερού λειτουργήματος» της δημοσιογραφίας για τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες του καλλιτέχνη NiNo, για αυτούς όμως ένα θέμα σαν και αυτό, δεν αξίζει ιδιαίτερης προσοχής. Βέβαια θα μου πείτε, είναι δυνατόν να βγουν και να καταγγείλουν τον ίδιο τους τον εαυτό; Όχι. Υπάρχει αδιέξοδο. Ο Νεοέλληνας αν αφεθεί στα χέρια τους θα αποκοιμηθεί πλέον εντελώς. Θα ακούει ότι ειδήσεις θέλουν να ακούει με τον τρόπο που θέλουν να τις ακούει και βέβαια ποτέ δεν θα ακούσει ότι δε θέλουν να ακούσει. Για παράδειγμα τα ονόματα των δημοσιογράφων που υπάρχουν σε αυτή την λίστα, τα χρηματικά ποσά που έλαβαν, και τις ειδήσεις που προπαγανδίσανε μέσω του «λειτουργήματος» τους. Μπορούμε να φανταστούμε πόσα από όσα τόσα χρόνια έχουμε ακούσει δεν έπρεπε να τα ακούσουμε και ποσά δεν ακούσαμε τα οποία έπρεπε. Που χρόνος όμως να σκεφτεί ο πολίτης όλα αυτά όταν από το μεσημέρι τον βομβαρδίζουν, με ότι αθλιότερο θα βρουν να τον βομβαρδίσουν.

Δεν μπορώ να καταλάβω είναι τόσο σημαντικό το ότι ένας Μητροπολίτης εξετράπει της πορείας του ώστε επί ένα χρόνο να επαναλαμβάνουν το ίδιο πράγμα, ενώ την ίδια στιγμή είναι τόσο ασήμαντο το ότι υπουργοί εξωτερικών με πολλούς δημοσιογράφους τα «παίρνουν» χοντρά επί χρόνια, για να μεταδίδουν τάχα αυθόρμητες ειδήσεις προσκυνώντας τους εκάστοτε εργοδότες τους σε βάρος των δικών σου και των δικών μου παιδιών. Και το γεγονός ότι επί ένα χρόνο ασχολούνταν με τις αταξίες Ιερέων, υπόκειται πλέον σε αμφισβήτηση για το αγνό τον προθέσεων τους. Κάλλιστα μπορούμε να συμπεράνουμε ότι πάλι κάποιος πλήρωσε με χιλιάδες ευρώ για την προώθηση αυτού του θέματος για δικές τους σκοπιμότητες. Θυμάμαι εκείνη την χρονική περίοδο, το Στειτ Ντιπαρτμεντ ανακοίνωσε ότι στην Ελλάδα η Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία συμβάλει στην καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τελικά τη κάνει νιάου, νιάου στα κεραμίδια. Το ζητούμενο είναι ότι ο κάθε ένας από εμάς πρέπει να μάθει να μην καταπίνει αμάσητα ότι του σερβίρουν οι προπαγανδιστές της δημοσιογραφίας, γιατί τελικά η μητέρα μου τότε είχε πει σοφή κουβέντα. «Αυτοί δεν θέλουν να μορφωθείς, δεν θέλουν να μάθεις».

Και άλλα πολλά νεώτερα σήμερα... Διαβάστε

http://homepages.pathfinder.gr/YiannisD/Mple_Tetradio.html

YannisD

Μάλιστα. Στις 7 Ιουνίου μας ενημερώνει το Γραφείο Τύπου του Ιχνηλάτη. Στις 7 Ιουνίου υποτίθεται ότι θα έχει φτάσει το πλοιάριο από τη μακρινή Μοζαμβίκη (βλέπε χθεσινό post), θα έχει μεταφερθεί το υλικό από το λιμάνι του Πειραιά μεσω της γνωστής και από χρόνια συμβεβλημένης με τον Ιχνηλάτη μεταφορικής εταιρείας ΜΟΥΠΕΦΤΟΥΝΣΤΟΔΡΟΜΟΤΑΠΑΚΕΤΑ_lines στην Κρήτη στα κεντρικά της (Η)ΦΑΙΣΤΟΣ και από εκεί και πέρα.....

Από εκεί και πέρα, χμ, αναλαμβάνουν τα σαΐνια του ηλεκτρονικού τμήματος του Ιχνηλάτη. Εικοσιπέντε διοπτροφόροι θα ενσκύψουν με δέος επάνω από τα δέματα με τα ειδικά chips για την ανανέωση των blogs και θα αρχίσουν να εργάζονται σκληρά και αδιάκοπα για τουλάχιστον 17 λεπτά την ημέρα. 17 λεπτά, διότι ενδιάμεσα θα πρέπει να παρακολουθήσουν τα νεώτερα από τις γνωστές επιστημονικές τατιανοεκπομπές μέσα από τις οποίες ενημερώνονται για τα νεώτερα στον χώρο των media, macromedia, multimedia και arximedia... Άσε, που έρχεται και Μουντιάλ και το συνδικάτο ΟΡΜΑΤΕΓΙΑΤΙΧΑΝΟΜΑΣΤΕ των διοπτροφόρων υπαλλήλων έχει πάρει σαφέστατη θέση υπέρ της αδιάλλειπτης παρακολούθησης των αγώνων... Ως εκ τούτου, το όλο έργο προβλέπεται να τελειώσει γύρω στις ...7 Ιουνίου!!!! Ναι, καλά διαβάσατε!!!

Στις 7 Ιουνίου, λοιπόν. Κι ερχόμαστε τώρα στο λεπτό σημείο που πάλι σας ανακοινώνω σε παγκόσμια πρωτιά (όπως και χθες)!

Στις 7 Ιουνίου του 2007, λένε καλά πληροφορημένες πηγές μου, θα είναι έτοιμα τα νέα, πλήρως λειτουργικά και super-duper blogs!!! Γιατί ειδικά το 2007;;; Πολύ απλά, διότι είναι και θέμα Αριθμολογίας:

Είναι: **7 + 6 (Ιούνιος) = 13 και 2+0+0+7 = 9**
Προκύπτουν δηλαδή δύο "χρυσοί" αριθμοί πολύ ευνοϊκοί για την περαιτέρω εξέλιξη των blogs. Έτσι λοιπόν, πρέπει να οπλιστούμε με υπομονή έως τότε, σε ένα χρόνο από τώρα. Όπως αντιλαμβάνεστε έχουμε μία σύνδεση επιστήμης, αριθμολογίας και συνδυασμένων ικανοτήτων από μεριάς προσωπικού του Ιχνηλάτη εδώ αλλά και στη μακρινή Μοζαμβίκη (όπου ο καπετάνιος και το 3μελές πλήρωμα επιδίδονται σήμερα, από ό,τι μαθαίνω μέσω δορυφόρου, σε μια φοβερή παρτίδα μπάμινγκτον, δίπλα στη χουρμαδιά) ώστε να απολαύσουμε εμείς οι ...γκρινιάρηδες χρήστες το αποτέλεσμα!!!

Αυτά τα νέα και για σήμερα...
Τα λέμε...

Καλό μεσημέρι σε όλες και όλους σας εκεί έξω...

Ο παραλογισμός των καταλήψεων

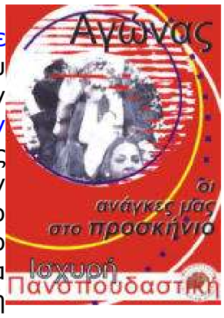
http://e-roosters.blogspot.com

Roark

Είναι σχεδόν έθιμο στα ελληνικά ΑΕΙ κάποιες μέρες του χρόνου να χάνονται σε καταλήψεις. Στην φοιτητική μου ζωή πρόλαβα να ζήσω πάνω αθροιστικά από 120 μέρες κατάληψης της σχολής μου. Μπορεί κάποτε να ήταν ένα επαναστατική πράξη, κατέληξε όμως να γίνει ένα γραφικό φαινόμενο και τείνει να γίνει επικίνδυνο και καταστροφικό. Οι αφορμές ποτέ δεν λείπουν, και οι πρόθυμοι επαναστάτες περισσεύουν. Εδώ όμως και κάποιες μέρες το φαινόμενο δεν έχει τον καθιερωμένο, τελετουργικό σχεδόν, χαρακτήρα του, αλλά έχει πάρει επιδημική μορφή. Αιτία ο νέος νόμος για τα πανεπιστήμια και η επικείμενη αναθεώρηση του άρθρου 16.

Μπορώ πολύ καλά να καταλάβω τις αντιδράσεις των καθηγητών ΑΕΙ στις επικείμενες αλλαγές, που ως γνωστόν ετοιμάζονται για απεργία διαρκείας από 1η Ιουνίου. Το κατεστημένο του νεποτισμού, της μετριότητας και της αυθαιρεσίας διακινδυνεύει πολλά σε ένα πιθανό ανταγωνισμό με ιδιωτικά ΑΕΙ και με την καθιέρωση αξιολόγησης των πανεπιστημίων. Οι αντιδράσεις τους θα έχουν την μέγιστη δυνατή ένταση, και θα χρησιμοποιήσουν όσο μπορούν τους εκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές των ελληνικών ΑΕΙ ως ομήρους για να συνεχίσουν να εισπράττουν τα λύτρα τους. Αυτό που δεν μπορεί να εξηγηθεί χωρίς την βοήθεια της ψυχιατρικής είναι η στάση των φοιτητών απέναντι σε αλλαγές, από τις οποίες μόνο να κερδίσουν έχουν. Σπάνια είναι τόσο μαζική η συναίνεση των θυμάτων στην θυσία τους!

Το άνοιγμα της εκπαίδευσης σε ιδιωτικά ΑΕΙ, ο ανταγωνισμός μεταξύ των ιδρυμάτων, η αξιολόγηση όλων των ΑΕΙ, η διασύνδεσή τους με την αγορά, η βελτίωση της παρεχόμενης γνώσης, η αυστηροποίηση των κριτηρίων αποφοίτησης είναι προς το συμφέρον των φοιτητών και όχι μόνο δεν θα έπρεπε να τα πολεμάνε αλλά να αγωνίζονται για την καθιέρωσή του όσο γίνεται νωρίτερα! Το ενδιαφέρον των σημερινών φοιτητών για την αναβάθμιση του επιπέδου των σπουδών τους είναι ελάχιστο. Αντίθετα με το ενδιαφέρον για την κατοχύρωση των συντεχνιακών δικαιωμάτων, που τους δίνει μια τυπική πιστοποίηση όπως το πτυχίο, το οποίο είναι ιδιαιτέρως ανεπτυγμένο. Είναι το αποτέλεσμα μιας συνεχούς, εδώ και δεκαετίες, απονέκρωσης της δημιουργικότητας και της φιλοδοξίας των φοιτητών, της ιδεολογικής κατήχησης από ένα διαβρωμένο συνδικαλισμό, της καλλιέργειας κλειστών συντεχνιακών νοοτροπιών και του ελέγχου του συντριπτικού τμήματος της οικονομίας από το κράτος.

Ακόμα και αν κάποιοι αρνούνται την αξιολόγηση των πανεπιστημίων, αυτή γίνεται πλέον καθημερινά. Όταν οι απόφοιτοί τους καλούνται να ανταγωνιστούν άλλους στην αγορά εργασίας, και κει ο βαθμός των περισσοτέρων σχολών είναι απαράδεκτος. Αυτό που δεν έχει γίνει ακόμα κτήμα των περισσότερων φοιτητών είναι ότι το πτυχίο, η τυπική πιστοποίηση κάποιων γνώσεων που παρέχουν τα παρωχημένα ΑΕΙ μας, δεν είναι πια αρκετό σχεδόν σε καμία αγορά εργασίας που έχει γεμίσει με πτυχιούχους (ειδικά αφού το Δημόσιο έπαψε να τους απορροφά μαζικά όπως την δεκαετία του 80). Οι σημερινοί φοιτητές έρχονται να ανταγωνιστούν τους ήδη πτυχιούχους, και αν θέλουν να έχουν την παραμικρή τύχη στην αγορά θα πρέπει να βασιστούν στην ανταγωνιστικότητα των εφοδίων τους, δηλαδή των γνώσεών τους.

Δεν θα ασχοληθώ άλλο με το αν έχουν ή όχι δίκιο οι φοιτητές στις κινητοποιήσεις τους. Για μένα, οι αλλαγές είναι αναγκαίες. Ακόμα όμως και να δεχτούμε για την ευκολία της συζήτησης ότι έχουν δίκιο, ο τρόπος που εκδηλώνουν την αντίθεσή τους στις επικείμενες αλλαγές είναι απαράδεκτος. Φαινομενικά, αγγίζει την ηλιθιότητα η λογική αυτομαστιγώματος που εφαρμόζουν. Είναι σοβαρό μέσο πολιτικής πίεσης απέναντι σε μια κυβέρνηση να υποβαθμίζουν οι ίδιοι την εκπαίδευσή τους; Αν δεν γίνονται μαθήματα ή εξετάσεις και χάνουν οι ίδιοι τα εξάμηνά τους, αυτό έχει σοβαρή πολιτική επίπτωση στο υπουργείο; Είναι παντελώς αδιάφορο για ένα πολιτικό αν κάποιος

αποφασίσει να χάσει ένα εξάμηνο, ή να κόψει το χέρι του ή να αυτοπυρποληθεί. Η πραγματική πολιτική πίεση προέρχεται από την δυσαρέσκεια όσων δεν θέλουν να χάσουν μαθήματα, εξεταστικές ή εξάμηνα αλλά εξαναγκάζονται από τους συμφοιτητές τους. Αυτοί είναι ο στόχος της κατάληψης που λύνει το φαινομενικό παράδοξο, όπως ανάλογα το κλείσιμο ενός δρόμου έχει σκοπό να κοστίσει στην κυβέρνηση η δυσαρέσκεια των οδηγών που ταλαιπωρούνται. Οι φοιτητές, και οι γονείς τους που συνήθως σηκώνουν τα οικονομικά βάρη της εκπαίδευσής τους, είναι ουσιαστικά όμηροι σε μια πολιτική απαγωγή, την οποία επιβάλλουν κάποιοι με την βία και τον καταναγκασμό εμποδίζοντας την ομαλή λειτουργία των πανεπιστημίων.

Σε όποιον θέλει να αντιδράσει μη συμμετέχοντας σε μαθήματα, εργαστήρια κτλ υπάρχει επιλογή. Λέγεται **αποχή**. Όποιος πιστεύει ότι ο αυτοακρωτηριασμός και οι ελλείψεις γνώσεων αποτελούν μέσο πολιτικής διεκδίκησης, μπορούν εθελοντικά να απέχουν από τα μαθήματά τους. Και τα δικά τους δικαιώματα εξασκούν και δεν εμποδίζουν κανέναν άλλον, που δεν ταυτίζεται μαζί τους, να ασκήσει τα δικά του δικαιώματα. Φυσικά κάτι τέτοιο δεν γίνεται, και δεν γίνεται διότι πρώτον, όλοι αυτοί που αρέσκονται στο να επαναστατούν δεν θέλουν να σηκώσουν οι ίδιοι το βάρος και την ευθύνη των πράξεών τους (και πιστεύουν ότι αν μοιραστούν με

το ζόρι μεταξύ όλων θα έχουν λιγότερες συνέπειες, πχ αναπληρώσεις μαθημάτων, επιπλέον εξετάσεις κτλ), δεύτερον, σχεδόν πάντα αυτοί που αποφασίζουν καταλήψεις είναι μια μικρή αλλά δυναμική μειοψηφία και οι πράξεις τους δεν έχουν ανάλογη απήχηση αν δεν καταναγκαστούν οι υπόλοιποι, και τρίτον, χωρίς την βίαιη αναστολή των ακαδημαϊκών λειτουργιών δεν υπάρχει η απαραίτητη δυσαρέσκεια από όσους διαφωνούν προς την κυβέρνηση.

Σε όποιον έχει υπάρξει φοιτητής σε ελληνικό ΑΕΙ, είναι γνωστές οι απαράδεκτες διαδικασίες που οδηγούν στην απόφαση για κατάληψη. Στην Ιατρική Αθηνών, από τους 3000 περίπου ενεργούς φοιτητές, περίπου οι 300 συμμετείχαν σε μια παρωδία συνέλευσης που οδήγησε στην απόφαση για κλείσιμο της Σχολής. Στην Νομική Αθηνών, η σχολή έκλεισε για μερικές μέρες με απόφαση μιας συνέλευσης 150 ατόμων, όταν έχει περίπου 5000 φοιτητές. Και όλα αυτά διότι τα αστεία καταστατικά των φοιτητικών συλλόγων τους (που έχουν να αλλάξουν από την μεταπολίτευση) επιτρέπουν την λήψη αποφάσεων με τόσο ασήμαντες μειοψηφίες. Είναι πραγματικά ντροπή και υποκρισία να ντύνονται με τον μανδύα της συλλογικής απόφασης, οι θέσεις μερικών φανατισμένων, ειδικά όταν ο πραγματικός στόχος των καταλήψεων είναι η πολιτική εκμετάλλευση της δυσαρέσκειας των συμφοιτητών τους.

Ακόμα όμως και η πλειοψηφία πράγματι να αποφάσιζε, το οποίο δεν έχει γίνει σχεδόν πουθενά, πάλι η όποια απόφασή της δεν μπορεί να είναι δεσμευτική για κανέναν πέρα από όσους συμφωνούν με αυτήν. Οι ελευθερίες του κάθε ακαδημαϊκού πολίτη, φοιτητή ή καθηγητή, είναι απαραβίαστες και δεν βρίσκονται κάτω από την δαμόκλειο σπάθη κανενός συνδικαλιστικού οργάνου. Αν έστω και λίγοι φοιτητές θέλουν να παρακολουθήσουν τα μαθήματά τους ή κάποιοι καθηγητές να διδάξουν έστω και σε άδειο αμφιθέατρο, δεν έχει κανένας το δικαίωμα να τους εμποδίσει.

Ακόμα και αυτό να αγνοήσουμε, η απόφαση ενός συνδικαλιστικού οργάνου είναι προαιρετική για κάθε μέλος του, διότι είναι η προαιρετική η συμμετοχή σε οποιοδήποτε συνδικαλιστικό φορέα. Κανένας δεν είναι υποχρεωμένος να συμμετέχει σε φορείς και να υπακούει σε αποφάσεις που δεν τον εκφράζουν. Στην πράξη οι συνδικαλιστές λειτουργούν στις σχολές με δεδομένο ότι όλοι οι φοιτητές είναι μέλη τους. Όμως σε οποιοδήποτε σωματείο ανθρώπων κάποιος πρέπει να κάνει αίτηση συμμετοχής, δεν γίνεται αυτοδίκαια ούτε υποχρεώνεται να συμμετέχει στις διαδικασίες του. Και μάλιστα πρέπει πρώτα να λάβει γνώση του καταστατικού λειτουργίας του και να υπογράψει αίτηση, πράγμα που δεν γίνεται πουθενά. Ακόμα, πρέπει να πληρώνει τις εισφορές στον σύλλογο για να θεωρούνται ότι συνεχίζουν να είναι μέλη, που το κάνουν μόνο όσοι ψηφίζουν στις εκλογές (περίπου το 70% των φοιτητών περίπου). Όχι μόνο ουσιαστικά (που το ζήσαμε όλοι) αλλά ούτε καν τυπικά δεν μπορεί ένα συνδικαλιστικό όργανο να ισχυριστεί ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους φοιτητές ή ότι οι αποφάσεις του τους δεσμεύουν.

Το τελικό επιχείρημα είναι η καθαρή βία. Κάποιοι φοιτητές, λίγοι ή πολλοί, εμποδίζουν με την βία τους συμφοιτητές τους που δε θέλουν να χάσουν μαθήματα, εργαστήρια, εξετάσεις και εξάμηνα, μέσω κατάληψης.

Δεν έχουν καμία άλλη ηθική, νομική ή άλλη νομιμοποίηση πέρα της καθαρής βίας.

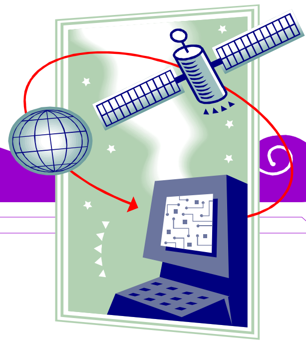
Η κατάληψη είναι μια πέρα για πέρα παράνομη ενέργεια, που μένει τυπικά ατιμώρητη μόνο και μόνο λόγω του ασύλου. Μένει ουσιαστικά ατιμώρητη γιατί υπάρχει συχνά συναλλαγή με το καθηγητικό κατεστημένο και τις πρυτανικές αρχές, που επίσης ευνοούνται από τις κινητοποιήσεις. Τα ελληνικά ΑΕΙ μπορεί να έχουν τα χάλια τους, αλλά όπως και αν είναι είναι περιουσία του ελληνικού λαού, και αυτός έχει εμπιστευθεί την περιουσίας του να την λειτουργήσουν συγκεκριμένες θεσμοθετημένες αρχές. Οι σχολές δεν ανήκουν στους φοιτητές τους να τις κλείνουν όποτε γουστάρουν. Η κατάληψη είναι μια παράνομη οικειοποίηση δημόσιας περιουσίας, και εφόσον υπάρχει δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση που εκπροσωπεί το σύνολο των Ελλήνων, δεν νομιμοποιείται κανένα μεγάλο ή μικρό σύνολο φοιτητών να εμποδίζουν με βία την θεσμοθετημένη λειτουργία τους.

Ευτυχώς εγώ ξέμπλεξα με τη Σχολή και το μαρτύριο των "κινητοποιήσεων". Έχω όμως φίλους που αυτή τη στιγμή χάνουν την αποφοίτησή τους το καλοκαίρι, χάνουν θέσεις μεταπτυχιακών στο εξωτερικό, που τους είχαν δεχτεί για τον Σεπτέμβρη, και πάει ο προγραμματισμός της ζωής τους σχεδόν ένα χρόνο πίσω, επειδή ο κάθε ανώριμος νομίζει ότι μπορεί να επαναστατεί στις πλάτες των άλλων. Εύχομαι σε όλους αυτές να είναι οι τελευταίες τους καταλήψεις (το εύχομαι απλά γιατί ξέρω ότι για τους περισσότερους δεν θα είναι).

Ο **Jeffrey Veen** γνωστός για το σπουδαίο έργο του στο web και για το γνωστότατο βιβλίο του **"The Art and Science of Web Design"** μας ξαφνιάζει ευχάριστα προσφέροντας το βιβλίο του **δωρεάν** σε .pdf μορφή. Το βιβλίο κλείνει πέντε χρόνια κυκλοφορίας και γι αυτό τον λόγο το προσφέρει πλέον δωρεάν. Αν και σαφώς αρκετά πράγματα έχουν αλλάξει από τότε, άλλα τόσα έχουν παραμείνει ίδια και σαφώς αξίζει να του ρίξετε μια ματιά, μιας και είναι από τα βιβλία που άλλαξαν τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόντουσαν οι τότε web-designers και developers.
Links :
Jeffrey Veen official blog [http://www.veen.com/jeff/]
Post for "The Art and Science of Web Design" [http://www.veen.com/jeff/archives/000747.html]
Download "The Art and Science of Web Design" (3.4MB) [http://veen.com/artsci/veen-artsci.pdf]

Η Microsoft μας εκπλήσσει όλο και περισσότερο τώρα τελευταία, ευτυχώς θετικά. Αποφάσισε λοιπόν να διαθέσει δωρεάν το βιβλίο **Introducing Microsoft Visual Basic 2005 for Developers** σε On-line (HTML) αλλά και PDF version, καθώς και όλο τον συνοδευόμενο με το βιβλίο κώδικά. Όποιος λοιπόν ενδιαφέρεται να μάθει δωρεάν **Visual Basic** μπορεί να κατεβάσει τον εν λόγω βιβλίο (νόμιμα) από την εταιρεία που δημιούργησε την αυτήν την γλώσσα. Ελπίζουμε να ακολουθήσουν κι άλλα.
Links : http://msdn.microsoft.com/vbasic/learning/introtovb2005/

Επισκεφτείτε…

Το monitor των ειδήσεων

http://cebil.gr/

Από: Roark
http://e-roosters.blogspot.com

Αξίζει να επισκεφθείτε το CeBil.gr. Την πρώτη ελληνική μηχανή εύρεσης και ταξινόμησης των ειδήσεων των ελληνικών διαδικτυακών ΜΜΕ. Ένα εργαλείο που θα γίνει σε λίγο καιρό απαραίτητο καθώς ο όγκος της πληροφορίας που δεχόμαστε είναι εξαιρετικά μεγάλος. Το CeBil.gr ανανεώνεται αυτόματα κάθε μια ώρα και οργανώνει με ένα αλγόριθμο, που έφτιαξε ο δημιουργός του, τα άρθρα σε θεματικές ενότητες, εντοπίζοντας όλες οι εφημερίδες που αναφέρονται σε αυτό και έτσι δίνεται η δυνατότητα στο χρήστη να διαβάσει διαφορετικές απόψεις γύρω από το ίδιο θέμα. Η επιλογή των άρθρων που εμφανίζονται στην κεντρική σελίδα, καθώς επίσης και η σειρά εμφάνισή τους γίνεται αυτόματα, χωρίς πολιτικά ή ιδεολογικά κριτήρια. Μια πολύ αξιόλογη προσπάθεια, συγχαρητήρια στον δημιουργό του.

Trash mail!

http://www.mytrashmail.com

Από: jim hellas

myTrashMail.com smart email services

Σίγουρα θα σας έχει τύχει να θέλετε να χρησιμοποιήσετε μία υπηρεσία και να χρειάζεται e-mail. Σίγουρα επίσης θα σας έχει τύχει να λάβετε spams από υπηρεσίες που χρησιμοποιήσατε μία – δυο φορές. Εάν θέλετε να προστατέψετε τα νεύρα σας αλλά και το inbox σας, τότε δεν έχετε παρά να βάλετε το mytrashmail στη ζωή σας. Στην σελίδα αυτή δημιουργείτε αυτόματα, χωρίς password και λοιπές διαδικασές ένα e-mail του τύπου dimitris@mytrashmail.com. Η διαφορά είναι ότι το e-mail αυτό δεν σας μένει στην πλατη «για πάντα», όπως εάν δημιουργούσατε έναν λογαριασμό το yahoo ή στο hotmail. Δημιουργείται για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα, όσο χρειάζεται για να λάβετε στο inbox σας το e-mail για να εγγραφείτε στην υπηρεσία που θέλετε. Μάλιστα μπορείτε να κάνετε και reply, κάτι πολύ βολικό και χρήσιμο για τις περιπτώσεις που απαιτείται για να εγγραφείτε στο site που θέλετε.

Ανώνυμο σερφάρισμα!

http://www.the-cloak.com/anonymous-surfing-home.html

Από: jim_hellas

Το να σερφάρετε κάπου χωρίς να αφήσετε τα ίχνη σας, είναι κάτι συναρπαστικό, έτσι; Και αυτό μπορεί να γίνει πολύ εύκολα μέσω των διαφορων υπηρεσιών που υπάρχουν στο ίντερνετ. Εδώ σας παρουσιάζουμε μόνο μία από τις υπηρεσίες αυτές, την the-cloack. Απλά επισκέπτεστε το site και με δύο κλικ ξεκινάτε το σερφάρισμα εντελώς ανώνυμα. Φυσικά η υπηρεσία παρέχεται κάτω από ορισμένους όρους, τους οποίους θα πρέπει να αποδέχεστε και οι οποίοι αφορούν κυρίως την μην χρήση της υπηρεσίας για παράνομους σκοπούς. Καλύτερα είναι πριν μπείτε στην υπηρεσία να διαβάσετε τους όρους χρήσης και να σιγουρευτείτε ότι τους καταλάβατε και ότι συμφωνείτε. Όχι τίποτα άλλο! Μη ξεσπάσει και κανένα άλλο σκάνδαλο για νέες απαγωγές από τους Αμερικανούς, αυτή τη φορά με Έλληνες wannabe hackers...

CONTACT US / INFOS

Επικοινωνία:	http://blogr.gr/?page_id=12
Ιστοσελίδα περιοδικού	http://blogr.gr
Υπεύθυνοι περιοδικού	Jim_hellas @ http://freehost.stuff.gr/jim_hellas Case @ http://www.neuromancer.gr
Ελεύθεροι Συντάκτες Τεύχους	Γιάννης Τσεβδός @ http://www.tsevdos.com

Πληροφορίες / Copyright policy / Απαγορεύσεις

ΤΟ BLOGR ΣΤΗΡΙΖΕΙ:

αναθεώρηση
κοινωνία πολιτών

Αναθεώρηση του Συντάγματος
Θέλεις να ενημερωθείς;
Έχεις γνώμη;
Κάνε κλικ!

www.anatheorisi.org

monitor

... παρακολουθώντας την ελληνική blog-όσφαιρα

monitor.vrypan.net